

ئىسلام

په يامىكى پوخت سه بارهت به ئاينى ئىسلام بهو

شيوهيهى له قورئان وسونهتدا هاتووه

(چاپىك كه هه موو به لگه كانى قورئان وسونهت له خو ده گرىت) [1]

---

[1] چاپىكى تر هه يه سه بارهت بهم په يامه ته نها بابه ته كانى تيدا باسكراوه و به لگه كانى قورئان وسونهت تى تيدا باس نه كراوه، بو خوئندنه وهى كليك له سه ر ئه م به سته ره بكه:

<https://islamhouse.com/ku/books/۲۸۳۲۱۴۶>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتیبیکی گرنکه پیناسه‌یه کی پوختی ئاینی ئیسلامی له خو گرتوو وروونکردنه وهی گرنگترین بنچینه ورینمای و جوانییه کافی ئاینی ئیسلامی تیدایه له قورئان و سونه‌تدا، وئهم کتیبه بو مسولمانان و بو نامسولمانانیش ده‌گونجیت به زمانه‌کانیان له هه‌موو کات و شویتیک سه‌ره‌رای جیاوازی حال و بارودوخ.

۱. ئیسلام په‌یامی خودایه بو هه‌موو خه‌لکی، کو‌تا په‌یامی خودایه بو مرو‌فایه‌تی هه‌تا قیامه‌ت به‌ریا ده‌بی‌ت.

ئیسلام په‌یامی خودایه بو هه‌موو خه‌لکی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: { وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ } واته: { وَتِيْمَةٌ تَوْمَانِ نَه‌ناردووو بو هه‌موو ئاده‌می به‌ مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر نه‌بی‌ت به‌لام زو‌ربه‌ی ئاده‌می هه‌ق ناناسن و نایزانن } [سبأ: ۲۸]. و خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: { قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا } واته: { (ئهی موحه‌مه‌د - صلی الله علیه وسلم -) بییان بلی: ئهی خه‌لکینه به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری خودام بو ئیوه هه‌مووتان (بو هه‌موو خه‌لکی به‌ بی جیاوازی ره‌گه‌ز و ره‌نگیان) } {الأعراف: ۱۵۸}. و خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا } واته: { ئهی خه‌لکینه بیگومان پیغه‌مبه‌ر هیناویه‌تی بو‌تان راستی و ره‌وا له لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه که‌واته ئیوه‌ش باوهر به‌ینن چاک‌تره بو‌تان وئه‌گه‌ر باوهر نه‌هینن ئه‌وا بیگومان هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه مولکی خودایه و خودا هه‌میشه زانا و دانا و (کاردرسته) } {النساء: ۱۷۰}. ئیسلام په‌یامی خودایه بو هه‌تا هه‌تایه، و کو‌تا په‌یامی په‌روه‌ردگاره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

پیغمبره کانی پاش ئەو و وه حیمان نارد بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب
 ونه وه کانی یه عقوب و بو عیسا و ئە یوب و یونس و هارون و سوله یمان و زه بوریشمان
 به خشی به داود} [النساء: ۱۶۳]. ئەم ئاینه که خودا وه کو وه حی (سروش) بو
 پیغمبر موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - ناردوویه تی؛ هه مان ئاینه که خودا بو
 پیغمبرانی پیشو ناردوویه تی، و خودا وه سیهت و ئامۆزگاری کردووه به وهی که
 دهستی پیوه بگرن و فه رمانه کانی جیبه جی بکه ن و خۆیان له نه هی لی کراوه کان
 پارێزن، خوای گه و ره ده فه رمویت: {شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ
 كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ}
 واته: {ئەو ئاینه ی بو داناو ن که فه رمانی داوه به نوح و ئە وه ش نیگامان کردووه بو تو
 و ئە وه ش که فه رمانان داوه به ئیبراهیم و موسا و عیسا که له سه ر ئەو ئاینه بن به
 رێک و پراستی و جیاوازی تیدا مه که ن زۆر قورس و گرانه به لای هاو به شدانه رانه وه
 ئە وه ی ئە وانی بو بانگ ده که یهت خودا هه رکه سه یکی بویت هه لیده بژیریت بو
 (موسلمان بوون) لای خۆی و پریمونی و هیدایه تی هه رکه سه یکه ده کات بو لای خودا
 بگه ریته وه} [الشوری: ۱۳]. ئەم کتیبه که خودا وه کو وه حی (سروش) بو پیغمبر
 موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - ناردی؛ به راستدانی کتیبه کانی خودایه له پیشوودا
 وه کو ته ورات و ئینجیل پیش ئە وه ی ده ستکاری بکرین و بگۆردین، خوای گه و ره
 ده فه رمویت: {وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ} واته: {ئە وه ی له قورئاندا نیگامان کردووه بو تو هه ر ئە وه راسته
 و یشتیوانی کتیبه کانی پیش خۆیه تی بیگومان خودا به بنده کانی ئاگادار و بینایه}
 [فاطر: ۳۱].

۴. پیغمبران -علیهم السلام- یه ک ئاینیان ههیه، به لام

شهریعته کانیان جیاوازه.

پیغمبران -علیهم السلام- یه ک ئاینیان ههیه به لام شهریعته کانیان جیاوازه، خوی گه وره ده فه رمویت: {وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمَنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ } واته: {وئهم قورئانه مان ناره خواره وه بو تو به ههق وراستی وکتیبه کانی پیش خوی به راست ده زانیت ویشتیوانیان لیده کات (پیش ده ست تیخستن وگورینیان له لایه ن جوله که وگاوره کانه وه) وچاودیربانه که واته حوکم وبریار بده له ناو نامه داره کاندایه وهی خودا ناردوو به تیه خواره وه، وشوین ههوا وئاره زووی ئه وان مه که وه لانه دهیت له و حوکم و بریاره ههق وراسته ی که بوئ هاتوو ه دامان ناوه بو هدر ئوممه تیک له ئیوه شهریعت وریگه یه کی روون وئه گهر خودا بیویستایه ئیوهی ئه کرد به یه ک ئوممهت وکومهل به لام (نه یکردوون) بوئ وهی تاقیتان بکاته وه له و شهریعت ویاسایانه ی که پیی به خشیوون که واته پیشبرکی بکه ن بوئ ه و شتانه ی که چاکن گه رانه وه تان ههر بو لای خودایه به گشتی ئه مجا هه وئالتان پیده دا سه بارهت به وهی که له ژیانی دونیادا تیبدا جیاواز وناکوک بوون} [المائدة: ۴۸].

ویپغمه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى -ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ» واته: «من نزیکترین که سم له عیسای کوری مه ریه م له نیوان هه موو مرؤفه کاندایه له دنیا و دواروژدا، ویپغمه مبه ران بران له بیروباوه ردا (یه ک عه قیده و بیروباوه ریان هه یه)

به لام دایکی جیاوازیان ههیه (شهریعه ته کانیان جیاوازه) و له گه ل ئەمه شادا هه موویان هه مان ئاینیان هه یه» [رواه البخاری: ۳۴۴۳].

۵. ئاینی ئیسلام بانگه شه ده کات ههروه کو بانگه شه ی پیغه مبه رانی پیشوو: نوح و ئیبراهیم و موسا و سوله یمان و داود و عیسا - علیه السلام - به ئیمان و باوه رهینان به وه ی که پهروه ردگار (الله) یه وئهو زاته خو لقیینه ره - الخالق -ه و پرۆزیده ره وه - الرزاق -ه و ژیان ده به خشیت - المحیی -ه و زیندوو ه کان ده مریتیت - المیت -ه و هه موو شتیکی مولکی ئه وه - مالک الملک - و هه موو کاروباری بوونه وه ره کان ئه و به پرۆه ی ده بات وئهو زاته مه زنه به ره ئفه ته - الرؤف -ه و میهره بانه - الرحیم -ه.

خوای گه و ره ده فه رمویت: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ } واته: (ئه ی خه لکینه بیریکه نه وه له فه زلی خودا به سه رتانه وه ئایا بیجگه له خودا دروستکاریکی - خو لقیینه ریکی - تر هه یه که پرۆزیتان بدات له ئاسمان و زه ویدا هه یچ په رستراویکی راست و هه ق نییه بیجگه له خودا ده ی چۆن وا پرو وهرده گه یرن (له به ک خودا په رستی) { فاطر: ۳}. و خوای گه و ره ده فه رمویت: { قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ } واته: (ئه ی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم -) بلئ: ئایا کی رزق و پرۆزیتان ده دات له ئاسمان (به باران) وله زه ویه وه (به پروه ک) یان کی خاوه نی (دروستکه ری) گوئی و چاوانه وکی زیندوو له مردوو ده رده هینیت و مردوو له زیندوو ده رده هینیت ههروه ها کی

کاره‌کان هه‌لده‌سورپنیت بیگومان یه‌کسه‌ر ده‌لین خودا که‌واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د - صلی الله علیه وسلم-) پینان بلی: ده‌ی بو‌خوتان ناپارژن (له‌سزای خودا؟) { یونس: ۳۱}. و‌خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت: {أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلُوبٌ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئایا زاتیک که له‌سه‌ره‌تاوه‌بوونه‌وه‌ر به‌دیده‌هینیت پاشان (دوای مردنی) جاریکی تر دروستی ده‌کاته‌وه‌وزاتیک که له‌ئاسمان وزه‌ویه‌وه‌رزق و‌رژزیتان ده‌دات ئایا هیچ په‌رستراویکی تر هه‌یه له‌گه‌ل خودا (نه‌خیر نییه) (ئه‌ی موحه‌مه‌د - صلی الله علیه وسلم-) بلی به‌لگه‌تان بهینن ئه‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن} [النمل: ۶۴].

وهه‌موو پیغه‌مبه‌ران -علیهم السلام- نیردراون بو‌بانگه‌وازی کردن بو‌په‌رستنی خودا به‌ته‌نها به‌بج‌بریاردانی هیچ شه‌ریک و‌هاوبه‌شیک له‌په‌رستنیدا، خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْ هُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ} واته: {سویند به‌خودا له‌ناو‌هه‌موو‌گه‌ل و‌ئومه‌تیکدا پیغه‌مبه‌ریکمان ناردووه (که‌فرمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی ته‌نها خودا بپه‌رستن و‌دووریکه‌ونه‌وه له (په‌رستنی) هه‌ریه‌رستراویکی تر ئینجا خودا هه‌ندیکی له‌و (ئومه‌تانه) ریمنونی کرد و‌هه‌ندیکیشیان (له‌به‌ر خراپیان) گومرایی یه‌خه‌ی گرتن ده‌ی به‌زه‌ویدا بگه‌رین و‌ته‌ماشا بکه‌ن سه‌ره‌نجامی بیباوه‌ران چون بوو} [النحل: ۳۶]. و‌خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} واته: {وئیمه‌نه‌مان ناردووه پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریک مه‌گه‌ر و‌ه‌حیمان (نیگامان) بو‌ناردووه (به‌وه‌ی که) بیگومان جگه له‌من هیچ په‌رستراویکی هه‌ق و‌راست نییه که‌واته ته‌نها من بپه‌رستن} [الأنبياء: ۲۵]. خوای گه‌وره‌سه‌باره‌ت به‌نوح -علیه السلام- له‌قورئانی پیروزدا ده‌فرمویت: که‌نوح

-علیه السلام- فرموده‌تی: { يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ } واته: ائهی گه‌له‌که‌م ته‌ن‌ها خودا بیه‌رستن ئیوه هیچ بیه‌رستراویکتان نییه جگه له خودا؛ بیه‌راستی من ده‌ترسم (دووچاری) ئیوه بیت سزای رۆژیکی گه‌وره (که رۆژی دواییه) { [الأعراف: ۵۹] }. وخوای گه‌وره سه‌بارهت به ئیبراهیم -علیه السلام- له قورئانی پیروزدا ده‌فرمویت: که ئیبراهیم -علیه السلام- فرموده‌تی: { وَإِبرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ } واته: {و(ئهی موحه‌ممه‌د -صلی الله علیه وسلم- باسی ئیبراهیم بکه) کاتیک به‌گه‌له‌که‌ی ووت خودا بیه‌رستن ولئی بترسن ئه‌وه چاکتره بوئیه ئه‌گه‌ر ئیوه بزانی} [العنکبوت: ۱۶]. وخوای گه‌وره سه‌بارهت به‌س‌ال‌ح -علیه السلام- له قورئانی پیروزدا ده‌فرمویت: که س‌ال‌ح -علیه السلام- فرموده‌تی: { قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ } واته: ائهی گه‌له‌که‌م خودا به‌ته‌ن‌ها بیه‌رستن جگه له ئه‌و هیچ بیه‌رستراویکی ترتان نییه بیگومان موعجیزیه‌کی رپووتنان له په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌هاتووه ئه‌مه وشتی خودایه (وه‌کو ریزلینانیک بو ئه‌م وشته ئه‌م ناوه‌ی پیدراوه -ناقه‌الله-) که موعجیزیه‌که بوئیه جا لئی بگه‌رین با بخوات وبله‌وه‌ریت له زوی خودا وئازاری مه‌ده‌ن وده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خرابه (ئه‌گه‌ر وابکه‌ن) تووشی سزایه‌کی سه‌خت وبه‌ئازار ده‌بن} [الأعراف: ۷۳]. وخوای گه‌وره سه‌بارهت به‌شوعه‌یب -علیه السلام- له قورئانی پیروزدا ده‌فرمویت: که شوعه‌یب -علیه السلام- فرموده‌تی: { يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ } واته: ائهی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خودا بیه‌رستن هیچ بیه‌رستراویکتان نییه بیجگه له ئه‌و؛ بیگومان

له لایهن پهروه ردگار تانه وه به لنگه وموعجیزه یه کی پروون وئاشکراتان بۆ هاتووه که واته له پیوانه وکیشانه تان دا ریک وراست بن وله شتومه کی خه لکی که م مه که نه وه (به دزی) وله زه ویدا خراپه کاری مه نینه وه (مه که ن) له پاش چاگردنی ئه وهی باسکرا چاکتره بۆ تان ئه گهر ئیوه ئیماندارن} [الأعراف: ۸۵].

ویه که مجار که خودا قسه ی له گه لّ موسا کرد -علیه السلام-، خودا -سبحانه وتعالی- پیتی فهرموو: { وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (۱۳) من توّم هه لّ بژاردووه (بۆ پیغه مبه رایه تی) که واته گوئی بگره بۆ ئه وهی نیگا بۆت ده کریت (وه حییه ی بۆت ده نیردریت) (۱۳) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴) به راستی هه ر من خوام هیچ په رستراویکی هه ق وراست نییه جگه له من که واته من بپه رسته به چاکی نوێژ ئه نجامبده بۆ ئه وهی یادی من بکه یته وه (۱۴) } [طه: ۱۳-۱۴].

وخوای گه وره سه باره ت به موسا -علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: که موسا -علیه السلام- په نای به خودا گرت وفه رمووی: {إِنِّي عَدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (۲۷) وموسا -علیه السلام- وتی: به راستی من په نا ده گرم به پهروه ردگاری خۆم وپهروه ردگاری ئیوه شه له هه موو خۆبه زلزانیک که باوه ری به روژی لیپرسینه وه نییه (۲۷) } [غافر]. خوای گه وره سه باره ت به مه سیح (عیسا) -

علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: که عیسا -علیه السلام- فهرموویه تی: {إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ (۵۱) به راستی خوا پهروه ردگاری من وئیوه یه ده ی بیپه رستن ئه مه یه ریگای راست (۵۱) } [آل عمران]. وههروه ها خودا سه باره ت به مه سیح (عیسا) -علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: که عیسا -علیه السلام- فهرموویه تی: {يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۷۲) ئه ی به نو ئیسراییل ته نها خوا بپه رستن که پهروه ردگاری من وئیوه شه به راستی هه رکه سیک

هاوبه‌ش بۆ خودا دابنیت ئه‌وه بینگومان خودا به‌هه‌شتی لى حه‌رام کردووه، وچینگا وشوینی ئاگر ده‌بیّت وه بۆ ئه‌و سته‌مکارانه هیچ یارمه‌تیده‌ریک نییه (٧٢){ [المائدة].

ته‌نازه‌ت له‌ ته‌ورات وئینجیلیشدا دوویاتکرده‌وه هاتوو له‌سه‌ر په‌رستنی خودا به‌ ته‌نها و به‌ بنی بریاردانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک له‌ په‌رستنیدا، له‌ (سیفری دووه‌م) دا هاتوو که موسا -علیه‌ السلام- ده‌فه‌رمویت: (اسمع یا اسرائیل الربّ الهنا رب واحد) واته: (گوئیگرن ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، -الله- خودا په‌روه‌ردگارمانه، یه‌ک په‌روه‌ردگار هه‌یه). و دوویاتکرده‌وه هاتوو له‌سه‌ر ته‌وحید -یه‌ک خودا په‌رستی- له‌ (ئینجیلی مرقس) دا، که مه‌سیح (عیسا) -علیه‌ السلام- ده‌فه‌رمویت: (إن أول الوصايا هي: اسمع يا إسرائيل الربّ الهنا رب واحد) واته: (یه‌که‌م وه‌سیه‌ت - ئامۆژگاری- بریتیه‌ له‌: گوئیگرن ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، -الله- خودا په‌روه‌ردگارمانه، یه‌ک په‌روه‌ردگار -خودا- هه‌یه).

وخوای گه‌وره ئه‌وه‌ی پروونکردوو ته‌وه که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران نیرداون بۆ جیبه‌جیکردنی ئه‌م ئه‌رکه مه‌زنه که بریتیه له‌ بانگه‌وازی کردن بۆ ته‌وحید (یه‌ک خودا په‌رستی)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ} واته: {سویند به‌ خودا له‌ ناو هه‌موو گهل وئومه‌تیکدا پیغه‌مبه‌ریکمان ناردوو (که فه‌رمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی ته‌نها خودا بیه‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له‌ (په‌رستنی) هه‌ر په‌رستراویکی تر، بۆیه خودا هه‌ندیکی له‌و (ئومه‌تانه) رپنمونی کرد (هیدایه‌تی دان) وه‌ه‌ندیکیشیان (له‌به‌ر خرایبان) گومرایی یه‌خه‌ی گرتن} [النحل: ٣٦].

وه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنِّي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- بلی: پیم

بلین ئەو شتانهی ئیوه دهیانپهرستن جگه له خودا پیشانم بدن له زهویدا چیان دروست کردوووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانهکاندا بهشداریان کردوووه، دهی پهراویکم بۆ بهینن له پیش ئەم (قورئانه هاتبیّت) یان زانیاریهك که له پیشووان به جی مابیت ئەگەر ئیوه راستگۆن} [الأحقاف: ۴].

شیخ سهعدی -رهحمه تی خوی لیبیّت- دهلیت: (خوی گهوره دهزانیّت که مشتومری موشریکه کان سهبارت به شیرک بریاردانیان هیچ بهلگهیهکی لهسه ر نییه، بهلکوتهنها پشت دهبهستن به گومانی درۆ ورا و بۆچوون وئهقل و تیگه یشتنی پوچهل، وئهوهی که نیشانهی پوچهلی ئەم بهلگانهیه ئەگەر سهیری حال وزانستیان بکهیت و سهیری حالی ئەوانه بکهیت که تهمه نیان به سه ربرد له په رستنی -مه بهست په رستنی ئەو په رستراوانهیه جگه له خوی گهوره- ئایا هیچ سوودیکی پتگه یاندن له دنیا و قیامه تدا؟) [تیسیر الکریم المنان: ۷۷۹].

۶. الله -سبحانه وتعالی- خوی پهروهردگاره وخولقینه ره -الخالق-ه، وتهنها ئەو شایه نی په رستنه به بی هیچ هاوبهش وشه ریکیک، ونابیّت له گه ل په رستنی خودا هیچ شتیکی تر بپه رستریّت.

خوی گهوره دهفه رمویّت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱)} واته: {ئهی خه لکینه پهروهردگارتان بپه رستن که ئیوه و ئەوانه ی پیش ئیوه شی دروست کردوووه بهلکو به و په رستنه خۆتان بپاریزن (۲۱)} الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲)} واته: {ئهو (خودایه ی) که زهوی بۆ راخستوون و ئاسمانی بۆ کردوون به کۆشک (ئاسمانی بۆ گێراون به گومه زی) و ئاوی (بارانی) له ئاسمانه وه هیناوه ته خواره وه ئەمجا ده ری هیناوه به و ئاوه هه موو

جۆره میوه و بهر و بوومی بۆ رۆزی ئیوه که واته هاوتا و شهریک بۆ خودا په یدامه کهن، له کاتیکدا ئیوه خۆتان دهزانن (بیج هاوتایه - بیج شهریکه-) (٢٢) {البقرة: ٢١-٢٢}. ئه و زاتهی که ئیمه ی خولقاندوو و نه وه کانی پیش ئیمه شی خولقاندوو و زه وی وه کو راخه ر بۆمان داخستوو که به سه ریدا ر بیکه ین وله ئاسمانه وه ئاو و بارانی بۆمان دابه زاندوو بۆ ئه وه ی به رو و بومی جۆرا و جۆر وه کو رزق و رۆزییه ک بۆ ئیمه ده ر بچیت؛ ته نها ئه و زاته مه زنه شایسته ی په رسته نه - سبحانه و تعالی -، خوی گه و ره ده فه رمویت: **إِياَ أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلّٰهِ عَلَیْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّماءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآئِیْ تُوْفِكُونَ**؛ واته: ئه ی خه لکینه بی ریکه نه وه له فه زلی خودا به سه رتانه وه ئایا بیجگه له خودا دروستکار بیکه ی - خولقینه ر بیکه ی - تر هیه که رۆزیتان بدات له ئاسمان و زه ویدا هیچ په رستراویکی راست وهه ق نییه بیجگه له خودا ده ی چۆن وا رو و وه رده گپرن (له یه ک خودا په رسته ی) {فاطر: ٣}.

ئه و زاته ی که خولقینه ر و دروستکاره و رزق و رۆزی ده دات ته نها ئه و شایسته ی په رسته نه، خوی گه و ره ده فه رمویت: **اَذْلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَیْ كُلِّ شَیْءٍ وَكِیْلٌ**؛ واته: هه ر ئه و خودایه یه که په ره رده گاری ئیوه یه هیچ په رستراویکی راست وهه ق نییه جگه له ئه و زاته که دروستکه ری هه موو شتیکه که واته ته نها ئه و به رسته ن و ئه و خودایه توانا و ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکه هیه و پاریزه ری هه موو شتیکه {الانعام: ١٠٢}.

هه موو ئه وانه ی ده په رسته رین جگه له خوی گه و ره شایسته ی په رسته ن نین، چونکه خاوه نی ته نها هینده ی گه ر دیله یه کیش نین و ده سه لاتیان نییه به سه ریدا نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا، وله هیچ شتیکه شهریک و هاوبه شی خودا نین و یارمه تی و پشتیوانی خودا نین چونکه خودا پتویستی به هیچ یه کیک له بوونه و ره کان نییه، ئیتر چۆن داوا و یارانه وه نزا له یه کیکه تر ده کهن جگه له خودا

یان چۆن بانگه‌شەوی ئەو دەکەن که خودا ھاوبەش وشەریکی ھەبە، خۆی گەورە دەفەر مۆیت: {قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكِ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ} واتە: {ئەو موحەممەد - صلی اللہ علیہ وسلم - بلی ھاوار بکەن لەوانە ی که بیجگە لە خودا بە پەرستراوتان دەزانین ھیندە ی ھەرە وردیلە یەکیان بە دەست نییە نە لە ئاسمانە کان ونە لە زویدا وە ئەو پەرستراوانە ھاوبەشی (خودا) نەبوون نە لە دروستکردنی ئاسمانە کان ونە لە دروستکردنی زویدا وھیچ یەک لەوان یارمەتیدەری خودا نەبوون} [سبأ: ۲۲]. و خودا - سبحانہ وتعالی - ئەو زاتە یە که بوونە وەرەکانی دروستکردوو لە نەبوونە وە و بوونی ئەم بوونە وەرەکانە بە لگەن لە سەر بوونی خودا و پەرورەدگاریتی و (ئولوھییەتی) خودا، خۆی گەورە دەفەر مۆیت: { وَمِن آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٍ تَنْتَشِرُونَ (۲۰) } ولە نیشانەکانی ئەو (خودایە) که ئیوی لە خاک دروستکردوو لە پاش (ماوہیەک) کتوپر ئیوی ئادەمین و بلا و بوونە تەو بە سەر زویدا (۲۰) وَمِن آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱) } ولە ئایەت و نیشانەکانی ئەو (نیشانەکانی خوا) که بۆی دروست کردوون لە (پەرگەزی) خۆتان ھاوسەرانیک بۆ ئەوی ئارام بگرن لە لایاندا و خۆشەویستی و بەزەیی خستۆتە نیوانتان بە راستی لە وەدا بە لگە و نیشانە ی زۆر ھەبە بۆ کہ سانیک کہ بیردە کەنە وە (۲۱) وَمِن آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتَلَفَ الْأَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (۲۲) } ولە نیشانەکانی (دەسەلاتی) ئەو دروستکردنی ئاسمانە کان و زەوی و جیاوازی زمان و پەرگەز و پەنگتانە بە راستی لە وەدا (ئەوی باسکرا) بە لگە ی زۆر ھەبە بۆ زانابان (۲۲) وَمِن آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّن فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (۲۳) } ولە ئایەت و نیشانەکانی ئەو (ئایەتەکانی خودا)، خەوتنتان بە شەو

ورپوژدا وه ولدانتان (له روژدا) بو سوود وه رگرتن له فهزل وبه خششی (روژی) خوا به راستی له وهدا به لگه و نیشانه ی زور ههیه بو کومه لیک بیستن (۲۳) وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۴) له نیشانه کانی (خوایه) که ههوره بروسکه تان نیشان ده دات بو ترسان و ئومید بوون (ترسان له ههوره بروسکه و ئومید بوون به باران بارین) له ئاسمانه وه باران ده بارینیت که زهوی دوای مردنی به هوی ئه و بارانه وه ده بوژینیتته وه به راستی له وهدا (که باسکرا) چهنه به لگه و نیشانه ههیه بو ئه وانه ی ژیریان به کارده هینن (۲۴) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (۲۵) وله نیشانه کانی ئه وه که ئاسمان و زهوی به فرمانی ئه وه ستاون پاشان کاتیک (له روژی دواییدا) له زهویه وه بانگتان ده که ن به کسه ر ئیوه (له گوره کانتان) دینه ده ره وه (۲۵) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ (۲۶) ئه وه ی له ئاسمانه کان و زهوی دایه ته نها مولکی خوایه هه موویان هه ر بو ئه و (خوایه) گه ردن که چن (ملکه چن) (۲۶) وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ... (۲۷) ئه و (خوا) زاتیکه به دیهینانی ده ستی کردوه له پاشان (دوا مردنی بوونه وه ر) دووباره دروستی ده کاته وه ئه م (دروستکردنه وه ی دووه م) لای خوا ئاسان تره ... (۲۷) [الروم: ۲۰ - ۲۷].

ونه مرود ئینکاری ده کرد له هه بوونی خودا، به لام ئیبراهیم - علیه السلام - پیتی فرموو؛ ههروه کو خوی گهوره سه بارهت به م باسه ی ئیبراهیم - علیه السلام - له قورئانی پیروژدا ده فرمویت: که ئیبراهیم - علیه السلام - فرموویه تی: {قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} واته: ئیبراهیم ووتی: بیگومان خوا خور له روژه لاته وه هه لده هینیت (ئه گه ر ده توانیت) تو له روژئاوا وه هه لیبینه ئینجا دم کوت بوو ئه و

بیباوره (نه مروود) وخوا رینمونی گهلی سته مکاران ناکات} [البقرة: ۲۵۸].
 وهروه ا ئیبراهیم -علیه السلام- به لگهی ئه وهی هینایه وه له سه ر قه ومه که ی که
 خودا ئه وی هیدایه ت داوه وخوراکی پیبه خشیووه وتینوویه تی له سه ر لاده بات وئه گه ر
 نه خوش بکه ویت شیفای ده دات وئه و زاته ئه و ده مرینیت و دیسانه وه زیندووی
 ده کاته وه؛ ههروه کو خوی گه وره سه بارت به م به لگه هینانه وهی ئیبراهیم -علیه
 السلام- له قورئانی پیروزدا ده فهرمویت: که ئیبراهیم -علیه السلام- فهرموویه تی:
 {الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸) ئه و منی دروست کردووه پاشان هه ر ئه ویش
 رینمونی م ده کات (۷۸) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (۷۹) وهه ر ئه و زاته خوراک
 وئاوم پیده به خشیت (۷۹) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰) وکاتیک نه خوش بکه وم هه ر
 ئه و شیفام ده دات -چاکم ده کاته وه- (۸۰) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱) وزاتیکه که
 من ده مرینیت و پاشان زیندووم ده کاته وه (۸۱)} [الشعراء: ۷۸ - ۸۱]. وخوای گه وره
 سه بارت به گمتوگۆی موسا -علیه السلام- له گه ل فیرعه ون له قورئانی پیروزدا
 ده فهرمویت: که موسا -علیه السلام- به لگهی هینایه وه له سه ر فیرعه ون وپی
 فهرموو: که پهروه دگاری ئه و زاته یه که: {الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ}
 واته: {موسا} فهرمووی: پهروه دگاری ئیمه ئه و زاته یه که هه موو شتیکی
 به شیویه کی ریکوپییک و جوان دروست کردووه پاشان رینمونیشی کردووه (بو کاری
 خۆی) {طه: ۵۰}. وخوای گه وره هه موو ئه و شتانه ی له ئاسمانه کان وزه ویدان بو
 مروث فه راهه می کردووه وده وروپشتی مروث هه مووی نیعه ته تی خوی گه وره یه؛
 ئه مانه هه مووی بو ئه وه یه مروث خودای له بیر بیت و بیپه رستیت و کوفر و بیباوه ر
 نه بیت، خوی گه وره ده فهرمویت: {أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
 هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ} واته: {ئایا نه تانزانبووه که به راستی خودا ئه وهی له ئاسمانه کان

وله زهويدان بؤ ئيوهى فراههم كردووه ونيعمه ته كاني رشتووه به سه راندا چ ديار وئاشكرا و چ په نهان و نادياره هه نديك له ئاده مى گفكوگو ودهمه قالى ده كهن له باره ي خوداوه به بى هيچ زانياره ك يان رينمونيه ك يان كتييكي پروون وئاشكرا { لقمان: ۲۰}. ههروه كو چوڻ خواى گه وره هه موو شتيكي فراههم كردووه بؤ ئاده ميزاد له ئاسمانه كان وزهويدا به هه مان شيوه بيستن وينين و دل و بير كردنه وه وتيگه يشتنى پيه خشيووه بؤ ئه وهى ئه و زانسته فير بيت كه سوودى پيده گه يه نيت وله پهروه ردگارى نزيكى ده كاته وه، خواى گه وره ده فهرمويت: { وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ } واته: {خودا ئيوهى له سكى داىكتان ده رهيناوه كه هيچتان نه ده زانى و خودا گووى وچاو و دلى پيدان بؤ ئه وهى سوپاسى بكهن} [النحل: ۷۸].

خواى گه وره -سبحانه و تعالى- هه موو ئه م بوونه وه رانه و مرؤفيشى دروست كردووه وهه موو ئه و ئه ندام و توانا پنيويستانه ي پيى به خشيووه بؤ په رستنى خودا و نيشته جييون له سه ر زهوى وههروه ها هه موو ئه وانهى له ئاسمانه كان وزهويدايه بؤ مرؤف فراههمى كردووه. وخواى گه وره ئه م بوونه وه ره مه زانانه ي دروست كردووه كه به لگهن له سه ر پهروه ردگاريتى خودا وههروه ها به لگهن بؤ ئه وهى كه ته نها خودا شايه نى په رستنه به هه ق وهه موو په رستراويكى تر جگه له خواى گه وره بوچه ل وناهه قه په رستنى، خواى گه وره -سبحانه و تعالى- ده فهرمويت: {قُلْ مَنْ يَّرِزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ } واته: {ئهى موحه ممه د- صلى الله عليه وسلم-} بلى: ئايا كى رزق و رؤزيتان ده دات له ئاسمان (به باران) وله زهويه وه (به پروه ك) يان كى خاوه نى (دروستكارى) گووى وچاوانه و كى زيندوو له مردوو ده رده هيئيت و مردوو له زيندوو ده رده هيئيت ههروه ها كى

کاره‌کان هه‌لده‌سورینیت بیگومان یه‌کسه‌ر ده‌لین خودا که‌واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د -
 صلی‌الله‌علیه‌وسلم-) پیمان بلی: ده‌ی بو‌خۆتان ناپارین (له‌سزای خودا؟) {
 [یونس: ۳۱]. و‌خوای‌گه‌وره -سبحانه‌وتعالی- ده‌فه‌رمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اتَّبِعْنِي يَكْتَابَ مِنْ قَبْلِ
 هَذَا أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی‌الله‌علیه
 وسلم-) بلی: پیم بلین‌ئه‌و شتانه‌ی ئیوه‌ ده‌یانپه‌رستن جگه‌ له‌ خودا پیشانم‌بدهن‌له
 زه‌ویدا چییان‌دروست‌کردووه‌یان‌له‌ (دروست‌کردنی) ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان
 کردووه‌، ده‌ی په‌راویکم‌بو‌به‌ینن‌له‌ پيش‌ئه‌م (قورئانه‌هاتیت) یان‌زانیاریه‌که‌له
 پیشووان‌به‌جی‌ماییت‌ئه‌گه‌ر ئیوه‌راستگۆن {الأحقاف: ۴}. و‌خوای‌گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: { خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بَعِيرٍ عَمَدٍ تَرْوَنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
 وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ (۱۰) هَذَا
 خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۱۱)} واته: {
 (خو) ئاسمانه‌کانی‌دروست‌کردووه‌به‌بی‌هیچ‌کۆله‌که‌وئه‌ستوونیک‌که‌ئیه‌بیینن‌و
 له‌زه‌ویدا‌چه‌ندان‌شاخی‌له‌نگه‌ر‌داکو‌تاوی‌داناوه‌بو‌ئه‌وه‌ی‌نه‌تانله‌رزینیت‌و
 نه‌جولیت‌له‌ژیرتاندا‌له‌هه‌موو‌جۆره‌زنده‌وه‌ریکی‌تیدا‌بلا‌و‌کردۆته‌وه‌وله‌ئاسمانه‌وه
 بارانمان‌باراندووه‌به‌هۆی‌ئه‌و (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا‌هه‌موو‌جۆره‌رووه‌کیکی‌به‌که‌لك
 و‌جوانمان‌رواندووه‌(۱۰) ئه‌مه‌ی (باسکرا)‌دروست‌کراوی‌خوایه‌ده‌ی‌نیشانم‌بدهن
 ئه‌و (بت‌و‌په‌رستراوانه‌)ی‌جگه‌له‌خودا‌چییان‌دروست‌کردووه‌(هیچیان‌دروست
 نه‌کردووه‌) به‌لكو‌سته‌مکاران‌له‌گومرایی‌یه‌کی‌ئاشکرادان (۱۱)} {لقمان: ۱۰-۱۱}.
 و‌خوای‌گه‌وره -سبحانه‌وتعالی- ده‌فه‌رمویت: { أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ
 (۳۵) ئایا‌ئه‌وان (بی‌خولقینه‌ریک) له‌خۆیانه‌وه‌دروست‌بوون‌یان‌خۆیان
 (خولقینه‌ر) و‌دروست‌که‌ری‌خۆیانن؟ (۳۵) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

(۳۶) ئەى ئايا ئەوان ئاسمانەكان وزەوييان دروست كردووه (نەخىر وانىه) بەلكو دلىنا نىن وگومانىان هەيه (۳۶) أَمِ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكٍ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ (۳۷) ئەى ئايا گەنجىنەكانى پەروەردگارى تۆلاى ئەوانه؟ يان ئايا هەر ئەوان دەسەلاتدار وزالن؟ (۳۷) [الطور: ۳۵ ۳۷].

شىخ سەعدى - پەرحمەتى خىواى لىبىت - دەلىت: (ئەم بەلگە هەنانە وه يە لەسەريان هېچ بىزاردەيه كيان بۆ جىناهيلىت جگە لە ملكە چ بوون بۆ هەق يان ئەوه تا دەبىت لابدەن لەوهى كە داواكراوه لە لاىەن ئەقل وئاینەوه) [تفسیر ابن سعدي: ۸۱۶].

۷. اللّٰهُ خَوْلَقِيْنَهْرِى هەموو شتىكە كە لە گەردوون وئاسمانەكاندا هەيه لەو شانەى دەيانىنين ولەو شانەش كە ناىان بينىن، هەموو شتىك جگە لە (اللّٰهُ) دروستكراوه ومەخلوقە، وخىواى گەوره ئاسمانەكان وزەوى لە شەش رۆژدا دروستكرد.

خىواى گەوره دەفەرمووت: {قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ} واتە: {ئەى موحه مەد - صلى الله عليه وسلم} - بلى: كى پەروەردگارى ئاسمانەكان و زەويه بلى خوا ئىنجا بلى دەى ئىوه بىجگە لە ئەو (خىواى گەوره) پشتىوانانىكتان هەلبىزاردووه (بۆ خۆتان) كە خاوهنى هېچ سوود و زيانىك نىن بۆ خۆشيان بلى ئايا كوێر و چاوساغ يەكسانن؟ يان ئايا تارىكيەكان و پرووناكى وهك يەك وان؟ نەخىر ئەوانە چەند

هاوبه‌شیکیان بۆ خوا داناوه؟ (گوايه) وه‌ک دروستکراوانی خویان دروست کردییت؟
 ئەوسا دروست کراوه‌که‌یان لێ شیواوه!! بلی خوا دروستکەری هەموو شتیکیه و هەر
 ئەویشه تاک و تەنھا و زالە بەسەر هەموو شتیکیدا {الرعد: ۱۶}. وخوای گەوره
 دەفەرمویت: {وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ} واتە: {وخودا شتی وا دروست دەکات که
 (ئێستا) ئێوه نایزانن} [النحل: ۸]. خوی گەوره ئاسمانەکان وزەوی لە شەش رۆژدا
 دروستکردوو، خوی گەوره دەفەرمویت: {هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} واتە: {خوا
 ئەو زاتەیه که ئاسمانەکان وزەوی دروست کردوو لە شەش رۆژدا پاشان
 بەرزبویه‌وه بۆ سەر عەرش (باوەرمان پێیه‌تی به‌و شیوه‌ی شیایوی خوا بیت، وه
 چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین، تەنھا خوا خۆی دەزانیت) دەزانیت چی دەچیتە ناوی زەوی
 وچی لێ دیتە دەرەوه وچی لە ئاسمانەوه دیتە خوار وچی بۆ سەر دەرەوه‌که‌ویت و لە هەر
 کوێ بن خوا لە گەلتانە (بە زانیاری و ئاگاداری) و خوا بینایه به‌هەر کرده‌وه‌یه‌ک که
 دەیکەن} [الحديد: ۴]. وخوای گەوره دەفەرمویت: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ} واتە: {سویند به‌ خوا بیگومان
 دروستمان کردوو ئاسمانەکان وزەوی و هەرچی لە نیوانیاندا، لە شەش رۆژدا و
 هیچ ماندوو بوونیکیان تووش نەبوو} [ق: ۳۸].

۸. و خودا - سبحانه و تعالی - هیچ شه‌ریک و هاوبه‌شیک‌ی نییه نه له

مولکیدا، نه له خولقاندندا، ونه له به‌رپوه‌بردندا، ونه له په‌رستندا.

خوی گەوره دەفەرمویت: {قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا
 خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنِّي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنشَارَةٍ مِنْ

عَلِمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {ثَمَّ مَوَدَّ مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَلَى: پیم بلین ئەو شتانهی ئیوه دهیانپه‌رستن جگه له خودا پیشانم بدهن له زه‌ویدا چیان دروست کردوووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان کردوووه، دهی په‌راویکم بۆ بهینن له پیش ئەم (قورئانه‌هاتبیت) یان زانیاریه‌ک که له پیشووان به‌جی ماییت ئە‌گه‌ر ئیوه راستگۆن} [الأحقاف: ۴].

شیخ سه‌عدی - په‌حمه‌تی خوای لبیت - ده‌لیت: {قُلْ} واته: بلی به‌ئه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه به‌په‌رستنی به‌ته‌کان له کاتیکدا نه‌سوودیان هه‌یه و نه‌زیان و نه‌مردن و نه‌ژیان، و نه‌زیندوو‌کردنه‌وه، پێیان بلی - پروونی بکه‌ره‌وه بۆیان ده‌سته‌وسانی په‌رستراوه‌کانیان که بیگومان ئە‌وانه‌ شایسته‌ی هیچ جو‌ریک له به‌ندایه‌تیکردن نین: {أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ} واته: {پیم نیشان بدهن له زه‌ویدا چیان دروستکردوووه یان له دروستکردنی ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان کردوووه}، ئایا هیچ شتیکیان له ناو ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا دروستکردوووه؟ ئایا کیوه‌کانیان دروستکردوووه؟ ئایا ده‌ریایان به‌ریخستوووه؟ ئایا ئازە‌له‌کانیان بلاوه پیکردوووه؟ ئایا دارودره‌خته‌کانیان سه‌وز کردوووه؟ ئایا یارمه‌تی ده‌ریکیان هه‌یه له دروستکردن شتی له‌وانه؟ نه‌خیر هیچ شتیک له‌وانه‌ نییه، به‌وه‌ی که خۆیان دانی پێداه‌نین، ئە‌مه‌ بیجگه‌ له باسکردنی دانپێدانانی ئە‌وانی تر، و ئە‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی ئە‌قلی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی بیگومان به‌ندایه‌تی کردن بۆ جگه‌ له خودا شتیکی پووچه. پاشان باسی نه‌بوونی به‌لگه‌ی ده‌قی - نه‌قلی - کردوووه و فه‌رموویه‌تی: {أَتُوبِي بَكْتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا} واته: {ده‌ی په‌راویکم بۆ بهینن له پیش ئە‌م قورئانه‌هاتبیت}، کتیبیک بانگه‌شه‌ بکات بۆ هاوبه‌شدانان، {أَوْ آثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ} واته: {یان زانیاریه‌ک به‌جیماییت له پیغه‌مبه‌رانه‌وه فه‌رمان به‌وه بکات}. بیگومان ئە‌وه‌ی زانراوه ئە‌وان ده‌سته‌وسانن که له یه‌کیک له پیغه‌مبه‌رانه‌وه به‌لگه‌یه‌ک بهینن له‌سه‌ر

هاوبه‌شدانانیا، به‌لکو دنیایین هم‌وو پیغه‌مبه‌ران بانگه‌ش‌ه‌یان کردووہ بۆ لای
 یه‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگار یان و ریگریان کردووہ له‌هاوبه‌شدانان، ئەمەش مه‌زنترین
 میراته له‌وانه‌وه به‌جیماییت له‌ زانست وزانیاری. [تفسیر ابن سعدي: ۷۷۹].

و (الله) -سبحانه و تعالی- مولکی هم‌وو شتیکی ته‌نها بۆ ئەو زاته‌یه -مالك
 الملك-ه و هیچ هاوبه‌ش و شه‌ریکیکی نییه له‌ مولک و خواهن‌داریتیدا، خوی گه‌وره
 ده‌فرمویت: { قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ
 وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلِّلُ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } واته: { بلی
 ئەی خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات؛ ده‌سه‌لات ده‌ده‌یت به‌ هه‌رکه‌سیک که به‌ته‌ویت
 و ده‌سه‌لات ده‌سینیته‌وه له‌ هه‌رکه‌سیک که به‌ته‌ویت و به‌ریزی ده‌که‌یت ئەوه‌ی به‌ته‌ویت
 و بی‌ریزی ده‌که‌یت ئەو که‌سه‌ی به‌ته‌ویت ته‌نها به‌ ده‌ستی تو‌یه هم‌وو چاکه‌یه‌ک
 به‌راستی تو به‌سه‌ر هم‌وو شتیکیدا به‌ توانایت } [آل عمران: ۲۶]. و خوی گه‌وره ئەوه
 پرونده‌کاته‌وه که هم‌وو مولک و ده‌سه‌لاتیک ته‌نها بۆ ئەو زاته‌مه‌زنه‌یه له‌ روژی
 قیامه‌تا، هه‌روه‌کو -سبحانه و تعالی- ده‌فرمویت: { يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
 مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ } واته: { روژیک که هم‌وو (له
 گو‌ره‌کانیان دینه‌ده‌روه) ئاشکرا ده‌بن هیچ شتیکیان له‌ خودا په‌نهان ناییت (خوا
 ده‌فرمویت) ئەم‌رو پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کینی (وه‌لام نادریته‌وه)، (خوی وه‌لام
 ده‌داته‌وه و ده‌فرمویت): هه‌ر بۆ خوی تاک و ته‌نها‌یه که به‌ سه‌ر هم‌وو شتیکیدا
 زاله‌ } [غافر: ۱۶]. و خودا -سبحانه و تعالی- هیچ شه‌ریک و هاوبه‌شیکی نییه نه‌ له
 مولکیدا، نه‌ له‌ خولقاندندا، نه‌ له‌ به‌ریوه‌بردندا، نه‌ له‌ په‌رستندا، خوی گه‌وره
 ده‌فرمویت: { وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا } واته: {و ئەی موحه‌مه‌د -صلی الله‌ علیه
 و سلم- بلی هم‌وو سوپاس و ستایش هه‌ر بۆ خوی زاتیکی که هیچ منالیکی بۆ

خوی بریار نه داوه و هیچ هاوبه شتیکی نه بووه له مولک و پادشایه تیدا هیچ دۆست و یارمه تیده ریکی نه بووه له بهر بی دهسه لاتی (که واته) خوا زۆر به گهوره دابنی { [الإسراء: ۱۱۱]. و خوی گهوره ده فهرمویت: { الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا } واته: {ئهو زاتهی که دهسه لاتی به سهر ئاسمانه کان وزه ویدا ههیه وهه موو مولکی ئهون وهیچ مندالی بۆ خوی بریار نه داوه وکس شه ریک وهاوبه شی نییه له فهرمانره وایی وحوکم ومولکدا وهه موو شتیکی دروست کردوو وئه ندازهی بۆ دیاری کردوو (به چاکی له هه موو روویه که وه) } [الفرقان: ۲]. خوی گهوره پادشا (المالک) ه وهه موو شتیکی مولکی ئه وه - سبحانه و تعالی - وئهو خولقی نه ره (الخالق) ه، وهه موو شتیکی جگه له زاتی مه زنی خوی بوونه وهره و خولقی نه راه، وهر خوی کاروباری بوونه وهره کان به ریوه ده بات و یویه ئه و زاتهی که ئه م وه سف و مولک و دهسه لاته ی بیت ته نها ئه و شایه نی په رسته، و په رسته نی شتیکی یان یه کینکی تر له گه ل ئه و زاته یان په رسته نی شتیکی یان یه کینکی تر جگه له ئه و زاته؛ نیشانه ی لاوازی ئه قله وهه روه ها شیرک وهاوبه شدانه بۆ خودا که ئه م یس هۆکاری خرایبونی ده رنه جامی بوونه وهره له دونیا وئاخیره تدا، خوی گهوره ده فهرمویت: { وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ } واته: {جووله که و گاوره کان) به (موسلمانه کان) ووتیان: بین به جووله که یان به گاور بۆ ئه وه ی بینه سه ر ریگای راست بلی: به لکو په پیره ویی ئاینی پاکی ئیبراهیم ده که یین که له هاوبه ش بریار ده ران (موشریکان) نه بووه } [البقرة: ۱۳۵]. و خوی گهوره ده فهرمویت: { وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا } واته: {ئایا کی ئاینی چاکتر و جوانتره (وکی دیندارتره) له که سیک که رووی خوی یه کلا کردیته وه بۆ خوا له هه مان کاتدا ئه و که سه چا که کار بیت و شوینی ئاینی

ئىبراهيم كه وتبیت به راستی و پاکی (كه به ویستی خوی له به تالی و گومرایى لای داوه بۆ لای راستی) و خوا ئىبراهيمی ههلبژارد به دۆست و خۆشه ویستی خوی {النساء: ۱۲۵}. و خوی گهوره -سبحانه و تعالی- ئه وهی روونکردووه ته وه كه ههركه سیک شوینی ئاینیک بکه ویت جگه له ئاینی ئىبراهيمی خهلیل -علیه السلام-؛ ئه و ئه و كه سه خوی گیل و نه فامکردووه و دۆراوه، خوی گهوره ده فهرمویت: {وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ} واته: {کى روو وهرده گيریت له ئاینی ئىبراهيم -علیه السلام-؟ مه گهر كه سیک كه خوی گیل و نه فام کردیت؟ سویند بیت بیگومان ئىبراهيمان ههلبژارد له دونیادا و بیگومان ئه و له روژی دوایدا له چا که کارانه {البقرة: ۱۳۰}.

۹. و (الله) -سبحانه و تعالی- باوکی كهس نه بووه، وله دایک نه بووه، به لكو له سه ره تاوه هه ر بوونی هه بووه، وهیچ شتیك هاوشیوهی ئه و زاته مه زنه نییه.

خوی گهوره ده فهرمویت: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) (ئهی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-) بلی: هه ر ئه و (الله) یه -خودایه- تا که و بی هاوتایه (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) ئه و خودایه ی بی نیاز و جیی نیاز و ئومیدی -باوه پدارانه- (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) كه سی لی نه بووه وله كهس نه بووه (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴) و هه رگیز هیچ كهس هاوشیوه و هاوتای ئه و نییه (۴) { [الإخلاص: ۱-۴]}. و خوی گهوره ده فهرمویت: {رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا} واته: {پهروه ردگاری ئاسمانه كان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندايه كه واته بیه رسته و زور خوگر به له په رستنیدا ئایا گومانته هه به له وهی كه سیک هاوتا و هاوناوی ئه و

بَيْت! { [مریم: ۶۵]. وخواهی گه‌وره -سبحانه و تعالی- ده‌فهرمویت: {فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} واته: {خودا} به‌دییه‌تیری ئاسمانه‌کان و زوویه،
بۆی به‌دییه‌تان هوسهران له خودی خۆتان هه‌روه‌ها له ئازه‌لشدا جووتی
(دروستکردوو) له جووت بووندا ژماره‌تان زۆر ده‌کات هیچ شتیک و هه‌کو خودا نییه
(نه له زات و نه له سیفات و نه له کرداریدا) و ئه‌و زاته بیسه‌ر و بینایه { [الشوری: ۱۱].

۱۰. خواهی گه‌وره تیکه‌لی هیچ شتیک ناییت و به‌رجه‌سته ناییت له
هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، به‌لکو زاتیکی مه‌زن و پیروژه له
سه‌ره‌وه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کانه له سه‌ره‌وه‌ی عهرشی مه‌زنه.

خواهی گه‌وره تیکه‌لی هیچ شتیک ناییت و به‌رجه‌سته ناییت له هیچ یه‌کیک
له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، به‌لکو زاتیکی مه‌زن و پیروژه له سه‌ره‌وه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کانه له
سه‌ره‌وه‌ی عهرشی مه‌زن، چونکه ئه‌و خودایه و جگه له ئه‌و هه‌مووی دروستکراون،
و جگه له ئه‌و زاته هه‌موو شتیک ئه‌گه‌ری له ناوچوون و نه‌مانی هه‌یه، و هه‌موو
شتیک مو‌لکی خودایه بۆیه تیکه‌ل و به‌رجه‌سته ناییت له هیچ یه‌کیک له
بوونه‌وه‌ره‌کان و دروستکراوه‌کانیدا، و هه‌روه‌ها هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کان
و دروستکراوه‌کان به‌رجه‌سته و تیکه‌لی زاتی مه‌زنی ئه‌و نابن، و خودا -سبحانه و تعالی-
له هه‌موو شتیک و که‌سیک گه‌وره‌تر و مه‌زن‌تره، خواهی گه‌وره ئینکاری کردوو له‌سه‌ر
ئه‌وانه‌ی که بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن که خودا تیکه‌ل و به‌رجه‌سته بووه له لاشه‌ی
مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام-، که ده‌فهرمویت: {لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ واته: {سویند بیت بیباور بوون (کافر بوون) ئەوانه‌ی که ووتیان بیگومان خودا مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌مه له کاتیکدا مه‌سیح (کاتیک ره‌وانه کرا) ووتی ئە‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل ته‌نھا خودا بپه‌رستن که په‌روه‌ردگاری من وئیوه‌یشه به‌پراستی هه‌رکه‌سیک هاوبه‌ش بو خودا دابنیت ئە‌وا بیگومان خودا به‌هه‌شتی لی حه‌رام کردووه، وجیگا وشوینی ئاگری دۆزه‌خ ده‌بیت بوئه‌و سته‌مکارانه هیچ یارمه‌تیده‌ریک نییه‌} [المائدة: ۱۷]. وخوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۱۱۵) رۆژه‌لآت و رۆژئاوا هه‌ر بو خوا‌یه که‌واته پروه‌یکه‌نه هه‌رلایه‌ک (له نوێژ کردندا به‌ فه‌رمانی خودا) ئە‌وه پروه‌گه‌یه و پروه‌تان له خودا کردووه بیگومان خوا (به‌زه‌بی و میه‌ره‌بانی فراوانه و زانایه (۱۱۵) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ (۱۱۶) (گا‌ور و جووله‌که و بت په‌رسته‌کان) وتیان: خوا مندالی بو خۆی داناوه ئە‌و (خوا) پاک و به‌دوو‌ره له‌وه؛ به‌لکو هه‌رچی هه‌یه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا مولکی ئە‌وه هه‌موو فه‌رمانه‌ردار و ملکه‌چی ئە‌ون (۱۱۶) بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۱۱۷) (خوا) به‌دییه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه و کاتیک که ویستی شتیک بکات هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی یی ده‌ویت که پیتی بلیت: ببه، ئیتر ده‌بیت (۱۱۷)} [البقرة: ۱۱۵-۱۱۷]. وخوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (۸۸) (گا‌ور و جووله‌که‌کان) ده‌یانووت خوا مندالی بو خۆی داناوه (۸۸) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا (۸۹) سویند به‌ خوا به‌پراستی شتیکی زۆر نابه‌جی و سه‌یر ده‌لین (۸۹) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (۹۰) نزیکه ئاسمانه‌کان له‌ت له‌ت و پاره پاره بین له‌به‌ر ئە‌و (قه‌سیه) و (نزیکه) زه‌ویش شه‌ق به‌ریت و بقلیشی و (نزیکه) چیاکان به‌یه‌کجار بروخین (۹۰) أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (۹۱) له‌به‌رئه‌وه‌ی (بیباوه‌ران) مندال ده‌ده‌نه پال خوا‌ی میه‌ره‌بان (۹۱) وَمَا يَنْبَغِي

لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (۹۲) بۆ خوی میهره‌بان شیوا نییه که مندالی هه‌بیت (۹۲) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا (۹۳) هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان به به‌نده‌یی دینه‌ی لای خوی میهره‌بان (هیچ که‌سیک له‌وانه نییه به‌نده‌ی خوی میهره‌بان نه‌بیت) (۹۳) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (۹۴) سویند به خوا به‌راستی هه‌موویانی سه‌رژمیری کردوو به ژماردن (۹۴) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (۹۵) هه‌ر هه‌موویان به تاک و ته‌نها دینه‌وه بۆ لای (خوا) له رۆژی قیامه‌تدا (۹۵) {مریم: ۸۸-۹۵}. وه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} واته: {الله ئه‌و خودایه‌یه که هیچ په‌ستراویک هه‌ق وراست نییه که شایه‌نی په‌ستن بیت جگه له ئه‌و، هه‌میشه زیندوو و ته‌دبیرکار وراگری (بوونه‌وه‌ره‌کانه)، و وه‌نه‌وز نایگریت و ناخه‌ویت، هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ مولکی ئه‌وه، کئی هه‌یه له‌و رۆژه‌دا بتوانیت تکا وشه‌فاعه‌ت له لای ئه‌و بکات مه‌گه‌ر به‌ ریگاپیدان و ئیزنی ئه‌و زاته مه‌زنه نه‌بیت، ئاگاداره به ئه‌وه‌ی له پێشه‌وه‌ی (ئاده‌می) یه‌ و (ئه‌وه‌ی له دونیا له به‌رده‌ستیاندایه) و ئه‌وه‌ی له پاشه‌وه‌یه‌تی (له رۆژی دوا‌یی بۆیان ئاماده‌کراوه)، و که‌س ئاگای نییه له هیچ شتی‌ک له زانین و زانیاری ئه‌و (خودا) یه‌ مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که خۆی بیه‌ویت (بیه‌خشیت پێیان)، کورسیه‌که‌ی *خودا هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌وه، و پارێزگاری کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی بۆ خودا ئاسانه‌ و (گران نییه) وه‌ه‌ر ئه‌و بڵنده‌ پله‌ویایه‌ی مه‌زن و گه‌وره‌یه‌. {البقرة: ۲۵۵} * (کورسی: دروستکراویکی مه‌زنی خودایه‌ و عه‌رش له کورسی گه‌وره‌تره، و کورسی ئه‌و شوینیه‌یه خودا پێیه‌کانی - له‌سه‌ری یان له نیوی داده‌نییت-). ئه‌گه‌ر ئه‌مه مه‌زنی و پله‌ویایه‌ی خودا بیت و ئه‌و

شтанه‌ی که دروستی کردوون هینده مه‌زن بن، ئایا چۆن تیکه‌لی هیچ یه‌کیک له شته‌کان یان بوونه‌وره‌کان ده‌بیت؟ یان چۆن ده‌یانکات به‌مندالی خۆی؟ یان چۆن که‌سی تر له‌گه‌ل زاتی مه‌زنی خۆیدا ده‌کات به‌خودا وپه‌رستراو؟ .

۱۱. (الله) -سبحانه و تعالی- به‌ره‌ئفه‌ته و میهره‌بانه به‌رامبه‌ر به‌بهنده‌کانی بۆیه پیغه‌مبه‌رانی ناردوو و کتیبه ئاسمانیه‌کانی دابه‌زاندوو.

(الله) -سبحانه و تعالی- به‌ره‌ئفه‌ته و میهره‌بانه به‌رامبه‌ر به‌بهنده‌کانی بۆیه پیغه‌مبه‌رانی ناردوو و کتیبه ئاسمانیه‌کانی دابه‌زاندوو؛ بۆ ئه‌وه‌ی له‌تاریکایی کوفر و شیرک و تاوانه‌وه‌ده‌ریان بکات به‌ره‌و نور و پرۆشنایی و هیدایه‌ت و په‌رستنی خودا به‌بێ هیچ شه‌ریک و هاوبه‌ش بریاردانیک، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَيَّ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ} واته: {خوای ئه‌و زاته‌یه‌ده‌بیتیریت بۆ به‌نده‌ی خۆی (که‌موحه‌مه‌ده‌صلی‌الله‌علیه‌وسلم-) به‌لگه‌وئایه‌تانیک‌ی روون و ئاشکرا تا له‌تاریکستانی (گومرایی و بیباوه‌ری) ده‌رتان به‌ینیت بۆ ناو رووناک‌ی (ئیمان و ئیسلام) و به‌راستی خوا به‌رامبه‌ر ئیوه به‌سۆز و میهره‌بان} [الحدید: ۹]. و خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ} واته: {وئهی موحه‌مه‌ده‌صلی‌الله‌علیه‌وسلم-) توومان ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ناردوو که‌ره‌حه‌ت بیت بۆ جیهانیان} [الانبیاء: ۱۰۷].

و خودا فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات که‌به‌بهنده‌کانی بلّیت: ئه‌و زاته‌لیخۆشبووه -الغفور- و میهره‌بانه -الرحیم-ه، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} واته: {هه‌وآل‌بده‌به‌بهنده‌کانم که‌به‌راستی هه‌ر من لیبوره‌و میهره‌بانم} [الحجر: ۴۹]. و له‌ره‌ئفه‌ت و میهره‌بانی خودا به‌رامبه‌ر به‌بهنده‌کانی ئه‌وه‌یه‌که‌ناخۆشی و زیانیان له‌سه‌ر لاده‌بات و خیر و باران داده‌به‌زیبیت بۆ سه‌ر به‌نده‌کانی،

خوای گه وره ده فره مویت: {وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} واته: اوئه گهر خوا به تو بگه یه نیت زیانیک هیچ لادریک نییه بوئه و (زیانه) بیجگه له خوا وئه گهر خیر و خوشیه کی بویت بوئه و هیچ ریگریکه ریگ نییه بو چاکه ی خوا به هره مه ندی ده کات ئه و که سه ی خو ی بیه ویت له به نده کانی و ههر ئه و لیبوره و به به زه ییه} [یونس: ۱۰۷].

۱۲. خودا (الله) په روه ردگار یکی میهره بانه (الرحیم)ه، وته نها زاتی مه زنی خو ی لیپر سینه وه له به نده کان ده کات له رپوژی قیامه تدا کاتیک زیندوو یان ده کات وه له گوره کانیان، بو یه ههر که سیک پاداشت ده دریتته وه به پیی کرده وه که ی خیر یان شهر بیت، ئه وه ی ئیماندار بیت و کرده وه ی چاک ئه نجامبدات ئه و نیعمه ت وئاسووده یی به رده وامی بو هه یه، وئه وه ی کافر و بیباور بیت و کرده وه ی خراب ئه نجامبدات ئه و سزایه کی مه زنی بو هه یه له قیامه تدا.

ئه وه ی دادپه روه ری و دانایی و ره حمه تی خوایی ته و او ده سه لمی نیت بو بوونه و هره کان ئه وه یه ئه م زیانه ی دروست کردو وه بوئه وه ی شوینی کرده وه کردن بیت و شوینیکی تریش بو پاداشتی چاکه و لیپر سینه وه وسزا داناوه؛ بوئه وه ی چاکه کار پاداشتی چاکه ی وهر بگریته وه، وسته مکار وده ستر یژکار سزای ستم وده ستر یژییه که ی وهر بگریته؛ چونکه ره نگه هه ندیک که س زیندوو بوونه وه به دوور بزنان، بو یه خوای گه وره به لگه ی زوری باس کردو وه سه باره ت به وه ی زیندوو بوونه وه له پاش مردن راستی و هه قیقه ته و هچی گومانیکه تیدا نییه، خوای

گهوره ده فرمویت: { وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } واته: {له نیشانه کانی (دهسه لاتى) خوايه که زهوى ده بينيت وشک و ماته که چى کاتیک بارانمان باراند به سه ريدا (به رواندنى رووهک) ده که ويته جو له وده بووژيته وه (به رز ده بيته وه) بيگومان نه وهى (زهوى وشک) ده بووژيته وه زيندو وکه ره وهى مردووه کانشه به راستى نه وه (خوا) به سه ره موو شتيکدا به توانايه} [فصلت: ۳۹].

وخواى گهوره ده فرمویت: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لَّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ } واته: {نهى خه لکينه نه گهر ئيوه له گومانان ده ربارهى زيندو و بوونه وه نه وسا (بزانن) به راستى ئيمه ئيوه مان دروستکردووه له خاک (خوّل) پاشان (نه وه کان) له دلويه ئاويک -نوتفهيه ک- (دروست ده بن) دواتر (ده بيته) پارچه خوئينيکى مه يو دواى نه وه (ده بيته) پارچه گوشتيک شکل و شيوه کيشراو و شکل و شيوه نه کيشراو بو نه وهى روونى بکه ينه وه بو ئيوه وه له منالندانا ده يه ئيلينه وه (رايده گرین) نه وه (کوړپه له يه ي) بمانه ويته (له بار نه چيته) تا کاتيکى ديار بکراو پاشان (له سکی دايکتان) ده رتان ده هينين به ساوايى پاشان گهوره ده بن هه تا ده گه نه ته واوى هيتر و تواناتان وه (له م ته مه نه دا) هه نديکتان ده مرينريته وه هه نديکتان ده گه يه نرينه نه وه پهرى پيرى، بي سوود ترينى ته مه ن بو نه وهى نه زانايته و له ييرى نه مينيت هه رچى که ده يزاني وه زهوى ده بينى (له زستاندا) خاموشه ووشک و بي گيايه جا کاتيک بارانمان به سه ردا

باراند زهوی (پرووه کی لی ده رویت و) ده جولیت زهوی همل ددات (به رز ده بیت) و زهوی) ده روینی له هه موو جوړه (گیا و گولیکي) جوان] [الحج: ۵].

خوای گه وړه له م ئایه ته دا سی به لگه ی ئه قلی باسکر دووه که به لگن له سهر دووباره زیندوو بوونه وهی بوونه وهره کان له روژی قیامه تدا، ئه وانیش بریتین له:

۱- خوای گه وړه مروقی له خوّل و خاک دروستکردووه، وکاتیک مروقی ده مریت وده بیت به خوّل ئه و خودایه ی که سهره تا له خوّل دروستی کرد؛ خودا تواناداره له و خوّل ه ی که تیدا لاشه ی مروقی رزیوو و نه ماوه دووباره دروست وزیندووی بکاته وه.

۲- ئه و زاته ی که مروقی له دلّویه ئاویکه وه (مه نیه که وه) دروستکردووه؛ تواناداره سه باره ت به وهی که مروقی دروست وزیندوو بکاته وه له پاش مردنی.

۳- ئه و زاته ی که زهوی زیندوو ده کاته وه له پاش باران، تواناداره له سهر ئه وهی که بوونه وهره کان زیندوو بکاته وه له پاش مردنیان، ولهم ئایه ته دا به لگه یه کی مه زن هه یه له سهر ئی عجاز و مه زنی قورئانی پیروز ئه م ئایه ته - که زوریش دریز نیسه - سی به لگه ی ئه قلی سهرنجر اکیشیان تیدایه سه باره ت به مه سه له یه کی زور مه زن.

وخوای گه وړه ده فهرمویت: { يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِّلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } واته: {بیهینه وه بیریان} ئه و روژه ی که ئاسمانه کان ده بیچینه وه وه ک بیچانه وه (لولکردنی) تواماری کتیب و په رتوکیک وه ک یه که مجار چون دروستمان کرد (به پرووت و قووتی)، پاش مردنیش ئه و (دروستکردنه) دووباره ده که یینه وه ئه وه به لینیکه (جیبه جی کردنی) له سهر ئیمه یه بیگومان ئیمه (ئه و به لینه) به دیده هینین] [الانبیاء: ۱۰۴]. و خوای گه وړه ده فهرمویت: { وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (۷۸) وَه نمونونه مان بو دینیته وه و به دیده یانی خو ی له بیر چوو ته وه (ئه و بیباوهره) ده لیت کی

ئیسکه کان زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا که رزیون (۷۸) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (۷۹) (ئهی موحه ممه د- صلی الله علیه وسلم-) بلی ئه و زاته زیندوو یان ده کاته وه که له یه که مجاره وه به دیهیناون و ئه و به هه موو دروستکراویک زانا و ئاگاداره (۷۹) { یس: ۷۸-۷۹}. و خوی گه وره ده فرمویت: {أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا (۲۷) ئایا دروستکردنی ئیوه گرانتیه یان ئاسمان؟ و دروستیشی کرد (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) و ئاسمانی له بان سه رتان وه کو بینایه که به رز کردوو و ریک خستوو (۲۸) وَأَغَطَّشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) و شه وه که ی تاریک کرد (به تاریکی دایپوشی) و روزه که ی پروناک کرده وه (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰) له پاشان زهوی راخست (۳۰) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (۳۱) ئاو وله وه رگای لی دهرهینا (۳۰) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (۳۲) و شاخه کانی پته و دامه زراند (۳۲) { النازعات: ۲۷-۳۲}.

خوی گه وره پرونی کردوو ته وه که دروستکردنی مرۆفه کان گرانتیه یان له دروستکردنی ئاسمانه کان وزهوی و ئه وهی تیاندایه، ئه و زاته ی که ئاسمانه کان وزهوی دروستکردوو به دلنیا ییه وه توانا و ده سه لات ی هه یه له وهی که مرۆف جار یکی تر دروست بکاته وه.

۱۳. خودا (الله) - سبحانه و تعالی - ئاده می دروستکردن له خوّل (قور: گل) ونه وه کانی له پاش خوئی زور دهبن، بویه هه موو خه لکی بنچینه یان وه کویه که، وهیچ ره گه زیکی فه زلی به سه ره گه زیکی تره وه نییه وهیچ گه لیک فه زلی به سه ره گه لیک تره وه نییه؛ مه گه ره به پیی پله ی ئیمان وته قواداری وله خودا ترسی نه بییت.

خوای گه وره ده فه رمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} واته: {ئهی خه لکینه بیگومان ئیمه دروستمان کردوون له نیر ومییه ک وکردومانن به چه ند گه ل وهوزیکه وه تا یه کتری بناسن، به راستی به پرئزترینتان لای خودا ئه و که سه یه که زیاتر له خودا ده ترسیت، بیگومان خودا زانا وئاگاداره} [الحجرات: ۱۳].
 وخوای گه وره ده فه رمویت: {وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ} واته: {خوا (باوکی) ئیوهی له خاک دروستکردوه له پاشان (نه وه کانی دروستکرد) له دلۆیه ئاویک (نوتفه یه ک) ئینجا (خوا) کردوونی به چه ند جووت (نیر و می) وهیچ میینه یه ک (ئافره تیک) دوو گیان نابییت وسکه که ی دانانییت (منالی نابییت) مه گه ره به ئاگاداری خوا نه بییت وهیچ ته مه ن درئز کراییک ته مه نی درئز ناکریت وله ته مه نی که م ناکریت مه گه ره له کتیبیکدا (له لوح المحفوظ) دا نوسراوه به راستی ئه م کاره بو خوا ئاسانه} [فاطر: ۱۱].

وخوای گه وره ده فه رمویت: {هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلِعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: {ئه و خوا یه که ئیوهی له خاک

دروستکردوو له پاشان له دلۆپیک ئاو پاشان له پارچه خوینیک له پاشان به مندالی (ساوایی) ده تانهیتته دهر (له سکی دایک) له پاشان تا ده گنه تینی هیز ولا ویتان له پاشان تا پیر دهن وهه ندیکتان پیش پیربوون دهریندیرین ههتا ده گنه ئه و کاتهی که بۆتان دیاریکراوه و بۆ ئه وهی بیربکه نه وه} [غافر: ۶۷]. وخوای گه وره ئه وه روونده کاته وه که مه سیحی (عیسای) - علیه السلام - به فرمانیکی گه ردوونی دروست و خه لّق کرد ههروه کو چۆن ئاده می له خوّل دروستکرد به فرمانیکی گه ردوونی، خوای گه وره ده فرمویت: {إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ} واته: {به راستی وینهی (دروست بوونی) عیسا لای خوا وهک وینهی ئاده م وایه که دروستی کرد له گل له پاشان پیی ووت ببه، ئه ویش بوو (به مروّف)} [آل عمران : ۵۹]. وپیشتر له برگه ی ژماره (۲) باسکرا که پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - روونی کرده وه که خه لکی وه کو یه کن وهیچ که سیک فه زلی به سه ر که سیک تروه نییه مه گه ر به پیی پله ی ته قواداری وئیمان وله خودا ترسانه وه نه بیت.

۱۴. هه موو مندالیک له سه ر فیرهت له دایک ده بیت.

فیرهت: ئه و سروشته یه که خوای گه وره مروّفی له سه ر دروستکردوو، بریتیه له شته قبولکراوه کان وپاکه کان لای مروّف له و کاته وهی له دایک ده بیت، له گرنگترینیان: باوه ربوون به وهی که یه ک په روه ردگار که (الله) یه - سبحانه و تعالی - و ته نها ئه و شایه نی په رسته نه، خوای گه وره ده فرمویت: خوای گه وره ده فرمویت: {فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} واته: {که واته رووی خو ت ربک بکه ره ئاینی ئیسلام ویاک و راست بو خوا (شوین ئاینی) یه کخوا په رستی بکه وه، ئه و

ئاینه‌ی که خوای گه‌وره (له سه‌ره‌تاوه) فیتره‌تی پاکی مرۆقی له‌سه‌ر دروستکردوو هه‌ر ئه‌وه ئاینی رێک و پراسته به‌لام زۆریه‌ی ئاده‌می نازانن {الروم: ۳۰}.

وحه‌نیفیه‌ت ئاینی ئیبراهیمی خه‌لیل بووه -علیه السلام-، حه‌نیفیه‌ت: واتا په‌رستنی خودا (الله) به‌ته‌نها به‌دلسۆزییه‌وه به‌بی بریاردانى هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک، و خۆ دوورکردنه‌وه و به‌ریئبوون و بیباور بوون: به‌په‌رستنی بته‌کان و به‌په‌رستنی په‌رستراوه‌ ناهه‌قه‌کانی تر له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ} واته: {پاشان نیگامان بۆ کردیت (وه‌حیمان بۆ ناردیت) که په‌یره‌وی ئاینی ئیبراهیم بکه‌ چونکه‌ پاک و پراست بوو به‌ هیچ جوړیک له‌هاوبه‌شدانه‌ران (موشریکان) نه‌بوو} [النحل: ۱۲۳]. وینغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةِ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ» واته: «هه‌موومندالێک له‌سه‌ر فیتره‌ت له‌دایک ده‌ییت، باوک و دایکی ده‌یکه‌ن به‌جوله‌که‌ یان نه‌سرانی یان مه‌جوسی، هه‌روه‌کو چۆن ئازهلێک بیچووێه‌کی ده‌ییت که سه‌لامه‌ته‌ ئایا هیچ که‌موکورتیه‌کی هه‌یه‌، پاشان تووشی که‌موکورتی ده‌ییت وه‌کو گۆج بوون». پاشان ئه‌بو هوره‌یره -په‌زای خوای لیبیت- ده‌لێت: ئه‌م ئایه‌ بخویننه‌وه ئه‌گه‌ر ویستتان: {فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} واته: {که‌واته‌ رووی خۆت رێک بکه‌ره‌ ئاینی ئیسلام و پاک و پراست بو‌خوا (شوین ئاینی) یه‌کخواپه‌رستی بکه‌وه، ئه‌و ئاینه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ (له‌ سه‌ره‌تاوه) فیتره‌تی پاکی مرۆقی له‌سه‌ر دروستکردوو ئاین و دروستکراوه‌کانی خوا به‌ هیچ جوړیک گۆرانى بۆ نییه‌ ئه‌و (ئاینه‌ی باسکرا) هه‌ر ئه‌وه ئاینی رێک و پراسته به‌لام

زۆربەى ئادەمى نازانن { الروم: ۳۰ } [صحیح البخاری: ۴۷۷۵]، ویئغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فەرموئیت: «أَلَا إِنَّ رَبِّيَ أَمَرَنِي أَنْ أُعَلِّمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلِّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالًا وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا» واتە: «پەروردگارم فەرمانی پێکرم ئەووەتان فێر بکەم کە نایزانن، ولەو شتانەى کە لە ئەمەرو فێری کردم: هەر سامانێک بە بەندە کەم بە خشیوو بەی حەلالە، من بەندەکانم لەسەر فێرەت دروستکردوو (لەسەر تەنها بەک خوا پەرستن دروستکردوو)، وشەیتانەکان بۆیان هاتن لە ئاینە کەیان دووریان خستەو، وئەو شتانەى لەسەریان حەرامکرد کە من بۆیانم حەلال کردبوو، وفەرمانی پێیان کرد کە هاوبەش وشەریک بۆ من بریار بەدن لە کاتیکدا من هیچ بەلگە یەکم سەبارەتی دانەبەزاندوو (سەبارەت بەم هاوبەش بریاردانە دانەبەزاندوو)» [رواه مسلم: ۲۸۶۵].

۱۵. هیچ مەروئیک بە گوناھبەری وتاوانبەری لە دایک ناییت وناییتە

میراتگری تاوانی هیچ مەروئیکی تر.

واتا تاوانی هیچ مەروئیک ناکەوئیتە ئەستۆی مەروئیکی تر (ئەگەر مەروئیک یە کەم هۆکار نەبوو بێت بۆ ئەو ی ئەو مەروئیکەى تر ئەو تاوانە ئەنجامبەدات). وخواى گەورە باسى ئەو دەکات بۆ ئیمە کاتیک ئادەم -علیه السلام- وهاوسەرە کەى لە دارە کەیان خوارد وسەرپێچى فەرمانى خودایان کرد؛ لە پاشاندا تەوبەیان کرد وداواى لێخۆشبوونیان لە خواى گەورە کرد، بۆیە خواى گەورە ئیلهامى وتنى هەندیک وشەى جوانى پێى بەخشین، بۆیە وتیان وخواى گەورە تەوبە کەى لێیان قبولکرد،

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: { وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (۳۵) } وه ووتمان: ئه‌ی ئاده‌م خۆت و هاوسه‌ر که‌ت نیسته‌جی بن له‌م به‌هسته‌دا وه له‌هه‌موو خواره‌مه‌نیه‌کی تیر بخۆن له‌هه‌ر شوینیک که‌هه‌ز ده‌که‌ن وه‌نزیکی ئه‌م دره‌خسته‌مه‌که‌ون تاله‌سته‌مکاران نه‌ژمیردین -تا نه‌بنه‌سته‌مکار- (۳۵) فَازْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِيهَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنصِّرَانِهِ أَوْ يَمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجِجُ الْبُهَيْمَةُ بِبُهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جِ الْأَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ (۳۶) } ئه‌مجا شه‌یتان هه‌لیخه‌له‌تاندن له‌به‌هسته‌دا وه‌لو خوشگوزه‌رانییه‌ی که‌تینیدا بوون ده‌رپه‌راندن و ووتمان: (به‌ئاده‌م وحه‌وا وشه‌یتان) بچنه‌خواره‌وه (بو‌سه‌ر زه‌وی) هه‌ندیکتان ده‌بن به‌دوژمنی هه‌ندیکی ترتان و بو‌تان هه‌یه‌جیگیرین له‌سه‌ر زه‌وی و چیژ له‌ئاره‌زووه‌کانی (دونیا) وه‌ر بگرن هه‌تا ماوه‌یه‌ک (۳۶) فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۳۷) } ئه‌مجا ئاده‌م چهن‌د ووته‌یه‌کی (پارانه‌وه‌ی) له‌به‌روه‌دگارییه‌وه وه‌رگرت (ئه‌ویش) لیبی گیرا کرد به‌راستی هه‌ر ئه‌و ته‌وبه‌گیرا‌کاری میه‌ره‌بانه (۳۷) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۳۸) } ووتمان: هه‌موو بچنه‌خواره‌وه له‌به‌هسته‌ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر له‌منه‌وه رینمونیه‌کتان بو‌هات ئه‌و که‌سه‌ی دوای رینمونی من بکه‌ویت نه‌ترسیان له‌سه‌ره و نه‌خه‌م ده‌خۆن (۳۸) [البقرة: ۳۵-۳۸].

وکاتی‌ک ئاده‌م -علیه‌السلام- ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وا چیتر گونا‌هه‌که له‌سه‌ر نامینیت، وه‌پاشاندا نه‌وه‌کانی ئاده‌م نابن به‌میراتگری ئه‌و گونا‌هه‌ له‌کاتی‌کدا ئه‌و گونا‌هه‌ به‌هۆی ته‌وبه‌وه خودا لیبی خو‌ش بوو، وبنچینه‌ ئه‌وه‌یه که‌ مرۆف تاوانی که‌سیکی تر له‌ئه‌ستۆ ناگریت (ئه‌گه‌ر ئه‌و هۆکار نه‌بوو بیت بو‌ئه‌وه‌ی که‌سیکی تر

تاوانیکی دیاریکراو ئه نجامبدات، خوای گهوره ده فهرمویت: {وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} واته: او هه رکه سیک هه تاوانه و خراپه و گونا هتیک بکات ته نها له سه ر خو به تی وهیچ که سیکی گونا هکار گونا هی که سیکی تر هه لئاگریت پاشان گه رانه وه تان هه ر بۆ لای په روه ردگار تانه ئه مجا هه و التان پیده دا به وه ی که ئیوه تیدا جیاواز بوون { [الأنعام: ۱۶۴]. و خوای گهوره ده فهرمویت: {مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا} واته: {هه رکه س رینمونی و هیدایه تی وه رگرتییت ئه وای بیگومان رینمونی و هیدایه ته که ی (سوود و قازانجه که ی) هه ر بۆ خو ی ده بییت و هه رکه سیش گومرا بووییت ئه وای بیگومان (زیان و سزاکه ی) هه ر بۆ خو ی ده بییت وهیچ که سیکی گونا هکار گونا هی هیچ که سیکی تر هه لئاگریت ئیمه هه رگیز سزای (به نده کان) ناده ین هه تا پیغه مبه ر نه نیرین (بو یان) { [الإسراء: ۱۵]. و خوای گهوره ده فهرمویت: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ} واته: {هیچ گونا هباریک گونا هی که سیکی تر هه لئاگریت و ئه گه ر بارگرانی (گونا هباریک) بانگی که سیکی تر بکات بۆ هه لگرتنی (باره گونا هه که ی) هیچ له و (باره گونا هه) هه لئاگریت هه رچه نده (داوا لی کراوه که) خزمیشی بییت به راستی تو (ئهی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم-) ته نها ئه وانه بیدار ده که یته وه که به په نهانی له په روه ردگار یان ده ترسن و نو یژه کان یان به ریکی جیبه جی ده که ن و هه رکه سیک خو ی پاک رابکریت (له تاوان) ئه وای به راستی (سوودی) خو پاک راگرتنه که ی هه ر بۆ خو یه تی و گه رانه وه ش ته نها بۆ لای خودایه { [فاطر: ۱۸].

۱۶. ومه بهست وئامانج له دروستکردنی خه لکی: بو په رستنی خودایه به تهنه به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاویه شیک.

ومه بهست وئامانج له دروستکردنی بوونه وه ره کان بریتیه له: په رستنی خودا -
الله- به تهنه وه به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاویه شیک له په رستنیدا، خوای
گه وره ده فره مویت: { وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ } واته: {ومن جنوکه
وئاده میزادم تهنه بوئه وه دروست کردوه که به ندایه تی من بکه ن -من بپه رستن-}
[فاطر: ۱۸].

۱۷. ئاینی ئیسلام ریژی له مروّف گرتووه (به پیاوان وئافره تانه وه)،
وهه موو مافیکی به مروّف داوه وکردوویه تی به بهرپرسیار له سه ر
بژارده کانی وکرده وه کانی وهه لسوکه وته کانی ولیپرسینه وه و بهرپرسیاریه تی
خستووه ته ئه ستو سه باره ت به هه رکرده وه یه ک که زیان له خوئی یان به
خه لکی بگه یه نیت.

ئاینی ئیسلام ریژی له مروّف گرتووه -پیاویان ئافره ت بیت-، خوای گه وره
مروّفی دروست و خه لق کردوه بوئه وه ی ببیت به جینشین له سه ر زه ویدا، خوای
گه وره ده فره مویت: {وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً } واته:
{(بیریان بینه ره وه) کاتیک که په روه ردگاری تو به فریشته کانی ووت: به راستی من
جینشینیک دروست ده که م له سه ر زه وی } [البقرة: ۳۰]. ئه م ریژلینانه هه موو نه وه ی
ئاده میک -هه موو مروّفیک- ده گریته وه، خوای گه وره ده فره مویت: { وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي
آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا } واته: {سویند به خوا بیگومان ریژمان له نه وه ی ئاده م گرت وله ووشکانی

وله در یادا هلمان گرتن (به سواری و بوسه سفر کردن) و روزی پاک و خاوینمان
پیداون و فزلمان داون به سهر زوریک له وانه‌ی که دروستان کردوون به فزلیکی
گه‌وره} [الإسراء: ۷۰]. و خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ
تَقْوِيمٍ} واته: {سویند به خدا به راستی مروثمان له جوانترین شیوه‌دا دروستکرد
[التین: ۴]}. و خوی گه‌وره نه‌هی له مروث کردووه که خوی بکات به
شوینکه و توویه‌کی زلیل و سه‌رشور بوسه‌راویک یان یه‌کیک خه‌لکی شوینی
بکه‌ویت یان یه‌کیک که گوپرایه‌لی بکریت جگه له خوی گه‌وره، خوی گه‌وره
ده‌فهرمویت: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ. إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ
الْأَسْبَابُ} واته: {وکه‌سانی وا‌هه‌یه له خه‌لکی که هاوبه‌شی زور بوسه‌خودا په‌یدا ده‌که‌ن
خوشیان ده‌وین وه‌ک خوشه‌ویستی ئیمانداران بوسه‌خودا، به‌لام ئه‌وانه‌ی برویان هیناوه
زور زیاتر خویان خوش ده‌ویت ئه‌گهر بینن ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردوه (به‌هاوبه‌ش
په‌یدا کردن بوسه‌خودا) کاتیک که چاویان ده‌که‌ویت به‌سزای خودا ده‌زانن که هه‌رچی
ده‌سه‌لات هه‌یه هه‌مووی بوسه‌خودایه و بیگومان سزای خودا زور سه‌خته} [البقرة: ۱۶۵
۱۶۶]. و خوی گه‌وره حالی شوینکه و تووان و ئه‌وانه‌ی خه‌لکی شوینیان ده‌که‌ن (که
له‌سه‌ر شتی پوچ و به‌تالّن) به‌به‌تال و پوچ‌ل و دوراو باسده‌کات له‌روژی قیامه‌تدا،
وده‌فهرمویت: { قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى
بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ (۳۲) خوبه‌گه‌وره‌زانه‌کان ده‌لین به‌ئه‌وانه‌ی
ژیرده‌سته و لاواز کرابوون ئایا ئیمه‌ ریگریمان کردن له‌رینمونی دوی ئه‌وه‌ی بوّان
هات (نه‌خیر و انیه) به‌لکو خوتان تاوانبار بوون (۳۲) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۳۳) ژیر ده‌سته و چه‌سواوه‌کان ده‌لین به‌وانه‌ی خو‌به‌گه‌وره‌زان بوون (نه‌خیر و ا نییه) به‌لکو بیلانی (ئیوه) به‌شه‌و و به‌رۆژ (چه‌واشه‌ی کردین) کاتیک فه‌رمانتان پی ده‌کردین بو‌ئه‌وه‌ی بی‌باوهر بین به‌خودا وهاوبه‌ش وشه‌ریکی بو دابنیین هه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه‌ کاتیک که سزای دۆزه‌خ ده‌بینن و زنجیر وته‌وقمان کرده‌گه‌ردنی بیباوهران ئایا تۆله‌یان لی ده‌سیندریت جگه‌له‌سزای ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد (۳۳) {سبأ: ۳۲ - ۳۳}.

وله‌نیشانه‌کانی دادپه‌روه‌ری خودا -سبحانه‌و‌تعالی- ئه‌وه‌یه‌که‌بانگ‌خواز وپیشه‌وا گومراکه‌ره‌کان تاوانی خو‌یان هه‌لده‌گرن و تاوانی ئه‌وانه‌ش هه‌لده‌گرن که گومرایان کردوون به‌نه‌زانینه‌وه‌له‌رۆژی قیامه‌تدا، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {الْيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ} واته: {بو‌ئه‌وه‌ی باری گوناھی خو‌یان به‌ته‌واوی هه‌لبگرن له‌رۆژی دوایدا له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌باری گوناھی ئه‌وانه‌ی که ئه‌مان گومرایان ده‌کردن به‌بی‌زانیاری بیدارین زۆر به‌ده‌ئه‌وه‌ی که هه‌لده‌گرن (وله‌ئه‌ستۆی ده‌گرن)} [النحل: ۲۵]. وئاینی ئیسلام هه‌موو مافیکی به‌خشیوووه‌به‌مروقه‌کان و بیوانی زامن کردوو له‌دونیا و قیامه‌تدا، وله‌مه‌زنترین مافه‌کان که ئاینی ئیسلام به‌خشیوووه‌تی وزامنی کردوو بریتیه‌له‌: مافی خودا له‌سه‌ر به‌نده‌کان، و مافی به‌نده‌کان له‌سه‌ر خودا ، فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يُعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تَدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ « واته: «له‌موعازه‌وه‌-ره‌زای خوای لیبت- ده‌لیت: له‌پشتی پیغه‌مبه‌روه‌وه‌بووم-صلی

الله عليه وسلم- له سهر پشتي نازه لیک بوون، پیغه مبهه- صلی الله علیه وسلم-
 فهرمووی: «ئهی موعاز»، ئه ویش ووتی: «من لیږم له خزمه تدمم ئهی پیغه مبهه ری
 خودا»، سیتجار هه ردوو لا ئهم قسانه یان دووباره کرده وه وپاشان پیغه مبهه- صلی الله
 علیه وسلم- فهرمووی: «ئایا ده زانی مافی خودا له سهه به بنده کان چیه؟»، ئه ویش
 (موعاز) ووتی: «نه خیر»، -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «مافی خودا له سهه
 به بنده کان ئه وه یه که بیپه رستن وهیچ هاو له وشه ریک کی بو بریار نه ده ن له
 په رستنیدا»، پاش ماوه یه که فهرمووی: «ئهی موعاز»، ووتم: «من لیږم له خزمه تدمم
 ئهی پیغه مبهه ری خودا»، فهرمووی: «ئایا ده زانی مافی به بنده کان له سهه خودا ئه وه یه
 ئه گه ر ئه وه یان ئه نجامدا (ئه گه ر خودا بیپه رستن به بریار دانی هیچ شه ریک
 وهاو به شیک): سزایان نه دات». [صحیح البخاری: ۶۸۴۰]. وئاینی ئیسلام پاراستنی
 ئاینی هه ق ونه وه وسامان ونه فس وناویانگی (شه ره فی) مروقی زامن کردووه، -صلی
 الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ
 كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا» واته: «خودا خوینتان ومالتان
 (سامانتان) وناویانگتانی (شه ره ف ونامووستانی) له سهه یه کتر چه رامکردووه وه کو
 چه رامی ئهم روژه وئهم مانگه وئهم شاره تان». [صحیح البخاری: ۶۵۰۱]، وپیغه مبهه
 -صلی الله علیه وسلم- ئهم په یمانه مه زنه ی ئاشکرا کرد له چه جی مالتا واییدا که
 زیاتر له سهه ده زار له هاو له لان ئاماده ی بوون وئهم واتایانه ی دووباره کرده وه
 ودوو پاتی له سهه کرده وه له روژی قوربانیدا له چه جی مالتا واییدی. وئاینی ئیسلام
 مروقی کردووه به بهر پرسیار به رامبهه ره مووه له بزارده کانی وکرده وه کانی
 وه له سوکه وته کانی، خوی گه وره ده فه رمویت: { وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
 وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا أَفْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
 حَسِيبًا } واته: { وه موو مروقیک (له روژی دوااییدا) کرده وه ی خویمان کرده وه ته

گهردنیه‌وه (چاکه یان خراپه بیټ) وله رۆژی دواییدا بۆی دهردههینن نامه‌یه‌ک که به کراوه‌یی (وهه‌موو کرده‌وه‌کانی تیدا نووسراوه) وده‌ییینیت { [الإسراء: ۱۳]}. هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک خیر یان شه‌ر بیټ خوای گه‌وره وایلیده‌کات به گه‌ردنی خودی که سه‌که‌وه بیټ، بۆیه هیچ که‌سیک لیپرسینه‌وه‌ی لیناکریت سه‌باره‌ت به کرده‌وه‌ی یه‌کیکی تر، ویه‌کیکی تر لیپرسینه‌وه‌ی لیناکریت سه‌باره‌ت به کرده‌وه‌ی که‌سی یه‌که‌م، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: { يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلَأْ قِيَهْ } واته: {ئهی ئینسان تو بیگومان تیکۆشه‌ریت به‌ره‌و په‌روه‌ردگارت به‌تیکۆشان (به ئه‌نجامدانی چاکه و خراپه) ! ئه‌وسا پیی ده‌گه‌یت} [الانشقاق: ۶]. وه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: { مَنْ عَمِلَ ضَلْحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ } واته: {هه‌ر که‌سیک کاری چاکه بکات (قازانجه‌که‌ی) بو خۆیه‌تی هه‌ر که‌سیش خراپه بکات (زیانه‌که‌ی) بو خۆیه‌تی وپه‌روه‌ردگارت سته‌م له‌به‌نده‌کانی ناکات} [فصلت: ۴۶]. وئایینی ئیسلام به‌رپرسیاره‌تی ده‌خاته ئه‌ستۆی مرۆف ئه‌گه‌ر هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجامبدات که بیټه هۆی زیانگه‌یاندن به نه‌فسی خۆی یان زیانگه‌یاندن به خه‌لکانی تر، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: { وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا } واته: {وهه‌ر که‌سیک گوناهیکی (گه‌وره) بکات بیگومان (زیانی) ئه‌و گوناها هه‌ر بو خۆیه‌تی و خودا هه‌میشه زانای کاردرسته} [النساء: ۱۱۱]. و خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: { مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا } واته: { هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (که له‌و داستانه‌دا باسکرا) پیوستمان کرد له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیسراییل که بیگومان بریار ئه‌مه‌یه ئه‌وه‌ی ته‌نها که‌سیک بکوژیت (به مه‌رجیک له‌تۆله‌ی که‌سیکی کوژراودا نه‌بیټ یان تۆله‌ی خراپه کاری وئاژاوه نانه‌وه نه‌بیټ له‌سه‌ر زه‌ویدا) ئه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌موو

خه لکی کوشتبیت { [المائدة: ۳۲]. وپیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ» واته: «هر نه فسیک به سته ملیکراوی کوزرا بیت؛ ئهوا به شیک له خوینه که ی له سهر یه کیک له کوره کانی ئاده مه، چونکه ئه و یه که م که س بوو که تاوانی کوشتنی هینایه ئاراهه». [صحیح مسلم: ۵۱۵۰].

۱۸. وله ئاینی ئیسلامدا ئافرهت و پیاو یه کسانن له روانگهی

به پرسیاریه تی و پاداشت و سزادان.

وله ئاینی ئیسلامدا ئافرهت و پیاو یه کسانن له روانگهی کرده وه ئه نجامدان و به پرسیاریه تی و پاداشت و سزادان، خوی گه وه ده فهرمویت: {وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا} واته: {که سیکیش کرده وه چاکه کان جیبه جی ده کات له نیر یان له می له هه مان کاتدا ئه و که سه بروادار بیت ئه وه ئه وانه ده چنه به هه شته وه و بچوو کترین سته میان لیناکریت (ئه گهر هینده ی تو بکلی ناوکه خورمایه کیش بیت)} [النساء: ۱۲۴]. و خوی گه وه ده فهرمویت: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} واته: {هه رکه سیک له نیر یان له می کرده وه ی چاک ی کردیت و بیکات و برواداریش بوو بیت ئه وه سویند به خودا به ژیانیکی خویشان پیده به خشین و سویند بیت پاداشتیان بدهینه وه به چاکتر له وه ی که ئه وان ئه نجامیاندەدا} [النحل: ۹۷]. و خوی گه وه ده فهرمویت: {مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ} واته: {هه رکه سیک کاری خرابه ی کرد بیت

هر به‌ئەندازەى خراپەكەى سزا دەدریٲ هەر كەشیش چاكەى كرد بیٲ ئافرهت بیٲ
یان پیاو (به و مه‌رجه‌ى) باوه‌ردار بیٲ ئا ئه‌وانه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه له‌ویدا به‌بى ژماره
و حیساب رزق و رۆزبیاو پى ده‌دریٲ { غافر: ٤٠ }.

وخواى گه‌وره ده‌فه‌رمویٲ: { إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا } واته:
به‌راستی پیاوه موسلمانه‌كان و ئافرهته موسلمانه‌كان و پیاوه باوه‌رداره‌كان و ئافرهته
باوه‌رداره‌كان و پیاوانى هه‌میشه گوٲرایه‌ل و ئافره‌تانى هه‌میشه گوٲرایه‌ل و پیاوه
راستگۆكان و ئافرهته راستگۆكان و پیاوان و ئافره‌تانى خوگروبه ئارام و پیاوانى له
خودا ترس و ژنانى له خودا ترس و پیاوان و ئافره‌تانى به‌خشنده و پیاوان و ئافره‌تانى
رۆژووگرو، پیاوان و ئافره‌تانى داوین پاك، و پیاوانىك كه زۆر یادی خوا ده‌كه‌ن
و ئافره‌تانىك كه زۆر یادی خوا ده‌كه‌ن خودا ئاماده‌ى كردوووه بۆ هه‌موویان
لێخۆشبوون و پاداى گه‌وره { الأحزاب: ٣٥ }.

۱۹. ثاینی ئیسلام ریزی له ئافرهت گرتوو و ئافرهتانی به هاوتای پیاوان داناوه (مه‌گهر له هه‌ندی‌ک حوکمی شه‌ریعت و ئه‌و شتانه نه‌بی‌ت که په‌یوه‌ندی به سروشتی پیاو و ئافره‌ته‌وه هه‌یه)؛ واجبی کردوو له‌سه‌ر پیاو که خه‌رجی بکات ئه‌گهر له توانایدا هه‌بوو، بۆیه باوک واجبه خه‌رجی بکات له‌سه‌ر کچه‌کانی، و کوره‌کان له‌سه‌ر دایک و خوشکیان ئه‌گهر با‌لغ بوون و توانایان هه‌بوو، و ئافرهت له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی.

پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «إن النساء شقائق الرجال» واته: «ئافره‌تان هاوتای پیاوان (مه‌گهر له هه‌ندی‌ک حوکمی شه‌ریعت و ئه‌و شتانه نه‌بی‌ت که په‌یوه‌ندی به سروشتی پیاو و ئافره‌ته‌وه هه‌یه)». [رواه الترمذی: ۱۱۳].
وله ریزلینانی ثاینی ئیسلام بو ئافرهت ئه‌وه‌یه که واجبه له‌سه‌ر کور که پیداو‌یستیه‌کانی دایک دابین بکات و بۆی جیبه‌جی بکات ئه‌گهر له توانایدا هه‌بوو.
پیغه‌مبه‌ری -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «يَدُ الْمُعْطِي الْعُلْيَا -وابداً بَمَنْ تَعُولُ-: أُمَّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتَكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ» واته: «ئهو ده‌سته‌ی ده‌به‌خشی‌ت به‌زرت‌ره -سه‌ره‌تا ببه‌خشه به ئه‌وانه‌ی که خه‌رجیان له‌سه‌رت واجبه- دایکت و باوکت و خوشکت و برات و پاشان که‌سه‌کانی ترت به پیتی نزیکیان» [رواه: أحمد و النسائي].
باسی په‌لوه‌پایه‌ی دایک و باوک ده‌کریت به ئیزنی خودا له برگه‌ی ژماره (۴۹).

وله ریزلینانی ثاینی ئیسلام بو ئافرهت ئه‌وه‌یه که واجبه له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی پیداو‌یستیه‌کانی بو جیبه‌جی بکات و خه‌رجی له‌سه‌ر بکات ئه‌گهر له توانایدا هه‌بوو،
خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: { لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا } واته: {با ده‌لله‌مه‌ند به پیتی ده‌لله‌مه‌ندی خه‌رجی بکات و هه‌ر که‌سینک که‌م ده‌ست و هه‌ژار

بوو با به پیی ئه وهی که خوا پیی به خشیوووه خه رچی بکات، خوا داوا له کهس ناکات مه گهر به پیی ئه وه نه بیته که پیی به خشیوووه (له توانا) بیگومان خوا دواى ته نگانه ئاسانی ده هیتهت {الطلاق: ۷}. پیاویک پرسیاى له پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- کرد: ئایا مافی خیزانی یه کینک له سهه میرده که یه چییه؟ ئه ویش -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: «تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمَتْ وَتَكْسُوهَا إِذَا اِكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ وَلَا تُقَبِّحْ» واته: «خوړاکى پیببه خشیت ئه گهر خوټ خوړاکت خوارد، و جلی پیببه خشیت ئه گهر خوټ جلت له بهر کرد، و به لیدان له ده موچاروی نه ده یته، و جوینی پینه ده یته». [رواه أحمد]. و پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- هه ندیک له مافه کانی ئافره تانی له سهه میرده کانیان روونکرده وه: «وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ» واته: «ئه رکی ئه وان له سهه ئیوه ئه وه یه که رزق (خوړاک) و جلیان پیببه خشن به پیی پیویست و داد په روهری». [صحیح مسلم]. و -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ» واته: «ئه وهنده تاوانبار بیته به سه بو که سیک که خوئی بگریته وه له خه ر جکردن و به خشین به ئه وان هی که واجبه له سهه ری خوړاک و پیداو یستیان بو دابین بکات». [رواه: أحمد و النسائی]. و خه تابی -ره حمه تی خوای لیتهت- ده لیت: (کاتیک ده فرمویت: -من یقوت: واته: ئه وان هی واجبه له سهه ری خوړاک و پیداو یستیان بو دابین بکات-، و به شیوه یه کی تر مانای ئه وه یه که به و که سه ی خیر ده کات ده فرمویت: خیریک مه که که هیچ فه زل و پاداشتیکی تیدا نه بیته چونکه نابه خشیت به خیزانه که ت؛ له وه یه به م خیر کردنه گونا هبار بیته، چونکه تو هیچ شتیک نابه خشیت به خیزانه که ت به لام خیر ده که یته!).

وله ری زلیتانی ئاینی ئیسلام بو ئافره ت ئه وه یه که خه رچی و دابین کردنی پیداو یستیه کان ئافره ت له سهه با وکیه تی (پیش ئه وه ی هاوسه رگیری بکات)، و اتا

ئەگەر ئافەرەتە که سەرپەرشتیاری (وہلی ئەمری) ھەبیت واجبە لەسەر پێداویستی
 و خەرجییە کانی ئەو ئافەرەتە دابین بکات جا چ برای یان باوکی یان مێردی بێت،
 واجب نییە لەسەر ئافەرەتە که که خۆی ھەوڵبەدات بۆ دابینکردنی بژبۆی
 و پێداویستییە کانی ژبانی که ئەمیش زۆر سوودی تری ھەبە بۆ کۆمەڵگا، خۆی گەورە
 دەفەر مویت: {وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ
 وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} واتە: {دایکان شیر بەدەن بە
 مندالەکانیان دوو سالی تەواو (ئەمە) بۆ کەسیکە که بیەویت شیری تەواو بەدات
 لەسەر باوکه که یە بە باشی پۆزی و کالاً و پێداویستی دایکەکان دابین بکات}
 [البقرة: ۲۳۳]. خۆی گەورە ئەو ی پروونکردووە تەوہ که لەسەر باوک واجب و ئەرکە
 کاتیک مندالی دەبیت پێویستە خۆراک و جلی بۆ دابین بکات بە پێی پێویست
 و دادپەروری، خۆی گەورە دەفەر مویت: {فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتَوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ} واتە:
 {ئەگەر ئەو ژنە تەلاقدراوانە شیریان بە مندالەکانتان داو گۆشیانکردن، ئەوا ھەق
 و ماف و کرپی خۆیانیان پێدەن، واتە: ئەگەر ژنە تەلاقی دراوہ که داوای کرپی کرد،
 دەبیت پیاوہ که کرپی شیر پێدانە کە ی پێدات} [الطلاق: ۶]. بۆیە خۆی گەورە واجب
 کردووە که باوک کرپی شیر پێدانی مندال بەدات، و ئەمیش بە لگە یە لەسەر ئەو یە که
 خەرجی و پێداویستییە کانی مندال لەسەر دایک و باوک واجبە، و ئەم فەرموودە یە
 بە لگە یە لەسەر ئەو ی که خەرجی و دابینکردنی پێداویستییە کانی دایک
 و مندالەکانیان واجبە لەسەر باوک: لە عائیشە وە -رەزای خۆی لیبیت- دەلیت: ھند
 بە پێغەمبەری ووت -صلی اللہ علیہ وسلم-: ئەبو سو فیان پیاویکی رەزیلە پێویستە
 لە پارە و سامانە کە ی دەربکەم، پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی فەرموو: «خُذِي
 مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدِكَ بِالْمَعْرُوفِ» واتە: «ئەو ھەندە دەربھێنە که خۆت و مندالە کە ت
 پێویستتانە بە دادپەروری یە وە». [رواہ البخاری]. و پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-

فهلّ وپاداښتی خه رجي ودابینکردنی پیداوېسته کانی کچ و خوشک و خیزانی
 روونکردووته وه، که ده فهرمویت: «مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ
 أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبْنَى أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبَعِيهِ السَّبَابَةِ
 وَالْوُسْطَى» واته: «هه رکه سیک (دوو کچ یان سیان، دوو خوشک یان سیان) به خپو
 بکات (په روه ده یان بکات و پیداوېسته کانیان دابین بکات)؛ هه تائه وان لئی جیا
 ده بنه وه (به هاوسه رگیری کردنیان یان مردنیان) یان خوئی بمریت؛ تائه وان و تائه
 که سه (به خپوکاره) وه کو تائه دووانه ده بین (له به هه شتدا). وئاماره ی بو په نجه ی
 شایه تمان و په نجه ی ناوه راست کرد». [السلسلة الصحيحة: ۲۹۶].

۲۰. مردن نه مان و تیاچوون نییه بو هه تاهه تايه، به لکو ده رچوونه له
 شوینی کرده وه تائه جامدان بو شوینی پاداښت وه رگرتن به چاکه و خراپه،
 و مردن لاشه و رّوح ده گریته وه، و مردنی رّوح تائه کاته یه که له لاشه جیا
 ده بیته وه و پاشان بو ده گریته وه له پاش زیندو و بوونه وه له رّوژی قیامه تدا،
 وله پاش مردن رّوح ناچیت بو نیو لاشه یه کی تر و دووباره ژبانی نوی
 ناژیت له نیو لاشه ی مروّقیکی تر دا.

خوای گه وړه ده فهرمویت: {قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ
 رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ} واته: {تائه موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم -} بلّی فریشته ی گیان
 کیشان که گیان کیشانی ئیوه ی پینسپږ دراوه ده تان مریتیت له پاشان بو لای
 په روه دگارتان ده گریندریته وه {السجدة: ۱۱}. مردن؛ لاشه و رّوح ده گریته وه، و لاشه
 ده مریت کاتیک رّوح لئی جیا ده بیته وه، و پاشان بو ناو لاشه که ده گریته وه کاتیک
 خوای گه وړه مردووه کان زیندو و ده کاته وه له رّوژی قیامه تدا، هه وړه کو خوای گه وړه

ده‌فهرمویت: { اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ }
 واته: {خودا گیانه کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا وئه‌وهی نه‌مردیبت له‌کاتی
 خه‌وتنیدا، ئه‌مجانئو (گیانانه) راده‌گریت بریاری مردنی داوه وئه‌وانی تر راناگریت
 (چونکه ده‌بی زیندوو بن) تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو، به‌راستی له‌مه‌دا چهند به‌لگه
 هه‌یه بوئو که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه} [الزمر: ۴۲]. وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه
 وسلم- ده‌فهرمویت: «إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ» واته: «رۆح کاتیک ده‌کیشریبت
 (له‌لاشه‌ده‌رده‌چیبت)، چاو سه‌یری ده‌کات (کاتیک به‌ره‌و ئاسمان ده‌چیبت)» [رواه
 مسلم: ۹۲۰]. وپاش مردن مروّف له‌ژیانی کرده‌وه به‌ره‌و ژبانی پاداشدانه‌وه (به
 چاکه وخرابه) ده‌چیبت، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: { إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ } واته:
 {گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بو‌لای ئه‌وه به‌لینی خوا هه‌ق وراسته بیگومان خوا
 له‌سه‌ره‌تاوه دروستکراوان دووباره دروست ده‌کاته‌وه دوا‌ی (مردنیان) بوئو‌وه‌ی
 پاداشتی ئه‌وانه‌ بده‌اته‌وه که بروایان هیناوه وکرده‌وه‌ی چاکیان کردوو به‌دادگه‌رانه
 وئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیناوه بو‌یان هه‌یه خواردنه‌وه‌ی کولا وکولێ زور گه‌رم و سزای
 سه‌ختی ئازادده‌ر له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی له‌دونیادا کافر و بیباوه‌ر بوون} [یونس: ۴]. وپۆج له
 پاش مردن ناچیبت بو‌نیو لاشه‌یه‌کی تر، وبانگه‌ی لاشه‌گورکیی رۆحه‌کان (استنساخ
 الأرواح) هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌هاتوو له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رانه‌وه -علیهم السلام-
 وه‌روه‌ها هیچ به‌لگه‌یه‌کی ئه‌قلی وه‌ه‌ستییکراو ئاماژه بوئو ئه‌م بیروباوه‌ره‌ پوچه‌له
 ناکات.

۲۱. ئاینی ئیسلام بانگه‌شه ده‌کات بۆ باوه‌ره‌هینان به بنچینه مه‌زنه‌کانی ئیمان که بریتیه له: باوه‌ره‌هینان به خودا و فریشته‌کان و کتیبه ئاسمانیه‌کان وه‌کو ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوور -پیش ده‌ستکاری کردنیان و گۆرینیان- و به قورئان، و باوه‌ره‌هینان به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و باوه‌ره‌هینان بۆ کۆتا پیغه‌مبه‌ر که موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم-، و باوه‌ره‌هینان پڕۆژی دوایی -قیامه‌ت-، و ده‌بی‌ت بزانیان که ئە‌گه‌ر ژانی دنیا کۆتایی بووایه و بپرایه‌ته‌وه و ژیانیکی تر نه‌بووایه ئە‌وا بوونمان ته‌نها بۆ گالته و گه‌پ و بی‌هۆ بوو، و باوه‌ره‌هینان به قه‌زا و قه‌ده‌ر.

ئاینی ئیسلام بانگه‌شه ده‌کات به ئیمان و باوه‌ره‌هینان به بنچینه مه‌زنه‌کانی ئیمان؛ ئە‌وانه‌ی که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بانگه‌شه‌یان بۆ کردوون -علیهم‌السلام-، ئە‌م بنچینه‌نه‌ش بریتین له:

یه‌که‌م: باوه‌ره‌هینان به‌وه‌ی که خودا ته‌نها خودا په‌روه‌ردگاره و خولقینره و پڕۆزیدره و ئە‌و گه‌ردوونه ئە‌م به‌رپۆه‌ی ده‌بات و ته‌نها ئە‌و شایه‌نی په‌رستنه، و په‌رستنی جگه له (الله) پوچه‌ل و به‌تاله؛ بۆیه ته‌نها ئە‌و زاته مه‌زنه شایه‌نی په‌رستنه به بی‌پریاردانی هیچ شه‌ریک و هاو‌به‌شیک له په‌رستنیدا، په‌رستن دروست نییه به دوو مه‌رج نه‌بی‌ت: ده‌بی‌ت به دلسۆزییه‌وه ته‌نها بۆ ئە‌و زاته مه‌زنه ئە‌نجام‌درا‌یت و به‌ گۆپه‌ری سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بی‌ت، و پیشتر به‌لگه‌کانی ئە‌م باب‌ه‌ته‌ پڕونکراوه‌ته‌وه له برگه‌ی ژماره (۸)دا. و خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- ئە‌م بنچینه مه‌زنانه‌ی له زۆر ئایه‌تی قورئانی پیرۆزدا باسکردووه، له‌وانه که ده‌فه‌رموی‌ت:

{ أَمَّا الرَّسُولُ فَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ } واته:

{ پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - } بروای هینا به و په یامه ی که بوی نیردراوه له پوره دگاریه وه له گه ل پرواداران هم موو پروایان هیناوه به خودا وبه فریشته کانی وبه په یامه کانی وبه پیغمبرانی جیاوازی ناکه یین له نیوان هیچ یه کیک له په یامه ران (برواداران) ووتیان: { پیغمبر ئاینی خودای پی گه یاندین } ئیمه ش بیستمان فه رمانبه دراریمان کرد داوای لیخوشبوونت لیده که یین ئه ی پوره دگارمان وه هر بوی لای تویه گه رانه وه مان } [البقرة: ۲۸۵]. وخوا ی گه وره ده فه رمویت: { لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ } واته: { چاکه ئه وه نیبه که روو بکه نه به ره و روژهلالات و روژئاوا به لکو چاکه ئه وه یه که مرووف بروای به خوا و به روژی دواپی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغمبران بییت و سامانی خوی ببه خشیت له گه ل ئه وه ی که - سامانه که یشی - خوش ده ویت به خزمان و به هتوان و به بینه وایان (هه ژاران) و به ریوارانی که م ده ست و به سوالکه ران و له ریی ئازاد کردنی کویله کاند و نوژیی به چاکي ئه نجماداییت و زه کاتی داییت و له په یمان به جی گه یه نه ران بییت کاتیک که په یمانیان داییت و خوراگران له کاتی ته نگهستی و نه خوشی و له کاتی جه نگدا ئا ئه وانه ن که راستیان کرد و هه رنه وانه ن پاریزکاران (ته قواداران) } [البقرة: ۱۷۷]. وخوا ی گه وره بانگه وازی ده کات بوی باوه ره یینان به ئه م بنچینانه و ئه وه ی کوفر و بیباور بییت بیان ئه و گومرا بووه گومرا بوونیکی روون و ئاشکرا، خوا ی گه وره ده فه رمویت: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

فَقَدْ صَلَّى صَلَاةً بَعِيدًا} واته: {ئهِى كه سانتيك كه باوه رتان هيئاوه به رده وام بن له سهر باوهر به خوا و پينغه مبه ره كه و به و قورئانه ي ناردوويه تيه خواره وه بو پينغه مبه ره كه و به و كتيبانه ش كه پيشتر ناردوويه تيه خواره وه، و ههر كه سيك بي باوهر بيت به خوا و به فريشته كاني و به كتيبانه كاني و به پينغه مبه ره كاني و به روژي دوايي نهوا به راستي گومرا بووه به گومرا پيه كي زور دوور (له راستي)} [النساء: ۱۳۶]. وله فرموده يه ك كه عومهرى كورى خه تاب - رهزاي خواي لبيت - ده يگير پته وه، ده ليت: «بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدٌ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرَ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ».

واته: «كاتيك دانيشت بووين لاي پينغه مبه ري خودا - صلى الله عليه وسلم - پياويك ده ركوت وهاته لاما، جله كه ي زور سپي و قري زور رهش بوو وبه وه ناكات كه سيكي موساфир بيت وكه سيش له ئيمه ناينا سبت هات دانيشت له به رامبه ر پينغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - ودهسته كاني له سهر قاچه كاني خو ي دانا، و ووتى: ئه ي موحه مه د ئيسلام چيه؟ پينغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - فرموى: ئه وه يه كه شاهيدي بدهيت به (لا اله الا الله و محمداً رسول الله)، و نويز ئه نجام بدهيت وزه كات بدهيت و روژووي ره مه زان بگريت و حج بكهيت بو مالى خودا ئه گهر توانيت،

ووتی: راست ده‌که‌یت، پی‌شه‌وا عومەر ده‌لیت: (سه‌یر بوو به لامانه‌وه، پرس‌یاری
 لی‌ده‌کرد وده‌یووت راست ده‌که‌یت). پاشان پیاوه‌که ووتی: هه‌والم پی‌یده سه‌باره‌ت به
 ئیمان؟ -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: ئیمان ئە‌وه‌یه باوهر به‌ئینیت به‌خودا
 وفریشته‌کانی وکتیبه‌کانی وپیغه‌مبه‌رانی ورژژی دوایی، وباوهرت هه‌بی‌ت به‌قه‌در به
 خیر و شه‌ری، ووتی: راست ده‌که‌یت، هه‌والم پی‌یده سه‌باره‌ت به‌ئیحسان (پله‌ی
 چاکه‌کاری له‌په‌رستندا)؟ -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: خودا په‌رستیت وه‌کو
 ئە‌وه بی‌ت که بی‌ینیت خو ئە‌گه‌ر تو ئە‌وه نه‌بینیت ئە‌وا ئە‌وه تو ده‌بینیت، ووتی: هه‌والم
 پی‌یده سه‌باره‌ت به‌کاتی روودانی قیامت (الساعة)؟ -صلی الله علیه وسلم-
 فه‌رمووی: ئە‌وه‌ی پرس‌یاری لیکراوه زانتر نیه له‌و که‌سه‌ی پرس‌یار ده‌کات، ووتی:
 هه‌والم پی‌یده سه‌باره‌ت به‌نیشانه‌کانی (نیشانه‌کانی روودانی قیامت)؟ -صلی الله
 علیه وسلم- فه‌رمووی: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَمُ رَبَّتَهَا) واته: منداله‌کان بین گه‌وره و سه‌ردار به
 سه‌ر به‌خوکاره‌کانیانه‌وه -دایک و باوکیانه‌وه- (یان به واتای ئە‌وه دیت که
 که‌نیزه‌که‌کان ئە‌وه منداله‌ی که ده‌یان‌بی‌ت ده‌بن به پادشا)، و بینیت که که‌سانی پی
 به‌تی وروتی هه‌ژار که شوانی‌تی ده‌که‌ن بینای به‌رز دروست بکه‌ن، پاشان پیاوه‌که
 چوو، و عومەر ده‌لیت: بۆ ماوه‌یه‌ک ماینه‌وه پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-
 فه‌رمووی: ئە‌هی عومەر ده‌زانیت ئە‌وه کی بوو پرس‌یاری ده‌کرد؟ و وتم: خودا
 وپیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌زانن، -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: ئە‌وه جبریل بوو هات بۆ
 ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌تان فی‌ر بکات». [صحیح مسلم: ۸]. له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا جبریل -علیه
 السلام- هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- و پرس‌یاری
 پله‌ویا‌یه‌کانی ئاینی لیک‌کرد و ئە‌وانیش بریتین له: ئیسلام و ئیمان و ئیحسان،
 و پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- وه‌لامی دایه‌وه و پاشان به‌هاوه‌لانی فه‌رموو ئە‌وه
 جبریل بوو هاتبوو بۆ ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌تان فی‌ر بکات. ئە‌م ئیسلامه‌ په‌یامی خودایه‌ که

جبریل هیناویه ته تی وپیغه مبهر موحه مه دیش -صلی الله علیه وسلم- به خه لکی
راگه یاندووه وهاوه لانیس -په زای خویان لیبت- پاراستوویانه و به خه لکیان
گه یاندووه.

دووه م: باوه رهینان به فریشته کان که ئه وان جیهانیکی نه بینراون -غه بین-
وخوای گه ووه له سه ر شیوه یه کی دیار بکراو دروستیانی کردووه و ئه رکی مه زنی
پیسپاردوون وله مه زترین ئه و ئه رکانه ش گه یاندنی په یامه کانی خودایه بو پیغه مبه ران
-علیه السلام- و به ریترینی فریشته کان جبریله -علیه السلام-، و به لگه ی زور
هده له سه ر دابه زینی جبریل -علیه السلام- بو هینانی وه حی بو پیغه مبه ر -صلی الله
علیه وسلم- له قورئان وسونه تدا، وله وانه ش خوی گه ووه ده فهرمویت: {يُنزَلُ
الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلِيٍّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ}
واته: {فریشته ده نی ریته خواره وه به وه حی به فهرمانی خوی بو هر که سیک له
بهنده کانی که خوی بیه ویت به وه ی که خه لکی بترسینن که به راستی بیجگه له من
هیچ په رستراویکی هه قی تر نیسه که واته هه ر له من بترسن} [النحل: ۲]. وخوای
گه ووه ده فهرمویت: {وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) و به راستی ئه م (قورئانه)
دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیه (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) جو بره یلی
ئه مین هینایه خواره وه (۱۹۳) عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بو سه ر دلای تو
بو ئه وه ی له ترسینه ران بیت (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) به زمانیکی عه ره بی
روون و پارا و (۱۹۵) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ (۱۹۶) و به راستی (باسی قورئان) له کتیبی
پیغه مبه ره کانی پیشوودا هه یه (۱۹۶)} [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۶].

سییه م: باوه رهینان به کتیبانه ی که له لایه ن خوداوه دابه زیووه وه کو
ته ورات وئینجیل وزه بور -پیش ئه وه ی ده ستکاری بکرین و بگوردرین- و قورئان،
خوای گه ووه ده فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ

عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا؛ واته: {ثی که سانیک که باوره تان هیناوه
به رده وام بن له سهر باور به خوا و پیغه مبه ره که ی و به و قورئانه ی نار دوویه تیه
خواره وه بو پیغه مبه ره که ی و به و کتیبانه ش که پیشتر نار دوویه تیه خواره وه و هر
که سیک بی باور بیت به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه ره کانی
و به رژی دوی ئه وا به راستی گومرا بووه به گومراییه کی زور دور (له راستی) {
[النساء: ۱۳۶]. و خوی گه وره ده فره رمویت: {نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳) نار دوویه تیه خواره وه بوت قورئان به راستی
و دروستی به راست دانه ری هه موو ئه و (کتیبانه یه) له پیشیدا بوون و ته ورات
و ئینجیلی نارده خواره وه (۳) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (۴) له پیش قورئاندا به ریمنونی بو
خه لکی نار دیه خواره وه و فورقانی دابه زانده (واته: جیا که ره وه ی راست و ناراست؛
مه به ست پنی قورئانه) بیگومان ئه وانه ی که بیباور بوون به ئایهت و به لگه کانی
خودا سزای سه ختیا ن بو هه یه له قیامه تدا، و خودا شکوداره و به توانایه و خاوه نی توله
و سزایه (۴) { [آل عمران: ۳-۴]. و خوی گه وره ده فره رمویت: {ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ؛ واته: {پیغه مبه ره - صلی الله
علیه وسلم- بروای هینا به و په یامه ی که بو ی نیردراوه له په روه ردگاریه وه له گه ل
برواداراندا هه موو بروایان هیناوه به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی
(په یامه کانی) و به پیغه مبه رانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کیک له په یامه ران
(برواداران) ووتیان: {پیغه مبه ره ئاینی خوی پیگه یان دین ئیمه ش} بیستمان
فه رمانه برداریمان کرد داوی لیخوش بوونت لیده که ین ئه ی په روه ردگارمان و هر بو

لای تویه گه‌رانه‌وه‌مان} [البقرة: ۲۸۵]. وه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} واته: { (ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-) بلّی: ئی‌مه برومان هیتاوه به خوی گه‌وره، وبه‌وه‌ی نیردراوته خواره‌وه بۆمان وبه‌وه‌ی که نیردراوته خواره‌وه بۆ ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق یه‌عقوب وکوران‌ی یه‌عقوب وبه‌وه‌ی که دراوه به‌موسا وعیسا وه‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر له‌ په‌روه‌دگارانه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیچ کامیک له‌م پیغه‌مبه‌رانه وئیمه بۆ خوی گه‌وره ملکه‌چین (گه‌ردن که‌چین - گو‌پرایه‌لین و مسولمانین-) } [آل عمران: ۸۴].

چاره‌م: ئیمان ویاوه‌ره‌یتان به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خودا -علیهم الصلاة والسلام-، بۆیه واجبه‌ ئیمان هیتان به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران وده‌ییت مسولمان باوه‌ری واییت که‌هه‌موویان نیردراو وپه‌یامبه‌رن له‌ لایه‌ن خوداوه که‌په‌یام وئاین وشه‌ریعه‌تی خودا ده‌گه‌یه‌نن به‌ ئومه‌ته‌کان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} واته: { (ئه‌ی موسلمانان) بلّین: برومان هیتا به‌خوا و به‌ئه‌و قورئانه‌ی که‌ بۆ خو‌مان نیردراوته خواره‌وه، وبه‌و نامه‌یه‌ی که‌ نیردراوه بۆ ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق ویه‌عقوب وکوره‌کانی یه‌عقوب وبه‌وه‌ی که‌ دراوه به‌موسا وعیسا وبه‌وه‌ی که‌ دراوه به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌ لایه‌ن په‌روه‌دگارانه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیچ کامیکیاندا وئیمه فه‌رمانبه‌ردار وگو‌پرایه‌لی خوداین} [البقرة: ۱۳۶]. و‌خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- بروای هیئا به و په یامه ی که بوی نیردراوه له په روه ردگار یه وه له گه ل برواداراندا هموو بروایان هیئاوه به خوا وبه فریشته کانی وبه کتیبه کانی (په یامه کانی) وبه پیغمبرانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کیک له په یامه ران (برواداران) ووتیان: (پیغمبر ئاینی خوی پیگه یان دین ئیمه ش) بیستمان فرمانبه درایمان کرد داوی لیخوشوونت لیده که ین ئه ی په روه ردگار مان وهر بؤ لای تو یه گه رانه وه مان} [البقرة: ۲۸۵]. و خوی گه وره ده فمویت: { قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ } واته: { ئه ی موحه مده -صلی الله علیه وسلم- بلئ: ئیمه برومان هیئاوه به خوی گه وره وبه وه ی نیردراوته خواره وه بؤ مان وه به وه ی که نیردراوته خواره وه بؤ ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق یه عقوب وکوران یه عقوب وبه وه ی که دراوه به موسا و عیسا و پیغمبره کانی تر له په روه ردگار یانه وه جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ کامیک له م پیغمبرانه وئیمه بؤ خوی گه وره ملکه چین (گه ردن که چین وگوپرایه لئین -مسولمانین-) { [آل عمران: ۸۴]. ویاوهری هبیت به کوئا پیغمبر که موحه مده -صلی الله علیه وسلم- ودواین په یامه ر ونیردراوی خودایه -علیهم الصلاة والسلام-، خوی گه وره ده فمویت: { إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ } واته: {کاتیک که خودا په یمانی وه رگرت له پیغمبران که هرچیم پیدان له نامه و حکمت و شریعت له پاشان پیغمبر یکتان بؤ هات که برواهینه ره به و په یامه ی که له لاتانه ده بیت بروای پی بهین و یارمه تی بدن، خودا فرمووی: ئایا دانتان نا به م په یمانه دا؟ و له سه ر ئه وه په یمانی منتان وه رگرت

پیغمبران ووتیان: به‌لی دانمان پیدانا وپه‌یمانمان به‌ست، خودا فه‌رمووی: که‌واته ئیوه به‌شاهید بن و منیش له‌گه‌ل ئیوه یه‌کینکم له‌شاهیدان} [آل عمران: ۸۱] ئاینی ئیسلام باوه‌ره‌ئینان به‌هه‌موو پیغمبران واجب ده‌کات به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، وه‌روه‌ها باوه‌ره‌ئینان به‌کو‌تا پیغمبر که‌موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم- واجب ده‌کات، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ} واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم-} بلی ئه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان -مه‌به‌ست گاور و جووه‌کانه- ئیوه له‌سه‌ر هیچ شتیکنین هه‌تا به‌ریک وراستی په‌یره‌وی ته‌ورات وئینجیل نه‌کن هه‌روه‌ها ئه‌و قورئانه‌ی که‌هینراوته خواره‌وه بو‌تان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه} [المائدة: ۶۸].

وخوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم-} پینان بلی: ئه‌ی خاوه‌ن په‌یامه‌کان وه‌رن بو‌لای وته‌یه‌کی راست و (یه‌کسان) له‌نیوان ئیمه وئیه‌وه‌دا که‌جگه له‌خوا هیچ نه‌په‌رستین و هیچ شتیکن نه‌که‌ین به‌هاو‌به‌شی (له‌په‌رستیدا) وه‌ه‌ندی‌کمان هه‌ندی‌کمان به‌په‌روه‌ردگار دانه‌ئین ئه‌مجا ئه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد ئیوه‌ش بلین: ئیوه شاهید بن که‌ئیمه فه‌رمانبه‌ردار و گو‌پرایه‌ل و ملکه‌چی خوداین} [آل عمران: ۶۴].

وئه‌وه‌ی کوفر و بیباوه‌ر بیت به‌یه‌ک پیغمبر وه‌کو ئه‌وه وایه بیباوه‌ر بو‌وویت به‌هه‌موو پیغمبران -علیهم السلام- و بو‌یه خوی گه‌وره سه‌بارت به‌حیکمه‌ت و داناییه‌کانی له‌سه‌ر قه‌ومی نوح ده‌فه‌رموویت: {كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ} واته: {گه‌لی نوح پیغمبرانیان به‌دروژن دانا (بروایان پینه‌کردن)} [الشعراء: ۱۰۵].

وئا‌شکرایه که‌له‌پیش نوح هیچ په‌یامبه‌ریک -نیردراویک: رسول- نه‌هاتوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کاتی‌ک که‌قه‌ومه‌که‌ی به‌درویان خسته‌وه ئه‌م به‌

دروختنه وهیه وه کو به درودانان و بیباوهر بوون به هموو پیغهمبه‌ران داده‌نریت،
 چونکه بانگه‌واز و ئامانجی هموو پیغهمبه‌ران هه‌مان مه‌به‌سته (یه‌ک مه‌به‌سته).
 پینجهم: باوهره‌هینان به‌رۆژی دوایی و اتا قیامت، وله کوتایی ئەم ژبانهدا
 خودا فه‌رمان ده‌کات به‌ فریشته‌یه‌ک به‌ناوی ئیسرافیل -علیه‌السلام- بۆیه‌ فوو
 ده‌کات به‌ نیو که‌ره‌نادا (صور) دا بۆیه‌ هموو ئەوانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان زه‌ویدا ده‌مرن به
 پیی وستی خودا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: { وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ }
 واته: { کاتیک فووکره‌ به‌ که‌ره‌نادا (به‌ شه‌پوردا) ده‌کریت یه‌ کسه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ی له
 ئاسمانه‌کان زه‌ویدان ده‌مرن مه‌گه‌ر که‌سانیک خودا بیه‌ویت (نه‌مرن) پاشان
 جاریکی تر فوو ده‌کریت به‌ که‌ره‌نادا جا له‌ پر هه‌موو راست ده‌بنه‌وه‌ چاوهره‌وان
 ده‌که‌ن } [الزمر: ۶۸]. و کاتیک هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان زه‌ویدان تیا ده‌چن
 وده‌مرن جگه‌ له‌ ئەوانه‌ی که‌ خودا بیه‌ویت (که‌ نه‌مرن)؛ ئەوا خوای گه‌وره
 ئاسمانه‌کان زه‌وی ده‌پیتچیتنه‌وه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: { يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ
 السَّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } واته:
 { بیهیتنه‌وه‌ بیران } ئەو رۆژه‌ی که‌ ئاسمانه‌کان ده‌پیتچینه‌وه‌ وه‌ک پیتچانه‌وه
 (لولکردنی) تو‌ماری کتیب و په‌رتوکیک وه‌ک یه‌که‌مجار چۆن دروستمان کرد (به
 پروت و قووتی)، پاش مردنیش ئەو (دروستکردنه‌) دووباره‌ ده‌که‌ینه‌وه‌ ئەوه‌ به‌لینیکه
 (جیبه‌جی کردنی) له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ بینگومان ئیمه‌ (ئه‌وه‌ به‌لینه‌) به‌دی ده‌هینین {
 [الأنبياء: ۱۰۴]. و خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: { وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
 قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ } واته:
 { (کافران) خویان نه‌ناسیوو (به‌ گه‌وره‌یان نه‌زانی) به‌و جو‌ره‌ی شیایه‌تی له‌ رۆژی
 دواییدا هه‌موو زه‌وی له‌ چنگی ئەودایه‌ (به‌ده‌ست خویه‌) و ئاسمانه‌کانیش به‌ ده‌ستی

راستی ئه و پيچراونه ته وه (له م ئايه ته دا جيگير كردن سيفه تي دهستی راست بو خودا هاتوو ه ئيمه باوه رمان پييه تي، به بي هيچ ليچواندن وليكدانه وه به كه وشيوه كه ي نازانين، ته نها خودا ده يزانييت) خودا پاك و بلندتره له و شهريك و هاوبه شانه ي كه ئه وان بو خودا برياري ده ده ن{ [الزمر: ٦٧]. ويغه مبهري خودا -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: «يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِيَدِهِ الْيَمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟» واته: «خوای گه وره له روژي قيامه تدا ئاسمانه كان به دهستی راستي ده پيچيته وه و ده فهرمويت: «من پادشام له كوین سه ركوتكه ره كان -سته مكه ره كان-؟ له كوین خو به گه وره زانه كان؟ پاشان زه وييه كان به دهستی چه پی ده پيچيته وه و ده فهرمويت: من پادشام له كوین سه ركوتكه ره كان؟ له كوین خو به گه وره زانه كان؟». [رواه مسلم]. پاشان خوای گه وره فه رمانده كات به فرشته كه بويه جاريكي تر فوو ده كات به كه ره ناكه دا و خه لكی هه مووی زيندوو ده بنه وه، خوای گه وره ده فهرمويت: {ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ} واته: {پاشان جاريكي تر فوو ده كريت به كه ره نادا جا له پر هه موو راست ده بنه وه و چاوه پروان ده كه ن} [الزمر: ٦٨]. ئه گه ر خوای گه وره خه لكی زيندوو بكاته وه؛ كويان ده كاته وه (حه شريان ده كات) به ره و ليپر سينه وه، خوای گه وره ده فهرمويت: {يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَّاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ} واته: {پروژنيك ديت زه وي له ئاست ئه وان ه ي (مردوون) قليس ده بات به په له (دينه ده ره وه) ئه و كو كردنه وه به لاي ئيمه وه ئاسانه} [ق: ٤٤]. و خوای گه وره ده فهرمويت: {يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} واته: {پروژنيك كه هه موو (له گو ره كانيان دينه ده ره وه) ئاشكرا ده بن هيچ شتيكيان له خودا په نهان ناييت (خوا ده فهرمويت) ئه مرؤ پادشايه تي و ده سه لات بو كتيه (وه لام

نادریته‌وه)، (خوی وه لآم ده‌داته‌وه و ده‌فهرمویت): هه‌ر بۆ خوی تاك وته‌نهایه كه به سه‌ر هه‌موو شتیكد زاله} [غافر: ۱۶]. له‌م رۆژه‌دا خوی گه‌وره لیپرسینه‌وه له هه‌موو خه‌لكی ده‌كات، و ماف بۆ سته‌م‌لیكراوان ده‌گه‌ریندریته‌وه له‌و كه‌سه‌ی كه سته‌می لیکردوون، و پاداشتی هه‌موو مرۆفێك ده‌داته‌وه به ئه‌ندازه‌ی كرده‌وه‌كانی، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} واته: {ئه‌م‌رۆ هه‌موو كه‌س پاداشتی یان سزا ده‌دریته‌وه به‌ گۆره‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌نجامیداوه ئه‌م‌رۆ سته‌م كردن نییه له‌ كه‌س، به‌راستی لیپرسینه‌وه‌ی خودا به‌په‌له و خیرایه} [غافر: ۱۷]. و خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا} واته: {به‌راستی خودا به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ك سته‌م ناكات و ئه‌گه‌ر چاكه‌یه‌ك هه‌بیت (خودا) پاداشته‌كه‌ی چه‌ندجاره ده‌كات‌وه و ده‌بیه‌خشیت له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه پاداشتی‌کی گه‌وره} [النساء: ۴۰]. و خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷) ئه‌م‌جا هه‌ر كه‌سێك به ئه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ك چاكه‌ی كردبیت ده‌بیینتیه‌وه (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) و هه‌ر كه‌سێك به ئه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ك خراپه‌ی كردبیت ده‌بیینتیه‌وه (۸)} [الزلزلة: ۷-۸]. و خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: { وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ} واته: {وئیمه‌ داده‌نێین ته‌رازووه‌كانی دادپه‌روه‌ری (كه‌ كرده‌وه‌ی پێ ده‌كیشریت) له‌ رۆژی قیامه‌تدا ئه‌م‌جا هه‌یچ كه‌س كه‌مترین سته‌می لیناكریت با قورسی (كرده‌وه‌كه‌ی) هه‌نده‌ی تۆوی خه‌رته‌له‌یه‌كیش بێت ئیمه‌ ده‌بیه‌نێن و به‌سه‌ كه ئیمه‌ ژمیاری (كرده‌وه‌ی به‌نده‌كان) بین} [الأنبياء: ۴۷]. و پاش زیندوو بوونه‌وه و لیپرسینه‌وه پاداشتی هه‌یه‌ بۆیه ئه‌وه‌ی ئیمانی هه‌تاییت و خیر و كرده‌وه‌ی چاكه‌ی ئه‌نجامدا بێت ئه‌وا نيعمه‌ت و خیری به‌رده‌وامی بۆ هه‌یه كه‌ هه‌رگیز لێی دانا بريت بۆ

هتاهه تايه له بههشتدا، وئوهی کوفر و بیباوهر بیت و شهر و خراپه‌ی کردییت ئه‌وا سزای هتاهه تایی بۆ هه‌یه له دۆزه‌خدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: { الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۵۶) ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی له‌و پرۆژهدا ته‌نهما بۆ خودایه له نیوانیاندا دادوه‌ری ده‌کات ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان هه‌یناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه له بههشتانی پر له‌ناز و نیعمه‌تدان (۵۶) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۵۷) وئوه که‌سانه‌ی بیباوهر بوون و ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به درۆ ده‌زانی بۆ ئه‌وانه سزای ریسواکه‌ر و سه‌رشوهر که‌ر هه‌یه (۵۷) [الحج: ۵۶-۵۷]. و ده‌ییت بزانی ئه‌گه‌ر ئه‌م ژیانه کوتایی بووایه، ئه‌وا ئه‌م ژیان و بوونه ته‌نهما بۆ گالته و گه‌پ و بی هۆ بوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: { أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ } واته: { ئایا ئیوه گومانتان وا بووه که بیگومان ئیوه‌مان به بی هۆی (بۆ یاری و گالته و گه‌پ) دروست کردوه، و (وا گومانتان ده‌برد) بیگومان ئیوه ناگه‌رینه‌وه بۆ لای ئیمه‌؟ [المؤمنون: ۱۱۵].

شه‌شه‌م: باوه‌ره‌ینان به قه‌زا و قه‌ده‌ر که ئه‌میش ئه‌وه‌یه و اجبه مرۆف باوه‌ری و اییت که خودا هه‌موو شتی که پرویداوه و پرووده‌دات له داهاتوودا له‌م گه‌ردوونه‌دا پیی ده‌زانییت و زانستی سه‌باره‌تی هه‌یه، و خوای گه‌وره هه‌موو ئه‌م پرووداوانه‌ی نووسیوه پیش دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: { وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ } واته: { و کلیلێ هه‌موو نه‌یینه‌کان هه‌ر لای خودایه که‌س نایانزانییت جگه‌ له (خودا) و (خودا) ده‌زانییت چی له و شکانی و ده‌ریادا هه‌یه و هه‌ر گه‌لایه‌ک بکه‌و یته‌ خواره‌وه خودا پیی ده‌زانییت و هه‌ردانه‌و یله‌یه‌ک له تاریکیه‌کانی زه‌ویدا بیت و هه‌رته‌ر و

وَشَكِيكَ هَبَيْتَ هەر هه موویان له کتیبی ئاشکران له (لوح المحفوظ) دان {
 [الأنعام: ۵۹]. وزانستی خودا دهوری هه موو شتیکی داوه وزانستی به هه موو شتیکی
 ههیه، خوی گه وره ده فهرمویت: {اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
 يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عِلْمًا} واته: {خودا زاتیکه که ههوت ئاسمانی دروستکردوو هه وینهی ئه وان
 زه ویشی دروستکردوو، فهرمانی خودا له نیوانیاندا داده به زیت تا چاک بزانت که خودا
 به سهر هه موو شتیکیا به ده سه لات و به توانایه و بیگومان خودا (به زانست
 وزانیاری) دهوری هه موو شتیکی داوه (واته: ئاگاداری هه موو بوونه و هه کانه) {
 [الطلاق: ۱۲]. هه رشتیک یان رووداویک روویدات له م گه ردوونه دا؛ ئه وا له پاش
 ویست و توانا و (ئیرادهت) و ده سه لاتی خودا بووه و هه ووه ها له پاش دروستکردن
 و به دیهینان و ئاسان کردنی هه کاره کان بووه له لایه ن خوی گه وره وه، خوی گه وره
 ده فهرمویت: {الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
 الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا} واته: {ئه و زاته ی که ده سه لاتی به سهر
 ئاسانه کان وزویدا هه به و هه موو مولکی ئه ون و هه یچ مندالی بو خوی بریار نه داوه
 و کهس شه ریک و ها و به شی نیبه له فهرمانه وایی و حوکم و مولکدا و هه موو شتیکی
 دروستکردوو و ئه ندازه ی بو دیاری کردوو (به چاکی له هه موو روویه که وه) {
 [الفرقان: ۲].

وله و هه شدا ئه و به پری حیکمه تی ئه و زاته مه زنه ی تیدایه که خه لکی هه رگیز
 ناتوانن درکی پیبکه ن و لئی تیبگه ن، خوی گه وره ده فهرمویت: {حِكْمَةٌ بِالْعَمَلِ فَمَا تُعْنِ
 التُّدْرُ} واته: {قورئان} هه مووی حیکمه تیکی ته واوه به لام ترساندن ترسینه ران (بو
 قه ومیکی بیباوه ر) سوودی نیبه { [القمر: ۵]. و خوی گه وره ده فهرمویت: {وَهُوَ الَّذِي
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {ئەو (خودا) زاتیکە بە دیھێنانی دەستپێکردوو لە پاشان (دوا
 مردنی) دووبارە دروستی دەکاتەووە ئەم (دروست کردنەووی دووهم) لە لای خودا
 ئاسانتەر و ھەر تەنھا بۆ ئەو (ھەموو) سیفەتیکە بەرز و بلند لە ئاسمانەکان وزەویدا
 و ھەر ئەو شکۆدار و دانایە {الروم: ۲۷}. و خوای گەورە خۆی بە دانا و بە حیکمەت
 وەسفکردوو، و ناوی (الحکیم) و اتا -دانا-ی لە خۆی ناو، خوای گەورە دەفەر مویت:
 {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاھیدی دەدات (واته) رایدەگەییە نیت و بە لگە
 دەیچە سپینیت) کہ بە راستی هیچ پەرستراویکی بە ھەق و راست نییە کہ شایەنی
 پەرستن بیت جگە لە ئەو زاتە مەزنە نەبیت و فریشتەکانیش شاھیدی دەدەن (واته:
 دانپیدا دەنێن) و خاوەن زانستەکان (زانایان)یش شاھیدی دەدەن (واته: باوھری
 چەسپاویان ھەیە)، خودا ھەمیشە دادپەر و ھەق و راست و ھەق و ھەق و ھەق
 و راست نییە کہ شایەنی پەرستن بیت جگە لە ئەو و خودا شکۆدار و دانایە {آل
 عمران: ۱۸}. خوای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا سەبارەت بە گفتوگۆی عیسا -علیہ
 السلام- لە گەڵ خوای گەورە لە پرۆژی قیامەتدا دەفەر مویت: کہ عیسا -علیہ السلام-
 دەفەر مویت: {إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته:
 {ئەگەر سزایان بدەیت، ئەو بە یگومان بەندە ی خۆتن و ئەگەر لێشیان خۆش بیت ئەو
 بە یگومان تەنھا خۆت شکۆدار و دانایت} {المائدة: ۱۱۸}. کاتیک موسا -علیہ السلام- لە
 شوئینیکی تەنیشتی کیتور (تور -الطور-) بوو؛ خوای گەورە -سبحانہ و تعالی- بانگی
 کرد و فەر مووی: {يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {ئەو موسا بە راستی
 ئەو ی (بانگی کردی) منم خودای شکۆدار و دانای} {النمل: ۹}. و خوای گەورە قورئانی
 پیرۆزی بە حیکمەت -دانایی- وەسفکردوو، ھەر و ھەر کو -سبحانہ و تعالی- دەفەر مویت:
 {الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ} واته: {بە (ئەلیف، لام،

را) ده خویندریته وه خودا زاناتره به ماناکی، ئه مه کتیبیکه پته و دارپژراوه
 ئایه ته کانی پاشان پروون کراونه ته وه له لایهن (خودای) دانا وزاناوه [هود: ۱]. و خوی
 گه وره ده فهرمویت: { ذَلِك مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا } واته: {ئه وهی (که باسکرا) هه ندیکه له و
 دانایی و حکمه ته ی که په روه ردگارت نیگای کردوه بۆت و هیچ په رستراویکی تر
 له گه ل خودا مه په رسته ئه گینا فری ده دریته نیو دۆزه خه وه به لۆمه کراوی
 و دوور خراوویی له به زهیی وره حمه تی خودا} [الإسراء: ۳۹].

۲۲. و پیغه مبه ران - علیهم السلام - پاریزراون (مه عسومن) له و
 په یامانه ی که ده یگه یه نن له لایهن خودا وه، و هه روه ها پاریزراون له
 توشبوون به هه رشتیک که پیچه وانه ی ئه قلی ته ندروست وره وشتی جوان
 بی، و پیغه مبه ران گه یاندنی په یامه کانی خودایان پیسپیدراوه بۆ
 به نده کانی، و پیغه مبه ران هیچ تایبه تمه ندیه کی په روه ردگاریتی یان
 خودایه تی (ئولوهیه ت: په رستن) یان نییه، به لکو ئه وان مروقیکن وه کو
 هه موو مروقه کان به لام جیاوازییان له وه دایه که خودا وه حییان
 (سروشیان) بۆ ده نیتریت که په یامه کانی خودای تیدایه.

و پیغه مبه ران - علیهم السلام - پاریزراون (مه عسومن) له و په یامانه ی که
 ده یگه یه نن له لایهن خودا وه، چونکه خوی گه وره باشترین و چاکترین بوونه وه ره کان
 هه لده بژیریت بۆ ئه وه ی په یامه کانی خودا بگه یه نن، خوی گه وره ده فهرمویت: {اللَّهُ
 يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ} واته: {خودا له
 فریشته کاندای نیردراو هه لده بژیریت هه روه ها له خه لکیشدا به راستی خودا بیسه ر

وبینایه} [الحج: ۷۵]. وهروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعَالَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ} واته: {بیگومان خودا هه‌لیبژاردوه ئادهم ونوح وخانه‌وادهی ئیبراهیم وخانه‌وادهی عیمران به‌سهر هه‌موو جیهان‌یاندا} [آل عمران: ۳۳]. وهروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {قَالَ يُوسُفُ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسُلْتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ} واته: {په‌روه‌ردگار} فه‌رمووی: ئه‌ی موسا بیگومان من توّم هه‌لبژاردوه به‌سهر هه‌موو خه‌لکیدا به‌یه‌یامه‌کانم وقسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌وخۆ) که‌واته ئه‌وه‌ی پیم به‌خشیوویت توند ده‌ستی پیوه‌بگره‌وله سوپاسگوزاران به‌} [الأعراف: ۱۴۴]. وییغه‌مبه‌ران -علیهم السلام- ده‌زانن که ئه‌وه‌ی بویان داده‌به‌زیت وه‌حیه له لایهن خوداوه، وئهو فریشتانه ده‌بینن که وه‌حی ده‌هینن، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا} (۲۶) ههر خودا زانا به نه‌یینیه‌کان وکه‌س ئاگادار ناکات به‌سهر نه‌یینی خویدا (۲۶) {إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ رَصَدًا} (۲۷) مه‌گه‌ر بو پیغه‌مبه‌ریک که خوی پازی بیت، جا بیگومان خودا له پیشه‌وه وپشتیه‌وه پاسه‌وان (له فریشته) ده‌نیریت (۲۷) {لَيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا} (۲۸) تا بزانتیت که په‌یامی خودای خویان گه‌یاندوه وخودا ئاگاداره به‌وه‌ی که لایانه وه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه به هه‌لژماردن (۲۸) { [الجن: ۲۶-۲۸].

وخوی گه‌وره فه‌رمانی پیمانکرد به‌وه‌ی که په‌یامه‌کانی خودا بگه‌یه‌نن وبانگه‌وازی بو بکه‌ن، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} واته: {ئه‌ی (پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-) رایبگه‌یه‌نه (به خه‌لک) ئه‌وه‌ی هیئراوته خواره‌وه بوّت له لایهن په‌روه‌ردگارته‌وه، وئه‌گه‌ر وانه‌که‌یت

ئەوا پەيامەكەى خودات رانەگە ياندووە وبە جىت نەهيناوە، و خودا تو دە پاريزيت له خەلكى (كه بتكوژن) بيگومان خودا رينمونى بيباوهران ناكات (هيدايه تيان نادات) {المائدة: ٦٧}. وههروهها خواى گهوره دهفهرمويت: {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا} واته: {پينغه مبه رانمان ناردووە بو ئەوهى كه موژده دەر وترسينەر بن بو ئەوهى بو خەلكى نه ييت به لگه به سەر خوداوە بهينن دواى (ناردنى) پينغه مبه ران و خودا هه ميشه شكودار ودانايه} [النساء: ١٦٥]. و پينغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام- ته قوادارترين وله خودا ترسترين مروف بوون بو يه هيچ شتيك بو سەر پەيامەكەى خودا له لايەن خويناوه و زياد ناكەن و هيچيشى لى كه م ناكە نه وه، خواى گهوره دهفهرمويت: {وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (٤٤) ئەگەر (موحه مەد -صلى الله عليه وسلم-) به ناوى ئيمه وه هەندىك (وتهى) هەلبه ستايه (٤٤) {لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (٤٥) بيگومان ئيمه به دهستى خويمان تو له مان ليده سه ند (٤٥) {ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (٤٦) له پاشان ره گى دليمان ده برى (٤٦) {فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (٤٧)} و هيچ كه سيك له ئيوه نه يده توانى به رگرى لبيكات (٤٧)} [الحاقة: ٤٤-٤٧]. ئيين كثير -ره حمه تى خواى لييت- ده لىت: خواى گهوره دهفهرمويت: {وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا} واته: {خو ئەگەر موحه مەد -صلى الله عليه وسلم- هەندىك قسه و گوفتارى به ناوى ئيمه وه هەلبه ستايه} و اتا ئەگەر به و شيويه بووايه كه موشريك و بيباوهره كان بانگه شه ده كەن به شيويه ك كه شتيكى زياد بكردايه بو پەيامەكەى خودا يان لىتى كه م بكردايه ته وه له لايەن خودى خوويه وه و بانگه شهى ئەوهى بكردايه كه خودا ئەمهى فەرمووە -له كاتيكيشدا ئەوه راست نه ييت- ئەوا به په له سزامان دەدا، بو يه خواى گهوره فەرمووى: {لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ} واته: {ئەوا به دهستى راست ده يبه ينه وه (تولهى ليده سينين و سزاي ده دهين)}، و و تراوه: مه به ست له باسكردنى دهستى راست

ئەو ھەيە چونكە بەھیزترە لە كاتی تۆلەسەندنەو ەدا، ووتراو: ئیەمە تۆلە لە ئەو دەسینین
 سەرەتا بە لای راستی (لاشەي) دەستییدە کەین. وھەر ەھا خوی گەورە دەفەر مویت:
 {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالَ سُحْنُكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا
 فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا
 أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي
 كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷)} واتە: {خودا (لە رۆژی
 قیامەتدا) دەفەر مویت: ئەي عیساي کورې مەریەم ئایا تۆ ووتووتە بە خەلکی کە
 من ودایکم بە دوو پەرستراو دابنن (ویمانپەرستن) لە جیاتی خودا؟ (عیسا) ووتی
 پاک وینگەردی بۆ تۆ ئەي خودایە نابیئ وناگونجیئ بۆ من شتیئ بلیئم کە بە هیچ
 شیوہیە ک مافی من نییە ئەگەر من ئەو قسە یەم کردیئ ئەو بە راستی تۆ ئاگات لیئە
 چونکە تۆ ئەو ەي لە نەفسم دایە دەیزانی بە لام من نازانم و بی ئاگام لەو ەي کە لە
 نەفسی تۆ دایە بە راستی تەنھا تۆ زانای تەواوی بە ھەموو نھینییە ک (۱۱۶) هیچم پی
 نەو تون بیجگە لەو نەبیئ کە تۆ فەرمانت پی کردووم کە تەنھا خودا بیەرستن کە
 پەرورەدگاری من وئیو ەیشە ومن شایەت وچاودیر بووم بە سەریانەو تە لە ناویاندا
 بووم ئەمجا کاتیئ تۆ منت بردو ە (و بەرزت کردم ەو بۆ ئاسمان) ھەر خۆت چاودیر
 بووی بە سەریانەو ە و خۆت ئاگادار و شاھیدی بە سەر ھەموو شتیئ کە ەو (۱۱۷)
 [المائدة: ۱۱۶-۱۱۷].

ولە فەزلی خودا بە سەر پیغەمبەرانی ەو -علیھم الصلاة والسلام- ئەو ەي کە
 خوی گەورە جیگیریان دە کات لە سەر ریبازی وراست وگە یاندنی پە یامی ەق،
 خوی گەورە دەفەر مویت: {قَالَ إِنِّي أَنشَهِدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَيُّ بَرِيءٍ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۵۴)
 (پیغەمبەر ھود -علیہ السلام-) ووتی: بە راستی من خودا دە کەم بە شاھیدی وئیو ەش

شاهید بن که به راستی من به ریتم و دورم له وهی که ئیوه دهیکه نه هاوبه ش
 وشه ریک بو خودا (۵۴) مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ (۵۵) جگه له خودا
 جا هه مووتان پیلانم لیبگیرن له پاشان موله تیشم مه دن (ولیم مه وهستن) (۵۵) إِيَّ
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ (۵۶) به راستی من پشتم به خودا به ستووه که په روه ردگاری من
 وپه روه ردگاری ئیوهیشه گیانله به ریک نیسه له ژبر رکینی خوی گه وردها نه بیت
 (بگری پیسه سه ریه تی) به راستی په روه ردگارم له سه ر ریگه یه کی راسته (۵۶) [هود
 ۵۴-۵۶]. وخوی گه وره ده فره مویت: {وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ
 لِتَفْتَرِي عَلَيْنَا عَيْرُهُ وَإِذَا لاتَّخَذُوكَ حَلِيلًا (۷۳) وبه راستی نریک بوو ئه وانه لاتدهن و
 وه رتگیرن له ئه وهی که نیگامان کرد بوئ ئه وهی جگه له قورئان شتیک به ناوی
 ئیمه وه هه لبه ستیت (ئه گهر گو پراهه لیان بوویتایه) ئه وه له و کانه دا ده یان کردیت به
 دوست وخوشه ویستی خو یان و (گومرایان ده کردیت) (۷۳) وَلَوْلَا أَنْ تَبَتَّنَا لَقَدْ
 كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (۷۴) خو ئه گهر ئیمه تو مان دامه زراو نه کردایه به راستی
 نریک بوو له وهی که میک به لایندا بجیت (۷۴) إِذَا لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
 الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (۷۵) جا بیگومان ئه و کاته پیمان ده چه شتی دوو
 به رامبه ر (سزای) ژیان دوو به رامبه ر (سزای) مردن پاشان ده ستت نه ده که وت
 یارمه تیده ریک به رامبه ر به ئیمه (که به رگری ئه و سزایه تی لی بکات) (۷۵) {
 [الإسراء: ۷۳-۷۵]}. وئهم ئایه تانه وئه وانیه پیتشووتر به لگه وشاهیدن له سه ر ئه وهی
 که قورئان له لایهن خوی گه وره دابه زیووه؛ چونکه ئه گهر له لایهن پیغه مبه ر
 موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- بووایه ئه وا هاوشیوهی ئه م قسانه ی تیدا نه ده بوو
 که ئاراسته ی ئه و کراوه. وخوی گه وره -سبحانه وتعالی- پیغه مبه رانی ده پاریزیت له
 خه لکی، خوی گه وره ده فره مویت: {يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ

لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ { واته: } (پیغمبر - صلی الله علیه وسلم) - رایبگه یه نه (به خه لک) نه وهی هینراوه ته خواره وه بۆت له لایه ن پهروه ردگارت ه وه، وه گهر وانه که یه ت نه وه په یامه که ی خودات رانه که یاندوه وه به جیت نه هیناوه، و خودا تۆده پاریزیت له خه لکی (که بتکوژن) بیگومان خودا رینمونی بیباوه ران ناکات (هیدایه تیان نادات) { [المائدة: ۶۷]. } و خوی گه وه ده فهرمویت: { وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ } و اته: { (ئه ی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم) - ده نگوباس وه وه والی نوح - علیه السلام - یان بۆ بخویننه وه کاتیک به گه له که ی ووت: ئه ی گه له که م ئه گهر به لاتانه وه قورس وگرانه مانه وه له ناواتاندا وئاوژگاری کردنم بۆتان به ئایه ته کانی خودا نه وه من پشتم به خودا به ستوه ئیوه ش کار و بریاری خوۆتان کو بکه نه وه له گه ل هاوبه شه کانتاندا نه مجا با کار و بریاره کانتان شاراه نه بیته به لاتانه وه (به لکو با ئاشکرا بیته) پاشان په لامارم بدهن و ماوه م مه دهن } [یونس: ۷۱].

خوی گه وه سه باره ت به وته ی موسا وهارون - علیهما السلام - له قورئانی پیروزدا ده فهرمویت: که موسا وهارون - علیهما السلام - فهرموویانه، پاشان خودا وه لامیان ده داته وه: { قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى } (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى } (۴۶) { و اته: } هه ردوویان ووتیان ئه ی پهروه ردگارمان به راستی ئیمه ده ترسین ده ستریزوی بکاته سه رمان پیش نه وه ی ئیمه هیچ بلین یان زیاتر یاخی و سه رکه ش بیته (۴۵) (خودا) فهرمووی: مه ترسن به راستی من له گه لتانم ده بیستم و ده بیمنم (۴۶) { [طه: ۴۵-۴۶]. } خوی گه وه نه وه ی روونکردوه ته وه که پیغمبره رانی ده پاریزیت - علیهما السلام - له دوژمنان یان بویه

ناتوان زیانیان پیبگه یهنن، وخوای گه وره باسی ئه وهی کردووه که کۆتا وه حی (قورئان وسونهت) ده پارێزیت بۆیه که س ناتوانیت بۆیان زیاد بکات یان لییان که م بکاته وه یان ده ستکاریان بکات و بیانگۆریت، خوای گه وره ده فه رمویت: {إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} واته: {بیگومان هه ر ئیمه قورئانمان ناردۆته خواره وه به راستی هه ر ئیمه ش ده یاریزین} [الحجر: ۹].

وپیغه مبه ران -علیهم السلام- پاریزاون (مه عسومن) له تووشبوون به هه رشتیک که پیچه وانهی ئه قلی ته ندروست و ره وشتی جوان بیت؛ خوای گه وره وه سف وستایشی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده کات و ده فه رمویت: {وَإِنَّكَ لَعَلِي خُلِقَ عَظِيمٍ} واته: {وه راستی تو له سه ر ره وشت و ئاکار و خوویه کی ئیجگار به رز و گه وره یه ت} [القلم: ۴]. وه ره وه ها سه باره تی ده فه رمویت: {وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ} واته: {وه او ریکه تان (که موحه ممه ده -صلی الله علیه وسلم-) شیت نییه (وه کو ئه وه ی ئیوه ده یلین)} [التکویر: ۲۲]؛ وئه میش بو ئه وه ی په یامه که ی خودا به جوانترین شیوه بگه یهن و پیغه مبه ران -علیهم السلام- سپێرداون به گه یاندنی فه رمانه کانی خودا بو به نده کان وه یچ تاییه تمه ندیه کی په ره ردگاریتی یان خودایه تیان نییه به لکو ئه وان مرۆفین وه کو هه موو مرۆفه کانی تر، وته نها جیاوازییان له وه دایه که خودا په یامیان بو ده نیریت له ریگهی وه حی، خوای گه وره ده فه رمویت: {قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ} واته: {پیغه مبه ره کانیان پییان ووتن ئیمه هه ر مرۆفین وه کو ئیوه به لام خودا منته ده نیت به سه ر هه رکه سیک له به نده کانیان که بیه ویت (ده یکاته پیغه مبه ر) وئیمه هه رگیز ناتوانین موعجیزه وه لگه یه کتان بو به یینین مه گه ر پاش ئیزن و مۆله تی خودا نه بیت و با برواداران پشت هه ر به خودا به ستن} [ابراهیم: ۱۱]. وخوای گه وره فه رمانی

کردوو به پیغمبهره کهی موحه مد - صلی الله علیه وسلم - که به ئومه ته کهی
 بفهرموویت: {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُو
 لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} واته: {بلى: من تهنها
 مروفتیکم وه کو ئیوه به لام من وه حیم (سروش) بو دیت سه بارهت به ئه وهی به راستی
 پهروه دگاری ئیوه پهروه دگاری کی تاک وته نه ایه جا هه رکه سیک به ته مایه
 بگه ریته وه بو لای پهروه دگاری (له قیامه تدا) ئه و با کرده وهی چاک بکات وکه س
 نه کاته هاوبهش وشه ریکی پهروه دگار له په رستنیدا [الکھف: ۱۱۰].

۲۳. وئاینی ئیسلام بانگه وازی ده کات بو ته نهها په رستنیا خودا
 ئه ویش به بنچینه ی په رستنه مه زنه کان که بریتین له: ۱/ نوپژ کردن: که
 پیکهاتوه له وهستان - قیام - ورکوع بردن وسوجه بردن ویادی خودا
 وستایشکردنی ونزاکردن، که مسولمان له رۆژیکدا ده بیت پینج جار نوپژ
 بکات، وهه موو جیاوازیه کان نامیتیت له نوپژدا کاتیک هه ژار
 وده وله مهنده وسه رۆک وخه لکی هه مووی پیکه وه له یه ک ریزدا
 راده وهستن بو ئه نجامدانی نوپژ. ۲/ وزه کاتدان: ئه میش ریژه یه کی که مه له
 سامان - به پپی چند مه رج ورپژه یه ک که خوی گه وره بریاری له سه ر
 داوه - که واجبه له سامانه کان دهر به پندریت وبدریت به هه ژاره کان وئو
 چینه ی که دیاریکراوه له شه ریعه تدا له سالی کدا یه ک جار. ۳/
 رۆژووگرتن: بریتیه له خوگرتنه وه له ئه و شتانه ی رۆژوو ده شکینن به
 درپژایی رۆژه کانی مانگی ره مه زان، که مروف خوی پهروه رده ده کات

لهسەر ئیرادهت وتوانا وئارامگرتن. ۴/حج کردن: ئەمیش بریتیه له مه بهستی سەردانیکردنی مآلی خوای گه وره بۆ جیبه جیکردنی هەندیک دروشم وپەرستنی دیاریکراو له شاری مه ککهی پیروز لهسەر ئەو که سانه واجبه که له توانایاندا ههیه (توانایی دارایی وجهستهیی)، یه کییک له جوانییه کانی حه جکردن ئەوهیه که هه مووی به یه ک ئاراسته داوا له خودا ده کهن وهیچ جیاوازییه ک نامینیت له نیوان مرۆفه کاندایا چونکه هه موویان هه مان جلیان له بهردایه وبه یه ک شیوه پەرستنه کان ئەنجامدهن.

وئاینی ئیسلام بانگی مرۆف ده کات بۆ پەرستنی خودا به ئەنجامدانی پەرستنه مه زنه کان وجگه له م پەرستانانه، وئهم پەرستنه مه زانه خوای گه وره واجبی کردبوو لهسەر هه موو پیغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام- وئومه ته کانیان، ومه زنه ترین پەرستنه کان بریتین له:

یه که م: نوێژکردن، خوای گه وره لهسەر مسوڵمانان فەرزێ کردوو هه روه کو چۆن لهسەر پیغه مبه ران -عليهم السلام- وئومه ته کانی پيشوو فەرزێ کرد، وفه رمانی به پیغه مبه ر ئیبراهیمی خه لیل کرد -عليه السلام- که مآله کهی (مسجد الحرام) پاک بکاته وه بۆ ته و افکاران ونوێژخوینان ئەوانه ی له رکوع وسوجه دان، خوای گه وره ده فەرمویت: {وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ} واته: {کاتیک که که عبه مان گپرا به په ناگه ی خه لکی وجیی ئارامی وئاسایش (پیمان ووتن) شوینی ئەو به رده ی ئیبراهیم -عليه السلام- له سه ری راده وه ستا -له کاتی دروست کردنی که عبه - بکه نه جیگای نوێژ وسپاردمان به

ئیبراهیم وئیسماعیل که ماله کهم پاک بکه نه وه بوئه وانهی که به دهوری که عبدها
 ده سورینه وه، و بوئه وانهی که تیتیدا ده میننه وه، ههروهها بو رکوع بهران وسوجه
 بهران} [البقرة: ۱۲۵]. خوی گه وره له سه ر موسا - علیه السلام - واجبی کرد هه ر له و
 کاته ی یه که مجار بانگی موسای کرد، خوی گه وره ده فره رمویت: { إِيَّيْنَا أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعُ
 نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۲) به راستی من پهروه ردگاری تو م ده ی
 پیلا وه کانت دابکه نه (له بهر ریژی شوینه که) چونکه بیگومان تو له شیوی پیروزی
 (تووا - طووا) دایت (۱۲) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (۱۳) من تو م هه لئباردو وه (بو
 پیغه مبه رایه تی) که واته گوئی بگه بوئه وه ی نیگا ده کریت (بو ت) (۱۳) إِنْ يَنْيَا أَنَا اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۱۴) به راستی هه ر من خوام هیچ
 په رستراویکی هه ق وراست نییه جگه له من که واته من بپه رسته به چاکی نوژی
 نه نجامیده بوئه وه ی یادی من بکه یته وه (۱۴) {طه: ۱۲-۱۴}. خوی گه وره سه باره ت
 به وته کافی عیسا - علیه السلام - سه باره ت به وه ی که خودا فره مانی پیکردو وه به
 نه نجامدانی نوژی وزه کات له قورئانی پیروژدا ده فره رمویت: که عیسا - علیه السلام -
 فره موویه تی: {وَجَعَلْنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا}
 واته: {وپيروژ و فره رداری کردووم له هه رجیگایه کدا بم و فره مانی پیداوم به نوژی کردن
 وبه زه کاتدان هه تا له ژیاندام وزیندووم} [مریم: ۳۱]. و نوژی کردن له ئاینی ئیسلامدا
 بریتیه له وه ستان - قیام - و رکوع بردن وسوجه بردن ویادی خوی گه وره
 وستایشکردنی ونزا وپارانه وه، مسولمان له روژی کدا ده بیت پینج جار نوژی
 نه نجامبدات، خوی گه وره ده فره رمویت: {حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ
 وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} واته: {ئاگاداری نوژی کانتان بن ویبانپاریزن (به تاییه تی) نوژی
 ناوه راست (که نوژی عه سه ره) وله نوژی دا بوه ستن بو خودا به ئه وپه ری ملکه چیه وه
 (به بچ قسه کردن)} [البقرة: ۲۳۸]. و خوی گه وره ده فره رمویت: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ

الشَّمْسِ إِلَىٰ عَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} واته: {ثی موحه ممد - صلی الله علیه وسلم -} نویتز ئه نجامبده له کاتی لادانی خور (له ناوه پراستی ئاسمان) ههتا (هاتنی) تاریکی شهو ههروهها نویتزی به یانی (ئه نجامبده) به پراستی قورئان خویندنی نویتزی به یانی هه میسه ده بیزیت - ئاماده ی ده بن و شاهیدی له سه ر ده دریت - (له لایه ن فریشته کانی شهو و روزه وه) { [الإسراء: ۷۸]. و - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «قَامَا الرُّكُوعُ فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهَدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنَ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ» واته: «له رکوع بردندا خودا به مه زن و شکو دار دابنن*، وله سوجه بردندا** هه ول و کوششی زور بدن بو نزا کردن چونکه پیده چیت زیاتر وه لامتان بدریته وه» * (مه زندانان: (واتا بلین: زیکری به مه زندانانی خودا بخوینن: "سبحان ربي العظيم" وله گه ل ئه م زیکره ده کریت زیکری تریش بخویندریت به لام خویندنی ئه م زیکره واجبه)، ** (سوجه بردندا: ده بیت له سوجه بردنیشدا زیکری به بلند و مه زندانان بخویندریت ئه ویش ووتنی: "سبحان ربي الأعلى" یه وله گه ل ئه م زیکره ده کریت زیکری تریش بخویندریت به لام خویندنی ئه م زیکره واجبه، و ههروهها سونه تیشه نزا ی زور بکریت له سوجه بردندا) [صحیح مسلم].

دووهم: وزه کاتدان خودا فه رزی کردوو له سه ر مسولمانان ههروه کو چو ن فه رزی کردوو له سه ر پیغه مبه رانی بی شوو - علیهم السلام - و ئومه ته کانیان ئه میسه ریژه یه کی که مه له سامان - به پنی چند مه رج و ریژه یه ک که خوی گه و ره بریاری له سه ر داوه - که واجبه له سامانه کان ده ره بیه ندریت و بدریت به هه ژاره کان و ئه و چینانه ی که دیاریکراوه له شه ر یعه تدا له سالی کدا یه ک جار، خوی گه و ره ده فه رمویت: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} واته: {وه ربگه له مال داراییان (زه کات و خیر کردن -

سه ده‌قه-) تا به هوییه وه پاکیان بکه‌یته وه (له گوناوه و تاوان) و (دلّیان) پوخت و خاوین ده‌که‌یت به و مال به خشینه و دوعا و نزای خیریان بۆ بکه به‌راستی دوعای تو ئارامی و دل‌خوشییه بۆ ئه‌وان و خودا بیسه‌ر و زانایه} [التوبة: ۱۰۳]. و کاتیک پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- موعازی بۆ یه‌مه‌ن نارد -ره‌زای خوای لیبت- پیی فهرموو: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمِ أَمْوَالِهِمْ وَأَتَقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ» واته: «تۆ ده‌چیت بۆ لای که‌سانیک له ئه‌هلی کتیب (جوله‌که و نه‌سرانیه‌کان) با یه‌که‌م شت که بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌یت بریتی بیت له شاهیدی دان به (لا إله إلا الله)* و شاهیدی دان به وهی من پیغه‌مبه‌ری خودام، ئه‌گه‌ر له وه‌دا گوپرایه‌ل بوون پیمان رابگه‌یه‌نه که خودا پینج فهرزی له سه‌ریان داناوه له هه‌موو رۆژ و شه‌ویکدا، ئه‌گه‌ر له وه‌دا گوپرایه‌ل بوون پیمان رابگه‌یه‌نه که خوای گه‌وره خیرکردن (زه‌کات) ی له سه‌ریان فهرز کردوو له ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان و هه‌ر ده‌گیریت و ده‌دریت به هه‌زاره‌کان، ئه‌گه‌ر له وه‌دا گوپرایه‌ل بوون ئاگادار به له باشترین و چاکترین پاره و مال‌ه‌کانیان نه‌به‌یت، و ئاگاداری نزای سته‌ملیکراو به چونکه له نیوان ئه‌و و خوادا هه‌یچ په‌رده‌یه‌ک نییه». * (واته: هه‌یچ په‌رستراویک هه‌ق و راست نییه که شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له الله) [رواه الترمذی: ۶۲۵].

سپییه‌م: خوای گه‌وره رۆژووگرتنی فهرز کردوو له سه‌ر مسولمانان هه‌روه‌کو چون فهرزی کردبوو له سه‌ر پیغه‌مبه‌ران و نیردراونی پیشوو -علیهم الصلاة والسلام- و ئومه‌ته‌کانیان، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} واته: {ئەى ئەوانەى كە بروتان هیناوه رۆژووتان لەسەر نووسراوه و فەرزكراوه هەروەكو چۆن لەسەر ئومەتەكانى پيش ئيسوه فەرز كرابوو؛ بۆ ئەوهى خۆتان بپاريزن وله خودا بترسن} [البقرة: ۱۸۳]. و رۆژووگرتن بریتیه له: خوگرتنهوه لهو شتانهى كه دهبنه هۆى رۆژوو شكاندن له ماوهى رۆژه كانى مانگى رهمهزان، و رۆژووگرتن نهفس ودهروونى مروف پەروهرده دهكات لهسەر توانا وبههيزى وئارامگرتن. -صلى الله عليه وسلم- دهفهرمويت: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكَلَهُ وَشَرِبَهُ مِنْ أَجْلِي وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ» واته: «خوای گهوره دهفهرمويت: «رۆژووگرتن به دلنياييهوه بۆ منه ومن پاداشتى لهسەر ددهمهوه؛ له بهر من واز له شههوتەكهى (ئارهزووهكهى) و خواردن و خواردنهوهكهى دههينيت، و رۆژووگرتن قهلاغانه (پاريزههه)، رۆژووگر دوو خوشى بۆ ههيه كه پيشان دلخوش وئاسوده دهبيت: ئەگەر رۆژوو بشكيتيت (ئەوا دلخوش دهبيت به رۆژوو شكاندنى)، و ئەگەر بگاته لای پهروه دگارى (ئەوا دلخوشه به پاداشتى رۆژووگرتنى)» [صحيح البخاري: ۷۴۹۲]،

چوارهم: حج كردن، خوای گهوره فەرزى كردووه لەسەر مسولمانان هەروەكو فەرز كردنى لەسەر پينغه مبه رانى پيشوو -عليهم السلام- و ئومەتەكانيان، و خوای گهوره فەرمانى به پينغه مبه ر ئيبراهيمى خهليل كردووه -عليه السلام- كه خهلكى بانگ بكات بۆ ئەنجامدانى حج، خوای گهوره دهفهرمويت: {وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ} واته: {وجار بده بهناو خهلكيدا بۆ حج كردن دين بۆ لات (بۆ حج) به پياده وبه سواری هه موو وشترىكى لاواز (له بهر ئەوهى) كه له هه موو ريگايه كى دووره وه دين} [الحج : ۲۷]. و خوای گهوره فەرمانى به پينغه مبه ر ئيبراهيم كردووه -عليه السلام- كه ماله پاريزراو

وبه نرخته‌های (مسجد الحرام) پاک بکات‌هوه، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {وَأَذِّبُوا نَافِلًا
 لِأَيِّهَا مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ} واته: {بیریان بخه‌روه} کاتیک دیاریمان کرد بو ئیبراهیم (علیه السلام)
 جینگای که‌عبه (پیمانوت) هیچ شتیک مه‌که‌ره هاوبه‌شم، وماله‌که‌م (مزگه‌وتی
 حه‌رام) پاک بکه‌روه بو ته‌وفاکاران وبو نوئرخوینان (به پیوه) ورکوعه‌ران
 وسوجه‌به‌ران} [الحج: ۲۶]. وحج کردن بریتیه له: مه‌به‌ست له سه‌ردانی‌کردنی
 مالی خودا (مسجد الحرام) له شاری مه‌که‌که بوئه‌نجامدانی هه‌ندی‌ک کرده‌وه دروشم
 وپه‌رستنی دیاری‌کراو له‌و شاره پیروزه‌دا یه‌کجار له ته‌مه‌ندا؛ ئه‌میش له‌سه‌ر که‌سیک
 فه‌رزه که توانای دارایی وته‌ندروستی هه‌بیت، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {وَلِلَّهِ عَلَى
 النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنِ الْعَالَمِينَ} واته:
 {خوی گه‌وره‌ش پریاریداوه له‌سه‌ر خه‌لکی حه‌ج وسه‌ردانی (بیت الحرام) بکه‌ن
 ته‌نجا له‌سه‌ر ئه‌وانه فه‌رزه که توانای (دارایی وته‌ندروستیان) هه‌یه، جا ئه‌وه‌ی که
 باوه‌ری نه‌هیناوه، ئه‌وه با بزانیته به‌راستی خودا بی‌نیازه له هه‌موو خه‌لکی (پیوستی
 به‌چاکه وپه‌رستنی که‌س نییه)} [آل عمران: ۹۷]. له حه‌جدا هه‌موو حاجیه
 مسولمانه‌کان کو ده‌بنه‌وه له یه‌ک شویندا به‌دلسۆزیه‌وه په‌رستن بو په‌روه‌ردگار -
 سبحانه و تعالی - ئه‌نجامده‌دن وه‌موو حاجیه‌کان دروشمه‌کانی حه‌ج جیبه‌جی
 ده‌که‌ن به‌هه‌مان شیوه ویه‌ک چۆنیته‌ی بویه له‌م شوینه پیروزه‌دا هیچ جیاوازییه‌کی
 ژینگه‌یی وره‌چه‌له‌کی ورۆشنبیری وئاستی بژیوی ژیان نامینیت.

۲۴. مه‌زترین تاییه‌تمندی په‌رسته‌کان له ئیسلامدا ئه‌وه‌یه که چۆنیه‌تی وکاتی ئه‌نجامدان ومه‌رجه‌کانیان خوای گه‌وره له شه‌ریعه‌تدا فه‌رمانی پیکردوه وپیغه‌مبه‌ریش -صلی الله علیه وسلم- گه‌یاندوه‌تی، ومروّف به هیچ شیوه‌یه که ده‌ستکاری وگورانکاری تیدا نه‌کردوه نه به زیاد کردن ونه به که‌مکردن هه‌تاوه‌کو ئه‌مروّش، وهه‌موو ئه‌م په‌رسته مه‌زانه هه‌موو پیغه‌مبه‌ران -علیهم السلام- بانگه‌وازیان بو کردوه.

مه‌زترین تاییه‌تمندی په‌رسته‌کان له ئیسلامدا ئه‌وه‌یه که چۆنیه‌تی وکاتی ئه‌نجامدان ومه‌رجه‌کانیان خوای گه‌وره له شه‌ریعه‌تدا فه‌رمانی پیکردوه وپیغه‌مبه‌ریش -صلی الله علیه وسلم- گه‌یاندوه‌تی، ومروّف به هیچ شیوه‌یه که ده‌ستکاری وگورانکاری تیدا نه‌کردوه نه به زیاد کردن ونه به که‌مکردن هه‌تاوه‌کو ئه‌مروّش، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} واته: {ئه‌مروّ ئایینه‌که‌تانم بو ته‌واو (کامل) کردوه وچاکه ونیعمه‌تی خوّم به ته‌واوی رشتوه به‌سه‌رتاندا وپرازی بووم که ئیسلام ئاینتان بیّت} [المائدة: ۳]. وخوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {فَأَسْمَسِكِ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرْطٍ مُسْتَقِيمٍ} واته: {که‌واته ده‌ست بگره به‌و قورئانه‌وه‌ی بوّت نیردراوه به‌راستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی راستیت} [الزخرف: ۴۳]. وخوای گه‌وره سه‌باره‌ت به نوێژکردن ده‌فهرمویت: {فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَرُكُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا} واته: {ئینجا کاتیک نوێژه‌کانتان ئه‌نجامدا یادی خوا بکه‌ن به وه‌ستانه‌وه و به دانیشتنه‌وه و له‌سه‌ر ته‌نیشتان (به پالکه‌وتنه‌وه) جا هه‌ر کاتیک دل ئارام بوون (و ترستان نه‌ما) ئه‌و کاته نوێژه‌کانتان به ریک و پیک بکه‌ن به‌راستی نوێژه‌هه‌میشه له‌سه‌ر باوه‌رداران

فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ} واته: (کاتی) حج له چند مانگیکی دیاری کراو دایه ئه مجا هر که سیک له مانگانه دا حجی له سهر خوی پیویست کرد با ئیتر نه چپته لای خیزانی و به دکاری نه کات و دمه قالی نه کات له حجدا و هرچی بکن له چاکه خوا پیی ده زانیت و تویشووی (پاریزکاری) وله خواترسان هلبگرن که باشترین تویشوو له خوا ترسانه وله من بترسن ئهی هوشمندان} [البقرة: ۱۹۷]. وه موو ئه م پرستنه مه زانانه سه رجه م پیغه مبه ران بانگه شه یان بو ئه نجامدانیان کردوو -علیهم الصلاة والسلام-.

۲۵. پیغه مبه ری ئیسلام ناوی موحه مدهی کوری عبداللهیه له نه وهی ئیسماعیل کوری ئیبراهیمه -علیهم السلام- له شاری مه ککه له سالی ۵۷۱ه ز له دایکبووه، وله مه ککه وه حی بو نیردرا و بوو به پیغه مبه ر، وله پاشان کوچی کرد بو مه دینه وبه هیچ شیوهیه ک له شیوه کان به شداری قه ومه که ی نه بوو له بت پرستی و کاره کانی سه رده می جاهیلیه ت، ته نها له کرده وه باشه کان به شداریان بوو، وهر له سهر ره وشتی مه زن بوو پیش ئه وهی بییت به پیغه مبه ر، وقه ومه که ی به (صادق الامین) واته (راستگویی ده ستپاک) ناویان ده برد، وخوا ی گه وره له ته مده نی چل سالیدا وه حی بو ی نارد و بوو به پیغه مبه ر و پشتیوانی لیی کرد و یارمه تی دا ئه ویش به به خشینی چهنده ها ئایه ت و نیشانه و موعجیزه وله مه زترینیان قورئانی پیروژه که مه زترین ئایه ت و موعجیزه ی پیغه مبه رانه و موعجیزه یه که که

هه تاوه کو ئه مپرو ماوه ته وه، وکاتیک خوی گه وره ئاینه که ی بو کامل کرد و پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- ئاینه که ی وه کو خوی به کاملی و جوانی گه یاند له ته مه نی شه ست و سی سالی دا کوچی دوایی کرد وله شاری مه دینه له گور دانرا، و پیغه مبه ر موحه مه د-صلی الله علیه وسلم- کوتا پیغه مبه ره که خوی گه وره ناردی به هیدایه ت و روشنایی و ئاینی هه ق بو ئه وه ی خه لکی ده ره به نی ت له تاریکایی کوفر و بت په رستی و نه زانین بو روشنایی و نوری ته وحید (یه که خوا په رستی) و ئیمان، و خوی گه وره شاهیدی بو داوه که نارد و و به تی بو بانگه وازی کردن بو لای خوی گه وره به ئیزنی ئه و زاته مه زنه.

خوی گه وره به خاوه ن په وشتی مه زن وه سفی پیغه مبه ری کرد وه -صلی الله علیه وسلم-، خوی گه وره سه باره تی ده فه رمویت: {وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} واته: او به راستی تو له سه ر په وشت و خویه کی ئیجگار به رز وگه و ره ی ت {القلم: ٤}. وکاتیک گه یشت به ته مه نی چل سالی خوی گه وره پشتیوانی کرد و سه ری خست ئه مه یس به پیبه خشینی ئایه ت و به لگه و نیشانه و موعجیزه مه زنه کان، و مه زنه ترین موعجیزه قورئانی پیروزه، پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: {مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحِيًّا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ} واته: «هه موو پیغه مبه ری ک موعجیزه ی پی به خشراوه بو ئه وه ی خه لکی باوهری پی به نی ت، به لام ئه وه ی به من به خشراوه* وه حیه له لایه ن خوداوه بو یه هیوام ئه وه یه که زورترین شوینکه و تووم هه بی ت له روژی قیامه تدا»*(مه به ست قورئانی پیروزه که گه وره ترین موعجیزه یه) [صحیح البخاری]. و قورئانی پیروز بریتیه له وه حی (سروشی) خودا بو پیغه مبه ره که ی -صلی

الله عليه وسلم-، خوی گهوره سه‌بارت به قورئانی پیروز ده‌فهرمویت: {ذَلِكَ
 الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ} واته: {ثم قورئانه هیچ گومانیکی تیدا نییه
 (که له لایهن خوی گهوره و نیپردراوه) رینیشاندهری پاریزکار و له خوا ترسانه
 (پاریزکاران وله خوا ترسان به زانست وزانیاری به سوود و کار و کرده‌وی چاکه
 پیده‌کن و سوودی لیوره‌ده‌گرن، چونکه ئه‌وانن له په‌روه‌دگار یان ده‌ترسن وشوین
 فرمان ورینمایه‌کانی ده‌که‌ون)} {البقرة: ۲}. وه‌روه‌ها خوی گهوره سه‌بارت به
 قورئانی پیروز له ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرمویت: {أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا} واته: {ئه‌وه بو بیر ناکه‌نه‌وه له قورئان؟ خو ئه‌گه‌ر
 له لایهن که‌سیکی تره‌وه بو‌وایه جگه له خوا بینگومان ده‌یانینی تیایدا جیا‌وازیی زور
 [النساء: ۸۲]. خوی گهوره به‌ر‌ه‌نگاری مرؤف و جنؤکه بو‌وه‌وه به‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر
 ده‌توانن با کتیبیک وه‌کو قورئانی پیروز بهینن، خوی گهوره ده‌فهرمویت: {قُلْ لَّئِنِ
 اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
 لِبَعْضٍ ظَهِيرًا} واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- بلی سویند به‌خوا
 ئه‌گه‌ر ئاده‌می و جنؤکه هم‌وو کو‌بینه‌وه بو ئه‌وه‌ی وینه‌ی ئه‌م قورئانه بهینن ناتوانن
 وینه‌ی بهینن هر‌چه‌نده پشتیوانی یه‌کتیش بن} [الإسراء: ۸۸]. و‌خوی گه‌وره
 به‌ر‌ه‌نگاریان بو‌وه به‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر ده‌توانن با ده‌سورته وه‌کو سورته‌کانی قورئانی
 پیروز بهینن، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: {أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
 مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {یان ئه‌وانه ده‌لین
 پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌و (قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستوه بلی ده‌ی ئی‌وه‌ش ده
 سورته‌ی وه‌کو ئه‌و (قورئانه) بهینن هه‌لبه‌ستراو بن و بانگ بکه‌ن (له پشتیوانیتان)
 هر‌که‌س ده‌توانن بیجگه له خوا ئه‌گه‌ر ئی‌وه راست ده‌که‌ن} [هود: ۱۳]. به‌لکو خوی
 گه‌وره به‌ر‌ه‌نگاریان بو‌وه‌وه به‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر ده‌توانن با ته‌نانه‌ت یه‌ک سورته‌تیش بیت

وهكو سوره ته كانی قورئانی پیروژ بیهینن، خوی گهوره ده فهرمویت: {وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ} واته: {وئله گهر ئیوه له گومان دان له م (قورئانهی) كه ناردومانته خواره وه بو بهندهی خویمان (موحه مه د) دهی سوره تیک بهینن به ویننه ئه و وبانگی هاوکاره کانتان بکه ن (له ره وانبیژان وشاعیران) بیجگه له خوا ئه گهر راست ده که ن (وبه فهرموودهی خوی نازانن)} [البقره: ۲۳].

وقورئانی پیروژ تا که ئایه ت ونیشانه وموعجیزه به که ماوه ته وه له موعجیزه وئایه ته کانی پیغه مبه ران هه تا وه کو ئه مرؤ، وکاتیک خوی گه وره ئه م ئاینه ی کامل کرد بو پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- وبه ئه و په ری جوانی وکاملی ئاینه که ی گه یانند؛ پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له ته مه نی شه ست و سی سالی دا کوچی دوایی کرد وله شاری مه دینه له گور دانرا. و پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- کو تا پیغه مبه ر -نبی- و کو تا نیردراوه -رسول ه-، خوی گه وره ده فهرمویت: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} واته: {موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- باوکی هیچ یه ك له پیاوانتان نیبه (نه زهیدی کو ری حاریته و نه هیچ که سیکی تر) به لکو ئه و نیردراوی خوا و کو تا هه مینی پیغه مبه رانه و خوا به هه موو شتیک زانایه} [الأحزاب: ۴۰]. له ئه بی هوره یه وه -ره زای خوی لیبت- که پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ وَأَنَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ» واته: «نمونه ی من و پیغه مبه رانی پیش من وه کو نمونه ی پیاویکه خانوویه کی به جوانی دروست کردیبت ته نها شوینی خشتیکی مایبت له گوشه یه کدا، و خه لکی به ده وروپشتی خانووه که دا بسورینه وه وبه لایانه وه جوان بی ت

وده‌لین: خۆزگایه ئه‌و خشته دابنریت؟ -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «من ئه‌و خشته م ومن کۆتا پیغه مبه‌رم». [صحیح البخاری]. وله ئینجیلدا مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام- موزده‌ی داوه به هاتنی پیغه مبه‌رم موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-: (ئایا هه‌رگیز نه‌تانخویند ووه‌ته‌وه له په‌ره تۆمارکراوه‌کاندا -کتیبه‌کانی پیشوودا-: ئه‌و به‌رده‌ی که هه‌موو بنیاتکه‌ره‌کان په‌تیا‌ن کرده‌وه؛ ئیستا بووه به به‌ردی سه‌ره‌کی له گۆشه‌که‌دا، ئه‌مه کرده‌وه‌ی په‌روه‌ردگاره و سه‌یره له چاوی ئیمه‌وه -به لای ئیمه‌وه-).

له‌و ته‌وراته‌ی که له ئه‌مه‌رۆدا هه‌یه و ته‌یه‌کی تیدا‌یه که خودا به موسا -علیه السلام- ده‌فه‌رمو‌یت: (پیغه مبه‌ریک به‌رز ده‌که‌مه‌وه له نیو براکانیا‌ن، وه‌کو تۆیه و ته‌ی خۆم ده‌که‌مه نیو ده‌می، بۆیه هه‌موو شتیک ده‌گه‌یه‌نیت که من بۆی ده‌نیرم -به وه‌حی-). و پیغه مبه‌رم موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- خ‌وای گه‌وره ناردی به هیدا‌یه‌ت و ئاینی هه‌ق و شاهیدی بۆی داوه که له‌سه‌ر هه‌قه و به ئیزنی خودا وه‌کو پیغه مبه‌رم و بانگ‌خ‌وا‌ز نیردراوه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بانگ بکات بۆ لای خ‌وای گه‌وره، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {لَکِن اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلْ اِلَیْکَ اَنْزَلَهٗ یَعْلَمِهٖ وَالْمَلٰٓئِکَةُ یَشْهَدُوْنَ وَکَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا} واته: {به‌لام خوا شاهیدی ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و قورئانه‌ی ناردوو‌یه‌تیه خ‌واره‌وه بۆت به زانینی خ‌وی ناردوو‌یه‌تیه خ‌واره‌وه و فریشته‌کانیش شاهیدی ده‌دن خوا به‌سه که شاهید بی‌ت} [النساء: ۱۶۶]. و خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {هُوَ الَّذِی اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰی وَدِیْنِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهٗ عَلٰی الدِّیْنِ کُلِّهِ وَکَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا} واته: {خوا ئه‌و زاته‌یه که پیغه مبه‌ری خ‌وی ناردوو‌ه به رینموونی و ئاینیکی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سه‌ر هه‌موو ئاینیکدا سه‌ری بخات هه‌رچه‌نده هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌رانیش (موشریکانیش) پیا‌ن ناخۆش بی‌ت} [الفتح: ۲۸].

خ‌وای گه‌وره به هیدا‌یه‌ت ناردی بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌ره‌ه‌یتیت له تاریکایی بت په‌رستی و کوفر و نه‌زانی‌ن و جه‌هاله‌ت و خ‌ورافیات بۆ نور و روۆشنایی ته‌و‌حید و ئیمان

(باوهر)، خوی گهوره ده‌فهرمویت: {يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} واته: {خوای ریمنونی که‌سیکی پیده‌کات شوین ره‌زامه‌ندی ئه‌و بکه‌ویت بو ریگه‌کانی ئارامی و ئاشتی و ده‌ریان ده‌هینیت له‌تاریکیه‌کانی (کوفر و بیباوه‌ریه‌وه) بو‌ناو پرووناکی (ئیمان و ئیسلام) به‌فرمانی خو‌ی و ریمنونیان ده‌کات بو ریگای راست} [المائدة: ۱۶]. و خوی گهوره ده‌فهرمویت: {الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ} واته: {به (ئه‌لیف لام را) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناره به‌مانا‌که‌ی، ئه‌مه کتیبکه ناردومانه‌ته خواره‌وه بو‌تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-) بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی پزگار بکه‌یت له‌تاریکیه‌کانه‌وه بو پرووناکی (له‌تاریکی بیباوه‌ریه‌وه بو پرووناکی باوهر و ئیمان) به ئیزنی په‌روه‌دگاریان (ریمنونیان بکه‌یت) بو ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و شکودار و سوپاس کراو} [ابراهیم: ۱].

۲۶. وشه ريعه تي ئيسلام كه موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- پيى هاتووه كوتا په يام وشه ريعه تي خودايه، وشه ريعه تي كه له ئهويه پرى كامليدايه له هه موو پروانگه يه كه وه، وهوكارى چاكبوونى ديندارى ودونباي خه لكه، وبه پله يه كه م پاريزگارى ده كات له: ئاينى خه لكى، وخوينيان (نه فسيان)، وسامانيان، ونه قليان ونه وه كانيان، ونائين وشه ريعه تي ئيسلام هه لوه شينره وهى هه موو ئاين وشه ريعه ته كاني پيشووه (واته: ناييت چيتر شه ريعه ت وئاينه كاني پيشووتر په پره وكرده وه يان پيكرت)؛ هه روه كو چون شه ريعه ت وئاينه كاني پيشووتر يه كتر يان هه لوه شاننده وه له پروانگه ي په پره وكردن وكرده وه پيكردن.

شه ريعه تي ئيسلام كه پيغه مبه ر موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- پيى هاتووه؛ دو اين په يام وشه ريعه تي خودايه، وخواي گه وره به م په يامه ئاينى كامل كرد ونيعمه تي خوى رزانده به سه ر خه لكيدا ئه ميه ش به نار دنى پيغه مبه ر موحه مه د -صلى الله عليه وسلم-، خواي گه وره ده فره مويت: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} واته: {ئه مرؤ ئاينه كه تانم ته واو (كامل) كردووه بو تان و چا كه وبه هره ونيعمه تي خوم به ته واوى رشتووه به سه ر تاندا و رازى بووم كه ئيسلام ئاينتان بيت} [المائدة: ۳]. وشه ريعه تي ئيسلام له ئهويه پرى كامليدايه وهوكارى چاكبوونى ديندارى خه لكى ودونبا يانه، چونكه هه موو ئه وشتانه ي تيدايه كه له شه ريعه ته كاني پيشوودا هه بوو وته واو وكامل ي كردن، خواي گه وره ده فره مويت: {إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا} واته: {به راستى ئه م قورئانه ري نمونى ده كات بو ريياز و به رنامه يه ك كه راسترينه و موژده ش ده دات به و باوه ردارانه ي كه كرده وه چا كه كان ده كهن كه

به راستی پاداشتی گه وره یان بۆ هه یه {الإسراء: ۹}. وشه ربه ته ئیسلام هات به لایردن وه لوه شاننده وهی ئه و قورسی و ناره حه تیانیه که له سه ر ئومه تانی پیشوو هه بوو، خوای گه وره ده فه رمویت: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} واته: {ثم رمحه تهی په روه ردگار} بۆ ئه وان هیه که شوین (په یغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم-) ده که ون که په یغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن په روه ردگار وه هاتوو ه) ئه و که سه (په یغه مبه ریکه ئه هلی کتیب سیفه ته کانی ده زانن وده یناسن) چونکه به نووسراوی لایانه له ته ورات و ئینجیلدا که فه رمانیان پی ده کات به چاکه و ریگریان لی ده کات له خراپه وشته پاکه کانیان بۆ حه لال ده کات وشته پیسه کانیان لی حه رام (قه ده غه) ده کات و باره قورس و گرانه کان و ئه و کۆت و زنجیرانه ش که به سه ریانه وه بوون له سه ریان لای ده بات ئه مجا ئه و که سانه ی که باوه ریان به و (په یغه مبه ره) هینابیت و ریرو قه دریان بۆ دانا بیت یارمه تیان دا بیت و پشتیوانیان لی کرد بیت و پهیره وی ئه و نووره یان کرد بیت (که قورئانه) که له گه لیدا نیردرا وه ته خواره وه ئه وان هه موو (که باسکران) له رزگار بووانن {الأعراف: ۱۵۷}. شه ربه ته ئیسلام هه لوه شینه ره وهی شه ربه ته کانی پیشووی ئاینی په یغه مبه رانی پیشوو ه (واتا: نابیت چیتز کرده و یان پیبکریت)، خوای گه وره ده فه رمویت: {وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} واته: {وئهم قورئانه مان ناره

خواره وه بو تو به ههق وراستی وکتیبه کانی پیش خوئی به راست ده زانیت وپشتیوانیان لیده کات (پیش دهست تیخستن وگورینیان له لایهن جوله که وگاوره کانه وه) وچاودیریانه که واته حوکم وپرپار بده له ناو نامه داره کاندایه وهی خودا نارد وویه تیه خواره وه و شوین ههوا وئاره زووی ئه وان مه که وه لانه دهیت له و حوکم و برپاره ههق وراستی که بو ت هاتوو داما ن ناوه بو هه ر ئوممه تیک له ئیوه شه ریهت وریگه یه کی پروون وئه گه ر خودا بیویستایه ئیوه ی ئه کرد به یه ک ئوممهت وکۆمه ل به لام (نه یکردوون) بو ئه وه ی تاقیتان بکاته وه له و شه ریهت ویاسایانه ی که پیی به خشیوون که واته پیشبرکی بکه ن بو ئه و شتانه ی که چاکن گه رانه وه تان هه ر بو لای خودایه به گشتی ئه مجا هه والتان پیده دا سه بارهت به وه ی که له ژبانی دونیادا تییدا جیاواز وناکوک بوون} [المائدة: ٤٨]. قورئانی پیروز که شه ریه تیشی له خوگر تووه وه کو به راستدانانیک بو کتیبه کانی خودا هاتوو له پیشوودا، و فه رمانه وایه به سه ریانه وه، وه له شه ینه ره وه یانه وه (واته ناییت چیتر حوکم به و په یامانه ی پیشوو بکریت وه کو: ته ورات وئینجیل و جگه له ئه مانه)

۲۷. له رۆژی قیامه‌تدا؛ خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- هیچ ئاینیکی قبول ناکات جگه له ئاینی ئیسلام، ئەو ئیسلامی که موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- پیتی هاتوو، وه‌رکه‌سیک شوینی ئاین و به‌نامه‌یه‌کی تر بکه‌ویت جگه له ئیسلام ئەوا لیبی قبول ناکریت وله دۆراوه‌کان ده‌بیت له رۆژی قیامه‌تدا.

خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- پاش ئەوه‌ی موحه‌مه‌دی نارد وه‌کو پیغه‌مبه‌رێک -صلی الله علیه وسلم-؛ هیچ ئاینیکی تر قبول ناکات له رۆژی قیامه‌تدا جگه له ئاینی ئیسلام، ئەو ئیسلامی که موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- پیتی هاتوو، وه‌رکه‌سیک شوینی ئاین و به‌نامه‌یه‌کی تر بکه‌ویت جگه له ئیسلام ئەوا لیبی قبول ناکریت وله دۆراوه‌کان ده‌بیت له رۆژی قیامه‌تدا. خوای گه‌وره ده‌فرمویت: {وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} واته: {هه‌رکه‌سیک جگه ئاینی پیروزی ئیسلام هه‌ر ئاینیکی تر هه‌لبێژریت ئەوا خوای گه‌وره لیبی وه‌رناگریت} [آل عمران: ۸۵]. و خوای گه‌وره ده‌فرمویت: {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ} واته: {به‌راستی دینی په‌سه‌ندکراو لای خوا (هه‌ر) ئیسلامه دوو به‌ره‌کی نه‌که‌وته نیوان ئەوانه‌ی که په‌یامیان بۆ هاتبوو مه‌گه‌ر دوا‌ی ئەوه نه‌بیت که زانستی راست و ته‌واویان بۆ هات (ئه‌م لادانه‌شیان) له روانگه‌ی سته‌م و هه‌سوودیه‌وه بوو له نیو خۆیاندا جا هه‌ر که‌سیک بیباوه‌ر بیت به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا (که قورئانه) ئەوا به‌راستی خوا زوو حسیبی له‌گه‌ڵ ده‌کات} [آل عمران: ۱۹]. و ئاینی ئیسلام ئاینی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیمی خه‌لیلی خودا بووه -علیه السلام-، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: {وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا

مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ { واته: } کئی
 روو وهرده گپرت له ئایینی ئیبراهیم - علیه السلام -؟ مه گهر که سیک که خوی گیل
 ونه فام کردیت؟ سوئند بیت بیگومان ئیبراهیمان هه لبارد له دونیادا و بیگومان
 ئه و له روژی دوایدا له چاکه کارانه { البقرة: ۱۳۰ }. و خوی گه و ره ده فهرموت: { وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ
 إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا } واته: { ئایا کئی ئایینی چاکتر و جوانتره (وکئی دیندارتره) له که سیک
 که رووی خوی یه کلا کردیتته وه بو خوا له هه مان کاتدا ئه و که سه چاکه کار بیت و
 شوینی ئایینی ئیبراهیم که وتبیت به راستی و پاک (که به ویستی خوی له به تالی
 و گومرای لای داوه بولای راستی) و خوا ئیبراهیمی هه لبارد به دوست و
 خوشه ویستی خوی { النساء: ۱۲۵ }. و خوی گه و ره فهرمانی کردوه به پیغه مبه
 موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - که بفرموت: { قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَيْمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ } واته: { ئه ی
 موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - } بلی بیگومان من په و ره دگارم ریمنونی کردووم
 بو ریگای راست ئاینیکی زور راست و پاک (که هیچ لاریه کی تیا نییه) ئایینی ئه و
 ئیبراهیمیه که له هه موو ئاینه ناراسته کان لایداوه بو په رستی خوا به تهنه و به
 هیچ جوریک له هاوبه ش په یداکه ران (موشریکان) نه بووه { الأنعام: ۱۶۱ }.

۲۸. قورئانی پیروژ کتیبی خودایه که به وهی ناردی بو پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- و تهی خودای په روه دگاری هه موو بوونه وه ره کانه، و خودا رکابه رایه تی مرؤف و جنوکه کانی کرد که کتیبیک بهینن وه کو قورئانی پیروژ ورکابه رایه تیه که به رده وامه هه تاوه کو ئه مرؤ، و قورئانی پیروژ وه لآمی زور پر سیاری گرنگ ده داته وه که جیگای سه رگه ردانی و سه رسورمانیه له لای ملیونه ها مرؤف، و قورئانی پیروژ پاریزراوه هه تاوه کو ئه مرؤ به و زمانه ی که پیی دابه زیووه ئه ویش زمانه عه ره بیه و ته نانه ت پیتیکیشی لی که م نه بووه ته وه و چاپکراوه و بلا و کراوه ته وه، و کتیبکی مه زنه و پره له مو عجیزه و ده بییت مرؤف بیخوینیتته وه یان واتا وه رگپراوه کانی بخوینیتته وه، وه ره وه ها سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- و فه رموده کانی و فیرکردنه کانی و سیره تی پاریزراوه و گپردراونه ته وه بو مان به پیی زنجیره یه ک له گیره وه ی متمانه یپکراو وله چهنده ها کتیبدا چاپکراون به زمانه عه ره بی ئه و زمانه ی که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- قسه ی پیی کردووه و وه رگپردراون بو سه ر چهنده ها زمان له جیهاندا، و قورئانی پیروژ و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- تاکه سه رچاوه ن بو ئه حکام و یاسا کانی ئاین و شه ریه تی ئیسلام، و ناییت کرده وه ی ئه و تاکانه ی که خو یان ده دهنه پال ئیسلام وه کو سه رچاوه دابنرین؛ به لکو تاکه سه رچاوه که ده بیته لییه وه فیری

ئەحکامە کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وه‌حی خودا: قورئانی پیروژ
وسونەتی پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-.

قورئانی پیروژ ئەو کتیبەیه که خودا به وه‌حی (سروش) ناردی بو
پیغەمبەریک که له گەلی عەرەبه ئەویش موحمەدە -صلی اللہ علیہ وسلم- وبە
زمانی عەرەبی، وئەم کتیبە وتە ی پەروردگاری هەموو بوونەوەرەکانە -سبحانە وتعالی-
{وَإِنَّمَا نَزَّلْنَاهُ لِقَوْلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲)} و بەراستی ئەم
(قورئانە) دابەزینراوی پەروردگاری جیهانیانە (۱۹۲) نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳)
جویرەیلی ئەمین هینایە خوارووە (۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بو
سەر دلی تو بو ئەو ی له ترسینەران بیت (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) بە زمانیکی
عەرەبی پارا و پروون (۱۹۵) {الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵}. و خوای گەورە دەفەر مویت: {وَإِنَّكَ
لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ} واتە: {بەراستی تو (ئە ی موحمەدە -صلی اللہ
علیہ وسلم-) قورئانت پیدەدری (فیر دە کریت) له لایەن خوای کاردروست و زاناوہ {
[النمل: ۶]}. وئەم قورئانە له لایەن خوداوہ نیردراو تە خوارووە و بەراستدانانی کتیبە
ئاسمانیەکانی پیشووە که خودا ناردوویەتی، خوای گەورە دەفەر مویت: {وَمَا كَانَ هَذَا
الْقُرْآنَ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ} واتە: {رەوا نییە و ناگونجیت که ئەم قورئانە هەلبەسترا بیت
وقسە ی جگە له خودا نییە (چونکه کەس ناتوانیت قسە ی وا بکات جگە له خودا)
بە لکو بەراست دانەری ئەو (کتیبانە ی) پیش خۆیەتی (پیش دەستکاری کردنیان) و
روونکەرەو ی کتیبە ئاسمانیەکانە (ئەم قورئانە) هیچ گومانی تیدا نییە له لایەن
پەروردگاری جیهانیانە و هاتووہ {یونس: ۳۷}. قورئانی پیروژ زۆریە ی ئەو مەسەلانە
رووندە کاتەو که جولە که وگاوردەکان سەبارەتی ناکۆک بوون له ئاینە که یاندا، خوای
گەورە دەفەر مویت: {إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ { واته: } به راستی ئەم قورئانه دهیگێڕیتەوه بۆ ئەوهی ئیسرائیل زۆر بەی ئەو
مەسەلانەیی که ئەوان تێیدا جیاوازن { [النمل: ۷۶].

وقورئانی پیرۆز ئەوه‌نده بەلگه و نیشانهی ئاشکرا و پروونی تێدایه که بێتته
بەلگه به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه بۆ ئەوهی ئەو راستی وه‌ه‌قیقه‌تانه بناسن که په‌یوه‌سته به
خوای گه‌وره‌وه -سبحانه و تعالی- و ئایینه‌که‌ی و پاداشت و سزادانی، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: {وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ} واته:
{سویند به‌خودا به‌راستی لهم قورئانه‌دا هیناومانه‌توه به‌بۆ خه‌لکی هه‌موو جو‌ره
نموونه‌یه‌که‌ تا په‌ند و ئامۆژگاری لێوه‌ریگرن} [الزمر: ۲۷]. وه‌ه‌روه‌ها خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: {وَتَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ}
واته: {ئیمه قورئانمان ناردووه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆت که پروونکه‌ره‌وه‌یه‌ بۆ هه‌موو شتی‌ک
و‌ری‌نمونی و میه‌ره‌بانی و موژده‌یه‌ بۆ مو‌سلمانان} [النحل: ۸۹]. وقورئانی پیرۆز
وه‌لامی هه‌ندیک پرسیار ده‌داته‌وه‌ که هه‌وی سه‌رگه‌ردان بوونی ملیۆنه‌ها مرۆف‌ن،
قورئانی پیرۆز روونی ده‌کاته‌وه‌ که چو‌ن خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان و زه‌وی
دروست‌کردووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ} واته:
{ئایا نه‌یان بینی (نه‌یانزانیوه) ئەوانه‌ی بێباوه‌رن که ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ردووکیان
پێکه‌وه‌ لکابوون (ویه‌ک پارچه‌ بوون) ئەمجا له‌ یه‌که‌ترمان جیا‌کردنه‌وه‌ و فه‌راهه‌ممان
هینا له‌ئاو و دروستمان کردووه‌ هه‌موو شتی‌کی زیندوو ده‌ی ئایا ئەوانه‌ هه‌ر باوه‌ر
ناهینن؟} [الانبیاء: ۳۰]. وچو‌ن خوای گه‌وره مرۆفی دروست‌کرد، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا
نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتَّقِي وَمِنْكُمْ

مِّنْ يُرْدُّ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ؛ واته: {ئهی خه لکینه ئه گهر
 ئیوه له گوماندان ده ربارهی زیندوو بوونه وه ئه وسه (بزائن) به راستی ئیمه ئیوه مان
 دروستکردوه له خاک (خوّل) پاشان (نه وه کان) له دلّویه ئاو یک -نوتفه یه ک-
 (دروست ده بن) دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مه یو دوا ی ئه وه (ده بیته) پارچه
 گوشتیک شکل و شیوه کیشراو و شکل و شیوه نه کیشراو بو ئه وه ی روونی بکهینه وه
 بو ئیوه و له منالدا نده یه یلینه وه (پرایده گرین) ئه و (بیچووه ی) بمانه ویت (له بار
 نه چیت) تا کاتیک دیار بکراو پاشان (له سکی دایکتان) ده رتان ده هینین به ساوایی
 پاشان گه و ره ده بن هه تا ده گه نه ته واوی هیز و تواناتان و (له م ته مه نه دا) هه ندیکتان
 ده مریندریت و هه ندیکتان ده گه یه نرینه ئه و په ری پیری، بی سوودترینی ته مه ن بو
 ئه وه ی نه زانیت و له بیري نه مینیت هه رچی که ده بزانی و زه وی ده بیني (له زستاندا)
 خاموشه و وشک و بی گیایه جا کاتیک بارانمان به سه ردا باراند زه وی (پرووه کی لی
 ده رویت) و ده جولیت زه وی هه لده دات (به رز ده بیته وه) و (زه وی) ده روینسی له هه موو
 جوړه (گیا و گولیکي) جوان] [الحج: ۵]. و چاره نووسی به ره و کوویه و پاداشتی
 چاکه کار و سزای خراپه کار چیه له پاش ئه م ژیا نه وله پشتردا باسی به لگه کان کرا
 سه بارت به م بابه ته له برگی ژماره (۲۰) و ئایا ئه م بوونه به ریکه وته یان به دیهینراوه
 بو مه به ستیکی پیروز؟ خوی گه و ره ده فره مویت: { أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} واته: {ئایا ئه وانه ناروانن؟ له و مولکه گه و ره و فراوانه ی له ئاسمانه کان
 و زویدا هه یه وله و شتانه ی خوی گه و ره دروستی کردوون وله وانه یه نزیک بوو
 بیته وه کوتایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه یه ک له پاش قورئان بروا ده هینن؟
 [الأعراف: ۱۸۵]. و هه و ره ها خوی گه و ره ده فره مویت: { أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا

وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ } واته: {ثایا ئیوه گومانتان وا بووه که بیگومان ئیوه مان به بی هو (بو یاری وگالته وگهپ) دروستکردووه، و (وا گومانتان ده برد) بیگومان ئیوه ناگه پرینه وه بولای ئیمه؟} [المؤمنون: ۱۱۵]. وقورئانی پیروز پاریزراوه هه تا ئه میرو به و زمانه ی که دابه زیندراوه، خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ واته: ﴿بیگومان هه ر ئیمه قورئانمان ناردوته خواره وه و به راستی هه ر ئیمه ده بیاریزین﴾ [الحجر: ۹]. ته نانه ت یه ک پیتیشی لینی که م نه کراوه و بو ی زیاد نه کراوه، و مه حاله که دژیه کی تیدا بیت یان شتیکی لینی که م بکریته وه یان شتیکی بو زیاد بکریت یان بگورد ریت، خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ واته: {ئه وه بو بیر ناگه نه وه له قورئان؟ خو ئه گه ر له لایه ن که سیکی تره وه بووایه جگه له خوا بیگومان ده یانبینی تیایدا جیاوازی زور} [النساء: ۸۲].

وقورئانی پیروز چاپکراوه و بلا و کراوه ته وه، و کتبیکی مه زنه و پیره له موعجیزه و ده بیت مروف بیخوینیتته وه و گوئی لیبگریت یان اتا وه رگیراوه کانی بخوینیتته وه، و ههروه ها سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- و فهرمووده کانی و فیرکردنه کانی و سیره تی پاریزراوه و گیردراوه ته وه بو مان به پی زنجیره یه ک له گیره وه ی متمانه پیکرا و له چه نده ها کتیبدا چاپکرا و به زمانی عه ره بی ئه و زمانه ی که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- قسه ی پی کردووه و وه رگیردرا و بو سه ر چه نده ها زمان له جیهاندا، وقورئانی پیروز و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- تا که سه رچاوه ن بو ئه حکام و یاسا کانی ئاین و شه ریه تی ئیسلام، و ناییت کرده وه ی ئه و تا کانه ی که خو یان ده دنه پال ئیسلام وه کو سه رچاوه دابنرین؛ به لکو تا که سه رچاوه که ده بیته لئییه وه فیری ئه حکامه کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وه حی خودا: قورئانی پیروز و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-، خوی گه وه

سه‌بارت به قورئانی پیروز ده‌فهرمویت: { إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (٤١) لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (٤٢) } واته: { به‌راستی نه‌وانه‌ی که قورئانیان بوهات و باوهریان پینه‌هینا (سزایان ده‌دهین) که به‌راستی کتیبیکی زور به‌رز و جیگهی ریژه (٤١) به‌تال و ناراستی رووی تیناکات نه له ئیستا ونه له داهاتوودا (گورانکاری به‌سهریدا رونادات: نه به لی که مکردن ونه به زیادکردن) چونکه نیردراوته خواره‌وه له لایهن (خودای) کاردروست و ستایشکراوه‌وه (٤٢) } [فصلت: ٤١-٤٢]. و سونه‌تی پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- وه‌جیه (سروش) له لایهن خوداوه، خوای گه‌وره سه‌بارت به سونه‌ت ده‌فهرمویت: { وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ } واته: { وئه‌وه‌ی پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم- پیی دان (فهرمانی پیکردن) وه‌ریگرن (جیبه‌جیی بکه‌ن) وئه‌وه‌ی لیسانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی لی به‌یین (ئه‌نجامی مه‌ده‌ن) وله خودا بترسن بینگومان خوای گه‌وره سزای سه‌خته } [الحشر: ٧].

٢٩. وئاینی ئیسلام فه‌رمان ده‌کات به‌چاکه‌کار بوون به‌رامبه‌ر دایک و باوک، ئه‌گه‌رچیش مسولمان نه‌بن، وئاموژگاری کردووه به‌په‌روه‌ده کردن وئاموژگاریکردنی مندالان.

ئاینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به‌چاکه‌کاری به‌رامبه‌ر دایک و باوک، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: { وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا } واته: { اوپه‌روه‌دگارت بریاریداوه که هیچ کهس وشتیک نه‌په‌رستن جگه له ئه‌و و

له گه ل دايك و باوكتان چا كه كار بكنه نه گهر يه كنيكيان (باوك يان دايك) يان هردووكيان لاي تو پيربوون قسه ي ناخوشيان پي مه لين ته نانه ت نه گهر ئو فيش بيت وتيان مه خوړه و پيياندا هه لمه شاخي (به لكو) وته ي نهرم و شيرينيان (له گه لدا) به كار بينه { [الإسراء: ۲۳] }. و خواي گه و ره ده فهرمويت: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَمَلٍ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ} واته: {وفهرمانمان داوه به ئاده مي (به چاكي هه لسوكه وت كردن له گه ل) دايك و باوكيدا دايكي هه لي ده گري به دووگياني (پي لاواز ده بي) لاوازي له دواي لاوازي و برينه وه ي له شير له (دوا ته مه ني) دوو ساليه وه (و فهرمانمان به ئاده مي دا) كه سوپاسگوزاري من (خوا) و باوك و دايكت به ته نها بو لاي منه گه رانه وه تان { [لقمان: ۱۴] }. و خواي گه و ره ده فهرمويت: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفَصَّالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ } واته: {وئيمه ئاموزگاري ئاده ميمان كرد به چا كه كردن له گه ل دايك و باوكيدا، دايكي به ناره حه تي و ئازاره وه هه لي گرتووه و به ئازار و ناره حه تيش بوويه تي، ماوه ي دووگيان بوون (ي دايك) پييه وه هه تا شير برينه وه ي سي مانگه تا ده گاته تافي لاوي (پيگه يشتوي لاشه يي و ژيري) و ده گاته چل سالي، ده لي نه ي پهروه ردار ئيلهامم پييبه خشه تا سوپاسگوزار و شوكرانه بژيري نه و به هره و نيعمه تانه ت بكه م كه رشتوته به سهر من و دايك و باوكمدا و (ئيلهامم پييبه خشه) بو نه وه ي كرده وه ي چا كه نه نجام بده م كه تو پي رازي بيت، نه وه كانشم چاك و سالح بكه، بيگومان بو لاي تو گه راومه ته وه و به راستي من له موسولماني گه ردن كه چم (ملكه چم) }

[الأحقاف: ۱۵]. (وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ» (له) واته: (له) ثبى هورهيرهه - پهزای خواى ليبيت - دهليت: پياويک هات بو لای پيغهمبهرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، و ووتى: ئهى پيغهمبهرى خودا، ئايا كى شايسته تره بو ئه وهى كه هاوهلى چاك بم بهرامبهرى؟ فهرموى: «دايكت»، ووتى پاش ئه وهى كى؟ فهرموى: «دايكت»، ووتى: پاش ئه وهى كى؟ فهرموى: «دايكت»، ووتى: پاش ئه وهى كى؟ فهرموى: «باوكت». [صحيح مسلم].

وئهم ئاموژگار يكرندنه به چاكه كارى بهرامبهر دايك وباوك دهبيت جييه جى بكرىت ئه گهر مسولمان بن يان مسولمانيش نه بن، له ئه سمائى كچى ئه بوبه كروه ده ليت: «دايكم كه موشرىك بوو، له گه ل كوره كهى هات بو ئه وهى سهردانيم بكات له ماوهى پهيمانى له نيوان قورهيش وپيغهمبهر - صلى الله عليه وسلم -، بوئه پرسيارم له پيغهمبهر - صلى الله عليه وسلم - كرد و ووتم: دايكم به ويستى خوى هاتووه، ئايا به چاكي مامه لهى له گه لدا بكه م؟ ئه ويش - صلى الله عليه وسلم - فهرموى: «به لى، به چاكي مامه لهى له گه لدا بكه». [صحيح البخاري]، به لكو ئه گهر دايك وباوك ههولياندا كه منداله كه يان له پاش مسولمان بوون هه لگه رپته وه وكافر بيت؛ ئه وا لي ره دا ئيسلام فهرمانى پي ده كات كه نا بيت گوپرايه لى دايك وباوكى بكات له مه دا وله ههر تاواينكى تريشدا، به لكو ده بيت له سهر ئيمان ودينداريه كهى بهر ده وام بيت؛ له گه ل ئه مه شدا ده بيت بهرامبهر دايك وباوكى باش بيت وبه چاكه مامه له يان له گه لدا بكات، خواى گه وره ده فهرمويت: { وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ } واته: {وئه گهر (باوك و

دایکت) نه و په پری هه ولیاندا له گه لټ بو ټه وهی شتیك بکه یت به هاو به ش من که هیچ زانیاریه کت پیی نیبه ټه وا گوټی رایه لیبیان مه که به لآم له دونیادا زور به چاکی هاو پریه تی وه لټ سوکه وتیان له گه لټدا بکه وشوین پریازی که سټیک بکه وه که به دلټسوژی گه راوه ته وه بو لای من (له دواړو ژدا) گه رانه وه تان ته نها بو لای منه ټینجا هه والټان پیده دم سه باره ت به و کرده وانه ی که ده تان کرد} [لقمان: ۱۵].

وټاینی ټیسلام پریگری ناکات له چا که کاری به رام بهر که سی موشریک ټه گهر خزم بیټ یان خزم نه بیټ؛ به لآم به مه رجیک دژی مسولمانان وټاینه که یان نه بیټه وه، خوی گه وړه ده فهرمویټ: {لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ} واته: {خودا نه هیتان لیتناکات له گه لټ ټه وانه ی که جه نگیان له گه لټ نه کردوون له سهر ټم دینه وده ریان نه کردوون له جیگا وشوین و خاک و ولاتی خوټان که چا که یان له گه لټ بکه ن و داد گهر بن له گه لټ یاندا به راستی خودا ټه وانه ی خوټ ده وټت که داد گهر ن} [المتحنة: ۸]. وټاینی ټیسلام فهرمانده کات به ټاموژگاری کردن وفیرکردنی منداله کان، ومه زترین ټاموژگاری که پیویسته دایک ویاوک فیری منداله کان یان بکه ن بریتیه فیرکردن یان سه باره ت به مافه کانی په روه ردگاریان له سه یان، هه روه کو پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- فیری کوری مامی کرد (عبداللهی کوری عه باس) -په زای خویان لیټت-: «يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلِيمُ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ قُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعْرِفْ إِلَيْهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ وَإِذَا سَأَلْتِ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ» واته: «ټه ی کور (ټه ی غولام)، ټایا هه ندیک وشه ت فیر بکه م که به هوټیانه وه خودا سوودت پیبگه یه نیټ؟» ووتم: به لټی (فیرم بکه م)، فهرمووی: «سنوره کانی شه ریه تی خودا پیاړیزه؛ ټه وا خودا ده تپاړیټت، سنوره کانی شه ریه تی خودا پیاړیزه؛ ټه وا ده بیټت

خودا له پیشه‌وه له گه‌ل تودا ده‌بیت، خودا بناسه (له خودا بترسه) له کاتی خو‌شی وئاساییدا؛ له کاتی ناخو‌شی ته‌نگانه‌دا وه‌لامت ده‌داته‌وه، ئه‌گه‌ر داوات کرد؛ ئه‌وا ته‌نهما داوا له خودا بکه، وئه‌گه‌ر داوا یارمه‌تی ویشتیوانیت کرد؛ ئه‌وا ته‌نهما داوا یارمه‌تی ویشتیوانی له خودا بکه» [رواه أحمد ۴/۲۸۷]. وخوا ی گه‌وره فه‌رمانی به دایک وباوک کردوه که منداله‌کانیان فی‌ر بکه‌ن سه‌باره‌ت به ئه‌و شتانه‌ی که سوودیان پی‌ده‌گه‌یه‌نیت له ئاینه‌که‌یان وله دونیا‌یان، خوا ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ» واته: {ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه خو‌تان وکه سوکارتان بیارین له ئاگریک که سووته‌مه‌نیه‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده، سه‌ره‌رشتی ئه‌و (ئاگری دوزه‌خه) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زبر وتوندوتیژی وان که ناهه‌رمانی خودا ناکه‌ن له‌وه‌ی که فه‌رمانیان پی‌ده‌دات وچ فه‌رمانی‌کیان پی‌دیریت ئه‌نجامی ده‌ده‌ن} [سورة التحريم: ۶]. و سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته که خوا ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: «قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا» واته: {ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه خو‌تان وکه سوکارتان بیارین له ئاگری دوزه‌خیک، عه‌لی -ره‌زای خوا ی لی‌بیت- له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته پی‌روزه‌دا ده‌لیت: (په‌روه‌ده‌یان بکه‌ن و فیریان بکه‌ن). و پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمانی‌کردوه به باوکان که رو‌له‌کانیان فی‌ری نو‌یژکردن بکه‌ن بو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی نو‌یژکردن په‌روه‌ده‌ بین، پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ» واته: (فه‌رمانی نو‌یژکردن به منداله‌کانتان بکه‌ن؛ له ته‌مه‌نی حه‌وت سالیاندا) [رواه أبو داود]، و -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْءُ رَاعِيٌّ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ

عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلِّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ» واته: «هه مووتان شوانن،
 وهه ريه كيكتان بهر پرسیاره بهرامبه ر ژیردهسته که ی: دهسه لاتدار (ئه میر) شوانه
 وبه پرسیاره بهرامبه ر ژیردهسته که ی، پیاو شوانه وبه پرسیاره بهرامبه ر خیزانه که ی،
 وثافرت شوانه وبه پرسیاره بهرامبه ر مائی میرده که ی ومنداله کانی، خزمه تکار شوانه
 وبه پرسیاره بهرامبه ر مأل وسامانی گه وره که ی، وهه مووتان شوانن وبه پرسیارن
 بهرامبه ر ژیردهسته کانتان». [صحيح بن حبان: ٤٤٩٠]. وئاینی ئیسلام فه رمانی به
 باوک کردووه به خه رچی کردن وداینکردنی پیداو یستیه کانی دایک ومنداله کان
 وییشر ئه مه باسکراوه له برگی ژماره (١٨) وییغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم-
 فه زلی خه رچی له سه ر منداله کانی روونکردووه ته وه که ده فه رمویت: «أَفْضَلُ دِينَارٍ
 يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: «وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو
 قَلَابَةَ: «وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمَ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صَغَارٍ يُعْفُهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ
 وَيُعْنِيهِمْ» واته: «باشترین دینار (پاره) که که سیک خه رچی بکات پاره یه که که له
 سه ر منداله کانی خه رچی بکات، وپاره یه ک له سه ر ئاژه له که ی خه رچی بکات له
 پیناو خوی گه وره (له جیهاددا)، وپاره یه ک خه رچی بکات له سه ر هاوړیکانی له
 پیناو خوی گه وره» ئه بو قیلابه ده لیت: «وسه ره تا به منداله کان دهستی پیکرد، وکی
 له و پیاوه گه وره تره که خه رچی ده کات له سه ر منداله کانی بو ئه وه ی بیانباریزیت له
 هه ژاری وسوودیان پیبگه یه نیت وده وله مه ند بن» [صحيح مسلم: ٩٩٤].

۳۰. ثابینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به دادپه‌روه‌ر بوون له وته وکرده‌وه‌دا

ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر دوژمنانیش بی‌ت.

خوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- وه‌س‌ف ده‌کری‌ت به‌ ئه‌ویه‌ری دادپه‌روه‌ری له کرده‌وه‌کانی و به‌ری‌وه‌بردنی له نیوان به‌نده‌کان و ئه‌و زاته پی‌روژه له‌سه‌ر ری‌گی‌ای راسته له و شتانه‌ی فه‌رمانی پی‌ده‌کات و نه‌هی لی‌ده‌کات وله دروست‌کردن (خول‌فاندن) وله قه‌ده‌ر وقه‌زا و پیری‌اره‌کانیدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: {شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاهیدی ده‌دات (واته) رای‌ده‌گه‌یه‌نی‌ت و به‌ به‌ل‌گه‌ ده‌ی‌چه‌سپینیتی} که به‌راستی هیچ په‌رستراویکی به‌ هه‌ق و‌راست نیبه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت جگه له ئه‌و زاته مه‌زنه نه‌بی‌ت و فریشته‌کانیش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: دانی‌پیدا دن‌ین) و خوا‌ه‌ن زانسته‌کان (زانا‌یان) یش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: با‌وه‌ری چه‌سپاویان هه‌یه)، خودا هه‌میشه دادپه‌روه‌ری را‌گرتوه‌؛ هیچ په‌رستراویکی هه‌ق و‌راست نیبه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت جگه له ئه‌و و خودا شک‌و‌دار و دانا‌یه} [آل عمران: ۱۸]. و خودا فه‌رمان به‌ دادپه‌روه‌ری ده‌کات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: {قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ} واته: {بلی‌ په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌ دادپه‌روه‌ری دا‌وه} [الأعراف: ۲۹].

وه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانی خودا دادپه‌روه‌ریان هینا‌وه و به‌ری‌ایان کرد‌وه -علیهم الصلاة والسلام-، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: {لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ} واته: {سوی‌ند به‌خوا به‌راستی ئی‌مه پی‌غه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نار‌دوه به‌ به‌ل‌گه‌ و مو‌عجی‌زه‌ی رو‌ونه‌وه و کتیبی (ئاسمانی) و ته‌رازوی دادمان له‌گه‌ل‌دا نار‌دن بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌ل‌کی به‌ دادگه‌ری ره‌فتار بکه‌ن (له‌نا‌و خو‌ی‌اندا)} [الحدید: ۲۵]. و ته‌رازوو بریتیه له‌ دادپه‌روه‌ری له وته‌کان و کرده‌وه‌کاندا. و ثابینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به‌ دادپه‌روه‌ر بوون له قسه‌کان و کرده‌وه‌کاندا ته‌نانه‌ت

ئەگەر بەرامبەر دوژمنانیش بێت، خوای گەوره دەفەرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ
 غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَإِنَّهُ أُولَىٰ بِيَمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُّوا أَوْ نَعِرْضُوا فَإِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا} واتە: {ئەى كەسانىك كە باوەرتان هیناوه بەردەوام زۆر
 دادگەر بن لەبەر خوا شاهییدی بدن با شاهییدیە كە دژ بە ئیووش بێت یان دژی باوك
 ودایك و دژی خزمە نزیكە كاتنان (بیت) ئەگەر (شاهییدی لەسەر دراوه كە)
 دەولەمەند بێت یان هەژار (شاهییدیە كە هەر بدن) چونكە خوا بەرژەونەندى
 و سوودی ئەوان باشتر دەزانیت كەواتە شوین ئارەزوو مەكەون بۆ ئەوێ لە هەق
 لاندەن و ئەگەر (شاهییدیە كە) پێچەوانە بدن یان نەیدەن و گوێی پینەدەن ئەوا
 بەراستی خوا هەمیشە بە كارە كاتنان ئاگادارە} [النساء: ۱۳۵]. و خوای گەوره
 دەفەرمویت: {وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۗ
 وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ} واتە: {با خەشم و قینتان لە كۆمەلێك واتان لێنەكات بەهۆی ئەوێ كاتی
 خۆی نەیانھێشت تەواف بە دەوری كەعبە بكەن؛ دەست درێژی بكەن و كۆمەكی
 یەكتری بكەن لە سەر چاكە و پارێزگاری و لە خوا ترسان و كۆمەكی یەكتر مەكەن
 لەسەر تاوان و دەست درێژی و لە خوا بترسن بێگومان تۆلە و سزای خوا بە تینە} [المائدة: ۲].
 و خوای گەوره دەفەرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
 بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۖ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ} واتە:
 {ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه زۆر بە رێكوییكى هەستن بەئەنجامدانى فەرمانەكانى
 خوا شاهییدیە ر بن بە داد و راستى با ر ق و كینەتان لە دەستە و كۆمەلێك هانتان
 نەدات لەسەر ئەوێ راست نەرۆن و دادگەر نەبن دادگەر بن ئەو نزیكترە لە
 پارێزگاری (تەقوادرى) [المائدة: ۸].

ئايا له ياسای گه له كان يان ئاينی خه لکی له ئەمڕۆدا شتی وه کو ئه مه
 ده بينين که بریتیه له شاهیدی دان به هه ق و ووتنی راستی هه تا ته نانهت ئه گه ر
 له سه ر نه فسی خۆت ودایک وباوک و که سه نزیکه کانیش بیت، و فه رمان کړدن به
 دادپه روه ر بوون به رامبه ر دوژمن ودۆست. و پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-
 فه رماني کړدوه به دادپه روه ر بوون له نیوان منداله کاند، عامر ده لیت: گویم له
 نوعماني کورپی به شیر بوو -په زای خوی لیت- که له سه ر مینه ر ده یووت: (باوکم
 دیاریه کی پیدام)، به لام عه مره تی کچی ره واحه -دایکی نوعمان- ووتی: (من رازی
 نیم له سه ر ئه م دیاری به خشینه هه تا وه کو پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- شاهیدی
 له سه ر ده دات)، باوکم -به شیر- چوو بۆ لای پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم-
 و ووتی: (من دیاریه کم به خشی به کوره کم -نوعمان- که دایکی -عه مره تی کچی
 ره واحه- پیتی به خشی، و داوای له من کړد که تۆ بکه م به شاهید له سه ر ئه مه)،
 ئه ویش -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «ئایا هه مان شتت به خشی به هه موو
 منداله کانتان؟»، ئه ویش (به شیر) ووتی: نه خیر، پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-
 فه رمووی: «ته قوای خوا بکه ن -له خوا بترسن-، و دادپه روه ر بن له نیوان
 منداله کانتان»، گیره وه ی فه رمووده که ده لیت: و پاشان (به شیر) گه راپه وه
 و دیاریه که ی وه رگرت ه وه. [صحیح البخاری: ۲۵۸۷]. دادپه روه ری تاکه هۆکاره بۆ
 پاراستنی سه قامگیری خه لک و ولاتان. به بی ئه وه خه لک هه ست به سه لامه تی
 ناکات له سه ر دین و ژیان و مندال و شه رف و مال و ولاتیان. هه ر له به ر ئه م هۆیه
 پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فه رماني به مو سلمانان کړد که کوچ بکه ن بۆ
 حه به شه، پاش ئه وه ی له سه ر ده ستی کافره کانی مه ککه ده چه وسیندرانه وه. هۆکاری
 هه لبژاردنی حه به شه ئه وه بوو که پاشاکه ی دادپه روه ر بوو و هیچ که س له ژیر
 ده سه لاتی ئه ودا سته می لی نه کرابوو.

۳۱. ثابینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به چاکه‌کار بوون به‌رامبهر به

هموو بوونه‌وه‌ره‌کان، وبانگه‌شه ده‌کات بو ره‌وشت وکرده‌وه جوانه‌کان.

ثابینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به چاکه‌کاری به‌رامبهر هموو خه‌لکی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ} واته: {به‌راستی خوا فه‌رمان ده‌دات به دادگه‌ری وبه چاکه وبه به‌خشین به خزم وکه سوکار} [النحل: ۹۰]. وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} واته: {ئه‌وانه‌ی مال ده‌به‌خشن (له پیناوی خوادا) له کاتی خو‌شی (ده‌وله‌مندی) وناخوشیدا ورقی به‌تینی خو‌یان ده‌خونه‌وه و ده‌بوورن له خه‌لکی وخواش چاکه‌کارانی خو‌شده‌ویت} [آل عمران: ۱۳۴]. وپیغه‌مبهر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: {إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُحِدِ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ} واته: «خوای گه‌وره چاکه‌کاری له سه‌ر هموو شتی‌ک نووسیوه، ئه‌گه‌ر کوشتاریه‌کتان کرد؛ ئه‌وا به چاکی ئه‌نجامی بدن، وئه‌گه‌ر سه‌رپرینی‌کتان کرد؛ ئه‌وا به چاکی ئه‌نجامی بدن، وبا یه‌کی‌ک له ئیوه تیغه‌که‌ی تیژ بکات بو ئه‌وه‌ی نار‌ه‌ته‌ی له سه‌ر سه‌رپراوه‌که لاب‌دات». [صحیح مسلم: ۱۹۵۵]. وئابینی ئیسلام بانگه‌شه ده‌کات بو ره‌وشته جوانه‌کان وکرده‌وه چاکه‌کان، خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به سیفه‌تی پیغه‌مبهر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- له کتیبه‌کانی پیشووتردا ده‌فه‌رمویت: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} واته: {ئه‌م ره‌حه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار} بو ئه‌وانه‌یه که شوین

(پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم-) ده که ون که پیغهمبهر یکی نه خوینده واره و
 (له لایه ن پوره ردگار وه هاتووه) ئه و که سه (پیغهمبهر یکه ئه هلی کتیب سیفه ته کانی
 ده زانن وده یناسن) چونکه به نووسراوی لایانه له ته ورات و ئینجیلدا که فه رمانیان
 پی ده کات به چاکه و ریگر بیان لی ده کات له خراپه وشته پاکه کانیان بو حه لال
 ده کات وشته پیسه کانیان لی حه رام (قه ده غه) ده کات و باره قورس وگرانه کان وئه و
 کۆت و زنجیرانهش که به سه ریانه وه بوون له سه ریان لای ده بات ئه مجا ئه و که سانه ی
 که باوه ریان به و (پیغهمبهره) هینابیّت و ریزو قه دریان بو دانابیّت یارمه تیان دابیّت و
 پشتیوانیان لی کردیّت و په پره وی ئه و نووره یان کردیّت (که قورئانه) که له گه لیدا
 نیردراوه ته خواره وه ئه وان (که باسکران) له رزگار بووانن { [الأعراف: ۱۵۷] .
 وپیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویّت: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ
 يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»
 واته: «ئهی عایشه، خودا میهره بانه، و به به زهیی و نه رم و نیان بوونی -میهره بانی-
 خو شده ویّت؛ وئه وهی له سه ر میهره بانی و نه رم و نیان بوون ده بیه خشیّت؛ ئه وه ونده
 به هوی توند بوون وه ره شتیکی تره وه نابه خشیّت» [صحیح مسلم: ۲۵۹۳] .
 وپیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویّت: «إِنَّ اللَّهَ حَرَمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ
 الْأُمَّهَاتِ وَوَأْدَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»
 واته: «خوای گه و ره حه رامی کردو وه له سه رتان: خراپه کاری به رامبهر دایکات،
 وکوشتنی کچان، (وجیبه جی نه کردنی ئه رک و مافیکی له سه ری بیّت و داوا کردنی
 مافیکی که هی خوی نه بیّت -یان ووتراوه: [ومنع وهات] واتا/ نه به خشین وجیبه جی
 نه کردنی ئه و شتانه ی خودا فه زری کردو وه بیه خشیّت، داوا کردنی ئه و شتانه ی که
 خودا حه رامی کردو وه-). و خودا حه ز ناکات له: قسه هینان و بردن -قسه زور کردن-،
 و زور پرسیار کردن، و به فیرو دانی سامان» [صحیح البخاری: ۲۴۰۸] . وپیغهمبهری

خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فرمویت: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» واتہ: «سویند بہ ئەو زاتہی کہ نہ فسی منی بہ دستہ، ناچنہ بہ ہشتہوہ ہتہ تا ئیمان نہ ہینن، وئیمان (باوہر) ناہینن ہتہ تا یہ کترتان خوش نہویت، ئایا شتیکتان بی بلیم کہ بہ ہویہوہ یہ کتریان خوش دہویت؟ سہ لام کردن بلاو بکہ نہوہ لہ نیوانتاندا».

[صحیح مسلم: ۵۴].

۳۲. وئاینی ئیسلام فہرمان بہ رہوشتہ جوانہ کان دہ کات وہ کو راستگویی وپاراستنی سپاردہ (ئہمانہت) وداوین پاکی وشہرم کردن وئازایہ تی وبہ خشندهی وبہ خشین وریزلینان وپارمہ تیدانی خاوہن پیویستیہ کان وپارمہ تیدانی کہسانی لیقہ و ماو وتیرکردنی برسپہ کان وچاکبوون بہرامبہر دراوسچ وگہ یاندنی پە یوہندی خزماہیہ تی ونہرم وئیانی بہرامبہر نازہ لہ کان.

ئاینی ئیسلام فہرمان دہ کات بہ رہوشتہ جوان وچاکہ کان، پیغہ مہری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فرمویت: (إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمَّ صَالِحِ الْأَخْلَاقِ) واتہ: (نیردراوم بو ئەوہی رہوشتہ جوانہ کان تہ واو وکامل بکہم) [صحیح الأدب المفرد ۲۰۷]، وپیغہ مہری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فرمویت: (إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ، وَالْمُتَفِيهِقُونَ، قالوا: قد علمنا الثَّرَاوُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ، فما المتفیهقون؟ قال: المتكبرون) واتہ: (ئہو کہ سہی لہ لای من خو شہ ویستترہ ولہ دانیشتنی من نزیکترہ لہ روژی قیامہ تدا ئەو کہ سہ تانہ

که جوانترین ره‌وشتی هه‌یه، وئه‌وه‌ی زیاتر رقم لییه‌تی وله دانیشتنی من دوورتر ده‌بیت له رۆژی قیامه‌تا - له به‌هه‌شتدا - (ئه‌م جووره که‌سانه‌ن): [سه‌رساره‌کان] ئه‌وانه‌ی زۆر قسه ده‌که‌ن - به‌ بی سوود-، و [موته‌شه‌دقیقه‌کان] ئه‌وانه‌ی قسه فراوان و قوول ده‌که‌ن به‌ ناهه‌ق (بو گالته کردن به‌ خه‌لکی)، و [موته‌فه‌یقیه‌ه‌کان] ووتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا [سه‌رساره‌کان] و [موته‌شه‌دقیقه‌کانمان] زانی، ئه‌ی [موته‌فه‌یقیه‌ه‌کان] کین؟، -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: «ئه‌وانه‌ی خو به‌گه‌وره‌زان»». [السلسلة الصحيحة: ۷۹۱]. له عبدالله‌ی کوپری عه‌مرو -ره‌زای خویان لیبت- ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- که‌سیکی جوینده‌ر و جوین فرۆش نه‌بوو، وده‌یفه‌رموو: «إن من خياركم أحسنكم أخلاقاً». واته: «باشترین و خیرترینان ئه‌وانه‌ن که جوانترین ره‌وشتیان هه‌یه». [صحيح البخاري: ۳۵۵۹].

وئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی تریش زۆرن که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئایینی ئیسلام ئامۆزگاری ده‌کات به‌ ره‌وشته‌ جوانه‌کان و کرده‌وه‌ چاکه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی. وله‌و ئاکاره‌ به‌رزانه‌ی که ئایینی ئیسلام فه‌رمانی پیده‌کات بریتیه‌ له: راستگویی، پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمووت: (عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا) واته: (ده‌ستبگرن به‌ راستگویییه‌وه، چونکه راستگویی رینیشاندهره به‌ره‌و چاکه‌کاری، وچاکه‌کاری رینیشاندهره به‌ره‌و به‌هه‌شت، وکه‌سیک راستگویییه‌ و به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی راستگویییدا ده‌گه‌ریت؛ هه‌تا لای خوی گه‌وره به‌ راستگۆ له‌ قه‌له‌م ده‌دریت) [صحيح مسلم: ۲۶۰۷]. له‌و ره‌وشته‌ جوانانه‌ی که ئیسلام فه‌رمانی پیکردوه‌و بریتیه‌ له‌ پاراستنی سپاره‌ (ئه‌مانه‌ت)، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووت: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا} واته: {به‌راستی خوا فه‌رمانتان پین ده‌کات به‌دانه‌وه‌ی گشت سپاره‌کان بو‌ خاونه‌کانیان} [النساء: ۵۸].

له و ره‌وشته جوانانه‌ی که ئیسلام فه‌رمانی پینکردوووه بریتیه له داوین پاکی و پاکیزه‌یی و خو دوورگرتن له پیس و یوگه‌نی تاوانه‌کان، پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «ثلاثة حق على الله عونهم: وذكر منهم: والناكح الذي يريد العفاف» واته: «سئ کومه‌ل مافه له‌سه‌ر خوی گه‌وره که یارمه‌تیا‌ن بدات: ویه‌کینک له‌وانه‌ی که باسیکرد: ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌ویت هاوسه‌رگیری بکات بو‌ئه‌وه‌ی داوینی خو‌ی پاک رابگریت» [سنن الترمذی: ۱۶۵۵]. وله‌نزا‌کانی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌وه بوو که ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ» واته: «خودایه، من داوای هی‌دایه‌ت، ته‌قواداری، وداوین پاکی، وده‌وله‌مه‌ندیت لیده‌که‌م» [صحیح مسلم: ۲۷۲۱]. له‌و ره‌وشته جوانانه‌ی که ئیسلام فه‌رمانی پینکردوووه بریتیه له شه‌رم کردن (الحیاء)، پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ» واته: «شه‌رم کردن هیچ شتیک ناهینیت جگه له‌خیر» [صحیح البخاری: ۶۱۱۷]، وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ» واته: «هه‌موو ئه‌هلی -شوینکه‌وتووانی- ئاینیک ره‌وشتیکیان (ره‌وشتیکی تاییه‌تیا‌ن) هه‌یه، وره‌وشتی (تایه‌ته‌ی) ئه‌هلی ئیسلام -مسولمانان- بریتیه له شه‌رم کردن» [شعب‌الإیمان/ البیهقی: ۶/۲۶۱۹].

وله‌و ئاکاره جوانانه‌ی ئاینی ئیسلام فه‌رمانی پیده‌کات؛ بریتیه له ئازایه‌تی، له ئه‌نه‌سه‌وه -ره‌زای خوی لیبیت- ده‌لیت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ» واته: «پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- باشتین وئازاترین ویه‌خشنده‌ترین مروف بوو له نیو‌خه‌لکیدا، وجاریکیان خه‌لکی مه‌دینه‌تووشی ترس بوون به‌لام پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پینشیا‌ن که‌وت به‌سواری ئه‌سپیکه‌وه (بو‌ئه‌وه‌ی دلنیا‌یا‌ن بکاته‌وه‌ونه‌ترسن)» [صحیح البخاری: ۲۸۲۰].

پیغمبر صلی الله علیه وسلم - پهنای به خودا ده گرت له ترسنوکی، بویه ده یغه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ» واته: «خودایه، من پهنات پیده گرم له ترسنوکی» [صحیح البخاری: ۶۳۷۴]. له و ره وشته جوانانه ی که ئیسلام فه رمانی پیکردوه بریتیه له به خشین وسه خاوهت وریزلینان (خرمه تکردن)، خوای گه و ره ده فه رمویت: {مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} واته: {وینه ی (خیری) نه وانیه که مالی خوین ده به خشن له ری خوادا وه ک ده نکه (توویک) وایه (روایت) وحه وت گولی گرتیبت له هه ر گولی کدا سه د دانه ی تیدا بیت وخوا له مه ش زیاتری ده کات بو هه رکه سیک که خو ی بیه ویت وه خوا خاوه ن به هره ی فراوانی زانایه (ئاگاداره)} [البقرة: ۲۶۱]. وبه خشنده یی ره وشتی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - بو، له ئین عه باسه وه - ره زای خویان لیبت - ده لیت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ وَكَانَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلَخَ يَعْزُضَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ» واته: «پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - به خشنده ترین وسه خیرین که س بوو له نیو خه لکیدا، وله مانگی ره مه زانیشدا به خشنده تر بوو زیاتر له هه موو کاته کانی تر، کاتیک جبریل - علیه السلام - ده هات بو لای، جبریل هه موو شه ویکی مانگی ره مه زان فیری قورئانی پیروزی ده کرد وپیدا چوونه وه ی بو ده کرد، بویه پیغه مبهری خودایش - صلی الله علیه وسلم - سه خیر بوو له خیرکردندا زیاتر له خیرایی شنه بای نیردراو» [صحیح البخاری: ۱۹۰۲].

له و کرده وه چا کانه ی که ئاینی ئیسلام فه رمانی پیده کات: یارمه تیدانی خاوه ن پیویستیه کان و یارمه تیدانی که سانی لیقه و ماو و تیرکردنی برسیه کان

وچاکبوون بهرامبهر دراوسی وگه یاندنی په یوه ندى خزمایه تی ونه رم و نیانی بهرامبهر
 نازه له کان. له عبداللهی کوری عه مرو - ره زای خویان لیبیت - ده لیت: «پیاویک
 پرسیری له پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - کرد: چی کرده وه یه ک له ئیسلامدا
 باشرین وچاکترینه؟ - صلی الله علیه وسلم - فه رموی: «خواردن ببه خشیت و سه لام
 بکه یت له هه رمسولمانیک بیناسیت یان نه یناسیت». [صحیح البخاری: ۱۲].
 وپیغه مبهه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي - بِطَرِيقٍ
 اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بَيْتًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى
 مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ بَلَغَ فِي
 فَنَزَلَ الْبَيْتَ فَمَلَأَ حُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ» واته:
 «پیاویک به ریگایه کدا ده رویشت وزور تینووی بوو، و بیړیکی دوزیه وه و دابه زی
 وئاوی لی خوارده وه و پاشان ده رچوو و(بینی) سه گیک زمانی ده ره یتاوه له تینو یتیدا
 له خو لی خاکه که ده خوات، پیاو که ووتی: ئەم سه گه تینوویه تی وه کو چو ن من
 تینووم بوو، بو یه دابه زی بو نیو بیړه که و خوفه که ی (پیتلا وه که ی) پر کرد (له ئاو) و به
 ده می گرتی (هه تا هاته سه ره وه)، ودای به سه گه که، و بو یه خوی گه و ره سوپاسی
 پیاو که ی کرد به هو ی ئەم کرده وه یه وله تاوانه کانی خو ش بوو»، ووتیان: ئەی
 پیغه مبهه ری خودا ئایان پاداشتمان بو ده نو سر یت به هو ی چاکه کردن بهرامبهر
 نازه له کان؟ ئەو یش - صلی الله علیه وسلم - فه رموی: «به لی، (چاکه کردن) بهرامبهر
 هه موو بوونه وهر یک پاداشتی له سه ره» [صحیح بن حبان: ۵۴۴]. وپیغه مبهه ری خودا -
 صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارِ» واته: «ئهو که سه ی پینداویستیه کانی بیوه زن
 و هه ژار جیبه جیده کات وه کو که سی مواهید و تیکو شهر وایه له پیناو خوی گه و ره

یان وه کو ئه و کهسه وایه له شهودا (به‌رده‌وام) شه‌ونوێژ ده‌کات و له رۆژدا (به‌رده‌وام) به‌رۆژوو ده‌بیت». [صحیح البخاری: ۵۳۵۳]، وئاینی ئیسلام پێداگیری ده‌کات له‌سه‌ر مافی خزم و کهسه‌ نزیکه‌کان و گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی واجبه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا} واته: {پێغه‌مبه‌ر -صلی اللہ علیہ وسلم- له‌ خودی برواداران بۆ خو‌یان له‌ پێشتره‌ خێزانه‌کانیشی دایکی باوه‌رداران و ئه‌وانه‌ی (به‌ ره‌چه‌ له‌ک -نه‌سه‌ب-) خزمی یه‌کترن (ئه‌گه‌ر موسلمان بن) له‌ قورئانی خوا بۆ یه‌کتری له‌ پێشترن (میرات له‌ یه‌کتر به‌رن) له‌ ئیمانداران و کوچه‌ران (که‌ خزم نین) مه‌گه‌ر خو‌تان چاکه‌یه‌ک (به‌خشین یان وه‌سیتیک) بۆ دۆست و خو‌شه‌ویستانان بکه‌ن ئه‌و به‌ریاره‌ له‌ قورئان (یان له‌ لوح‌ المحفوظ دا) نووسراوه‌ {الأحزاب: ۶}.

وه‌ره‌شه‌ وئاگاداری داوه‌ سه‌باره‌ت به‌ پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی وله‌ گه‌ل خراپه‌کاری نانه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا باسی کردووه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ} (۲۲) جا ئایا ئیوه‌ به‌ته‌مان (ئه‌ی ناپاکان) ئه‌گه‌ر پشت هه‌لبکه‌ن (له‌ ئیسلام و جیهاد) له‌ زه‌ویدا ئاژاوه‌ و خراپه‌ به‌ریابکه‌ن وه‌ هه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌پچرینن (۲۲) {أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ} (۲۳) ئا ئه‌وانه‌ ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ خوا نه‌فه‌رتی لیکردوون وه‌ که‌ری کردوون و چاویانی کوێر کردووه (۲۳) {محمد: ۲۲-۲۳}.

و پێغه‌مبه‌ری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- ده‌فه‌رمویت: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ» واته: «ئه‌و که‌سه‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌پچرینیت ناچیته‌ به‌هه‌شته‌وه». [صحیح مسلم: ۲۵۰۶]. و ئه‌و خزمانه‌ی که‌ واجبه‌ په‌یوه‌ندی هه‌بیت له‌ گه‌لیان و سه‌ردانیان بکریت: دایک و باوک، برا، خوشک، داپیره، باپیره، مام، خال، پور (میمک). و ئایینی

ئىسلام گرنكى دەدات بە مافى دراوسى ئەگرچىش كافر بىت، خواى گەورە دەفەرموئىت: {وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا} واتە: {بەس خوا پىەرستن، و هېچ شتىك مەكەن بە ھاوبەشى ھەر وھا لە گەل داىك و باوكتاندا چاك بن و لە گەل خزم و نزيكان و ھەتيوان و ھەژاران و ھاوسىي خزم و ھاوسىي بيگانە يا دوور و ھاورپى ھەميشەيى يا ھاورپى سەفەر و ريبوار و ئەوانەى بوون بە مولكتان (چاك بن لە گەلياندا) بەراستى خوا خوشى ناويت ئەو كەسەى كە خو بەزلزان و شانازيكار بىت} [النساء: ۳۶]. و پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: {مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ} واتە: (جبريل بەردەوام وەسەت و ئامۆزگارى دەكردم سەبارەت دراوسى ھەتا گومانم وابوو كە دەبىتە ميرا تگريش). [صحيح أبي داود: ۵۱۵۲].

۳۳. و ئاينى ئىسلام شتە پاكە كانى حەلآل كرددووە لە خواردن و خواردنەوەكان و فەرمانى كرددووە بە پاكژكردنەوەى دَل و لاشە و مال، و ھاوسەرگيرى حەلآلكرددووە، و بەھەمان شىوہ فەرمانى بە پىغەمبەران كرددووە -عليهم السلام-، بۆيە ئەوان تەنھا فەرمانى شتى پاك بە خەلكى دەكەن.

ئاينى ئىسلام خواردن و خواردنەوە پاكە كانى حەلآل كرددووە، پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ

الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَعُدَّتِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟! واته: «ئهی خه لکینه، خوی گه وره پاک و پیرۆز (دووره له که موکورتی) وهیچ شتیگ قبول ناکات مه گهر پاک نه بیته، وفهرمانی کردووه به ئیمانداران ههروه کو چۆن فهرمانی کردووه به پیغهمبه رانیش، بویه خوی گه وره فهرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} [المؤمنون: ۵۱]، {ئهی نیردراوانی خودا له خوراکی پاک و (حه لال) بخۆن و کرده وهی چاک بکه ن، چونکه به راستی من به وهی ئیوه ده یکه ن زانام (ئاگادارم)}، وفهرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ} [البقرة: ۱۷۲]، واته: {ئهی ئه و که سانه ی که برواتان هیناوه بخۆن له و خوارده مه نیه پاکانه ی کردوومانه به رۆزیتان و سوپاسی خودا بکه ن ئه گهر ئیوه هه ر ئه و ده په رستن}، پاشان پیغهمبه ر ﷺ باسی پیاویکی کرد که قژی گف و تیکچووه به سه ریه کدا و جله که ی خوّل و توژاویه، ودهستی به رز ده کاته وه به ره و ئاسمان، (وده لیت:) ئهی پهروه ردگار (یا رب)، ئهی پهروه ردگار (یا رب)، و خواردنه که ی حهرامه، و خواردنه وه که ی حهرامه، و جله که ی به پاره حهرام کربویه تی وله به ریدایه، و خواردنی حهرامی پیدراوه، چۆن وه لایمی ئه و جوړه که سه ده دریته وه؟». [صحیح مسلم: ۱۰۱۵]. و خوی گه وره ده فهرمویت: {قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفِّصُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} واته: {ئهی موحه مه ده - صل الله علیه وسلم-} بلّی کنی رازاندنه وه و جوانی و (نازونیعمه ته) خواویه کانی حهرام کردووه که خودا بو بنده کانی دروستی کردووه ههروه ها رۆزی و خورا که پاک و خوشه کان (کنی حهرامی

کردوون) (ئەى موخەممەد -صلی اللہ علیہ وسلم-) پێیان بلی: ئەوانە بۆ بروادارانە لە ژيانى دونیادا (بیباوهرانىش لە پەنای ئەواندا بەشدارى دەکەن)، بەلام لە پرۆژى دواییدا تاییبەتە بە برواداران بەم شێوەیە تاییبەتە کانسان باس دەکەین و پرۆونى دەکەینەووە بۆ گەل و کۆمەلێک کە دەزانن وتییدەگەن} [الأعراف: ۳۴].

وئاینى ئیسلام شتە پاکەکانى حەلال کردوووە لە خواردن و خواردنەوکان و فەرمانى کردوووە بە پاککردنەووى دڵ و لاشە و مال، وهاوسەرگىرى حەلالکردوووە، و بەهەمان شێوە فەرمانى بە پێغەمبەران کردوووە -عليهم السلام-، بۆیە ئەوان تەنها فەرمانى شتى پاک بە خەلکى دەکەن، خوای گەورە دەفەرمویت: {وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ} واتە: {وخودا لە پرەگەزى خۆتان هاوسەرى بۆ بەدى هێنان و لە ژن وهاوسەرە کانتان کوپ و نەووى بۆ فەرهم هێنان و پرزق و پرۆزى پاک و خووشى پێداون دەى ئایا ئەوان هەر بە ناهەق و بەتال باوهر دینن و بە چاکە و نیعمەتەکانى خودایش بيباوهر و سپلەن} [النحل: ۷۴]. و خوای گەورە دەفەرمویت: {وَأَيُّهَا فَطَهْرٌ (۴) وَهُ يَشَاكُتُ بِهِ يَاطُ رَابِغِرَهُ (۴) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرُ (۵) بەردەوام بە لە وازهينان لە بت پەرستى و گوناھەکان (۵)} [المدثر: ۴-۵]. و پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمویت: {لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَعَمُطُ النَّاسِ} واتە: «هەرکە سىک هیندەى کیشى گەردیلەک خۆبەگەرەزانين لە ناو دلیدا هەبیت ناچیتە بەهەشتەو»، پیاویک ووتى: کە سىک حەز دەکات جلەکەى رىکوپىک بىت، و نەعلەکەى رىکوپىک بىت؟ -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووى: «خوای گەورە

جوانه، و جوانیشی خۆشدهوئیت، خۆبه‌گه‌وره‌زانین: بریتیه له ره‌تدانه‌وه‌ی هه‌ق و به‌ که‌مزانیی خه‌لکی -به‌ چاوی سووک سه‌یرکردنی خه‌لکی-» [صحیح مسلم: ۹۱].

۳۴. وئاینی ئیسلام ئه‌و تاوانانه‌ی هه‌رامکرد که به‌ بنچینه‌ی هه‌رامکراوه‌کان داده‌نرئیت وه‌کو: شیرک وهاوبه‌شدانان بۆ خودا وکوفر و بیباوه‌ری، وبت په‌رستی، و قسه‌کردن به‌ناوی خوداوه به‌ بی‌ زانست، وکوشتنی منداله‌کان، وکوشتنی ئه‌و نه‌فسانه‌ی که‌ کوشتنیان هه‌رامکراوه، وخرابه‌کاری نانه‌وه له‌سه‌ر زه‌ویدا، وتاوان وخرابه‌ ئاشکرا و نه‌هینیه‌کان وزینا کردن و نیربازی، ومامه‌لکردن به‌ ربیا (سوو)، و خواردنی گوشتی ئاژه‌لی مرداره‌وه بوو (جگه‌ له‌ ئاژه‌لانی نیو ده‌ریا وکوله)، و خواردنی گوشتی ئه‌و ئاژه‌له‌ی بۆ -له‌به‌ر- بته‌کان وگۆره‌کان سه‌ربرپاوه، و خواردنی گوشتی به‌راز، وه‌موو شته‌ پیس و بوگه‌نه‌کان، و خواردنی مالی هه‌تیوه‌کان، و فیلکردن له‌ ته‌رازوو وکیشان، و پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، و پیغه‌مبه‌ران -علیهم‌السلام- کۆک ویه‌ک ده‌نگن سه‌باره‌ت به‌ هه‌رامکردنی ئه‌م تاوانه‌ هه‌رامکراوه‌کانه.

ئاینی ئیسلام ئه‌و تاوانانه‌ی هه‌رامکرد که به‌ بنچینه‌ی هه‌رامکراوه‌کان داده‌نرئیت وه‌کو: شیرک وهاوبه‌شدانان بۆ خودا وکوفر و بیباوه‌ری، وبت په‌رستی، و قسه‌کردن به‌ناوی خوداوه به‌ بی‌ زانست، وکوشتنی منداله‌کان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: { قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ (۱۵۱) (ثی موحه ممد - صلی الله علیه وسلم-) بلی وهرن با بیخوینمه وه
 (بوتان) نهوهی پهروهردگارتان (حرام) و یاساگی کردووه لهسهرتان (فرمانیداووه
 کهوا) هیچ شتیک نه کهن به هاوبهش بوی و لهگه ل باوک و دایکدا ناکار چاک و
 پهفتار جوان بن و مناله کانتان مه کوژن له بهر هه ژاری و نه بوونی ئیمه روزی ئیوه و
 نه وانیش دده بین ونزیکگی گوناھ و کرده وه به ده کان مه که ونه وه نه وهی به ئاشکرا
 ده کریت لهو (خراپانه) و نه وهش به په نهان و نه وه که سه مه کوژن که خوا کوشتنی
 حه رامکردووه مه گهر هه ق بیټ (و بکوژریته وه له توله دا) خوا نه مانه ی به ئیوه
 راسپاردووه بو نه وهی تیبگه ن (و ژیری خوتان به کار بهینن) (۱۵۱) وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ
 الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكَمْ وَصَّكُمْ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲) و نزیکگی مالی هه تیوان مه که ونه وه مه گهر به و شیوهی
 که جوانتر و چاکتر بیټ (بو نه وان) تا بالغ ده بیټ و ده گاته هیزی خوی و پیوانه و
 کیشانه بی زیاد و کهم نه نجام بدهن به دادگه ری داوای هیچ نه رک و فرمانیک
 له کهس ناکه بین مه گهر به نه ندازه ی توانای خوی نه بیټ و کاتیک (بو شایه تیدان و
 شتی تر) قسه تان کرد دادوهر و راست بن با (له دژی) خرمی نزیکگی خوشستان بیټ
 و به لین و په یمانی خوا به چاکگی بیه نه سهر خوا نه و شتانه ی به ئیوه راسپاردووه بو
 نه وهی بیر بکه نه وه (۱۵۲) [الأُنعام: ۱۵۱-۱۵۲]. و خوای گه وره ده فره رمویټ: اَقُلْ إِنَّمَا
 حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ
 مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ واته: (بلی بیگومان
 پهروهردگارم تنه ا نه وه کرده وانه ی حه رامکردووه که زور به د و خراپن نه وانه ی که
 ئاشکران و نه وانه ش که نه بین و گوناھ و ده ست درژی به ناهه قی (حه رامکردووه)،

و (حرامی کردوه) شتیک بکنه هاوبهش بؤ خوا که به لگهی بؤ نه هاتوه،
و (حرامی کردوه) که به ناوی خواوه شتانیک بلین که نایزانن] [الأعراف: ۳۳].

وئاینی ئیسلام کوشتنی ئه و که سانهی حرام کردوه که کوشتنیان حرام
ونهی کراوه له شه ریعه تدا، خوی گه وره ده فره مویت: **وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ
مَنْصُورًا** واته: (وه که سیک مه کوژن که خوا کوشتنی حرام کردوه مه گهر به
(هویه کی) راست و رهوا نه بیته (وه ک ئه گهر هاتوو که سیکی کوشتبوو، یان له ئاین
پاشگه ز بیهوه، یان شووی کردبوو یان ژنی هینابوو وزینایان کرد) جا هه رکه سیک به
ناهق و سته م لیکراوی کوژرا ئه وه ده سه لاتمان داوه به خواونه که ی (به سه ر
بکوژه که دا) جا با خواونه که ی زیاده رو یی نه کات له توله سه ندنه وه دا (ئه گهر عه فووی
کرد پاش ئه وه نه چیت توله ی لی بسه نیته وه، وه ئه گهر کوشتییه وه به جوانترین شیوه
بیکوژیته وه و رازی بیت به بریاری خوا هه رچونیک بیت) چونکه به راستی ئه و
(خواونه) یارمه تیدراوه] [الإسراء: ۳۳]. و خوی گه وره ده فره مویت: **وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ يَلْقَ أَثَمًا** واته: (وه که سانیکن که له گه ل خوادا ناپه رستن هه یچ په رستراویکی
تر و ناکوژن هه یچ که سیک که خوا کوشتنی ئه و ی یاساغ و (حرام) کردوه مه گهر
به هق و رهوا نه بیته وه زینا و داوین پیسی ناکه ن وه هه ر که سیک ئه و تاوانانه بکات
(که باسکران) سزاکه ی وهرده گریته] [الفرقان: ۶۸]. وئاینی ئیسلام نانه وه ی ئاژاوه
و پیشویه و خراپه کاری (فه سادی) له سه ر زه ویدا حرام کردوه، خوی گه وره
ده فره مویت: **وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلٰحِهَا** واته: (خرابه کاری مه که ن
(مه نیته وه) له سه ر زه ویدا پاش ئه وه ی که خوا چاکی کردوه] [الأعراف: ۵۶]. خوی
گه وره سه باره ت به گفتوگۆی شوعه یب - علیه السلام - له گه ل قه ومه که ی له قورئانی

پیروزدا ده‌فهرمویت: که شوعه‌یب -علیه السلام- فہرمووبہ تی: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} واتہ: {ئہی گہ لہ کم بہ تہنہا خودا بہرستن ہیچ بہرستراویکتان نیہ بیجگہ لہ ئہو؛ بیگومان لہ لایہن بہرہردگار تانہوہ بہ لگہ وموعجزیہ کی پروون وئاشکراتان بؤ ہاتوہ کہ واتہ لہ پیوانہ وکیشانہ تان دا ریک وراست بن ولہ شتومہ کی خہ لکی کہم مہ کہ نہوہ (بہ دزی) ولہ زہویدا خراپہ کاری مہ نینہوہ (مہ کہن) لہ پاش چاکردنی ئہوہی باسکرا چاکترہ بؤ تان ئہ گہر ئیوہ ئیماندارن} [الأعراف: ۸۵].

وئاینی ئیسلام سیحر کردنی بہ ہہ موو شیوہیہ ک لہ شیوہ کان حہرام کردوہ، خوای گہورہ دہ فہرمویت: {وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى} واتہ: {ئہوہی لہ دہستی راستدایہ (کہ گوجانہ کہ تہ) فری بی بدہ ہہرچی (جادوو) ئہوان کردوو یانہ قوتی دہ دات (ہہ لی دہ لوشیت) بیگومان ئہوہی ئہوانہ کردوو یانہ تہنہا فروفیلی جادوو گہرہ جادوو گہریش سہر کہ وتوو ناییت لہ ہہر کوئوہ ہاتبیت و (ہہرچی بکات)} [طہ: ۶۹].

ویغہ مہبری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فہرمویت: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكَ بِاللَّهِ وَالسَّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْعَافِلَاتِ» واتہ: «خوتان بیاریزن لہ حہوت تاوانہ ویرانکہر و لہ ناوبہرہ کہ، ووتیا: ئہی پیغہ مہبری خودا، ئہوانہ چین؟ فہرمووی: شیرک و ہاوبہ شدانان بؤ خوای گہورہ، وسیحر کردن، وکوشتنی نہ فسیک کہ خوای گہورہ حہرامی کردووہ بکوزریت مہ گہر بہ ہق ومافی خوئی نہ بیت، و خواردنی ربا (سوو)، خواردنی مالی یہ تیم، وراکردن لہ روژی جیہاددا (پشتکردنہ گورہ پانی جہنگ وراکردن)، وتومہ تی زینا ہہ لواسین

دژی ئافرهته ئیمانداره داوین پاکه بیتاگان* .*) (بیتاگان: تاوانی بوهتانکردن دژی پیاوه ئیمانداره داوین پاکه کانیش ده گریته وه، ولهویه هوکاری ئه وه بیت لیسه دا پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - باسی پیای نه کردوه چونکه به زوری بوهتانی داوین پیسی ده دریته پال ئافرهتان) [صحیح البخاری: ۶۸۵۷].

وئاینی ئیسلام تاوان و خراپه کارییه نهیینی وئاشکرکانی حه رامکردوه وه کو زینا و نیربازی و پیشووتر له سه رتهای ئه م برگه یه دا ئه و ئایه تانه باسکرا که به لگن له سه ر حه رامبوونی ئه م کاره قیزه وه نانه، وه ره وه ها ئاینی ئیسلام ریبای (سووی) حه رامکردوه، خوای گه وه ده فه رمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۲۷۸) ئه ی ئه و که سانه ی پرواتان هیناوه (به خودا) له خودا بترسن و واز بهینن له پاشماوه ی ريبا (سوو) ئه گه ر ئیوه پروادارن (۲۷۸) فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (۲۷۹) واته: ئه مجا ئه گه ر ده ستتان لیته لنه گرت که واته بزنان وئاگادار بن جهنگ له گه ل خودا و پیغه مبهه که ی راده گه یه نن وئه گه ر په شیمان بوونه وه ئه واته نه ها سه رمایه کانتان بو ئیویه نه سته م بکه ن (له خه لکی) ونه سته متان لیسه کریت (۲۷۹) {البقرة: ۲۷۸-۲۷۹}.

خوای گه وه هه ره شه ی جهنگی نه کردوه به رامبهه تاوانه کافی تر هینده ی هه ره شه کردن به رامبهه ئه و که سه ی مامه له به ريبا (سوو) هوه ده کات؛ چونکه مامه له کردن به ريبا هوکاری تیاچوونی دینداری و ولاته کان وپاره و سامان ونه فسه کانه. وئاینی ئیسلام خواردنه وه ی گوشتی ئازهلێ مرداره وه بوو و خواردنه وه ی خوین، و خواردنی گوشتی به راز وئه و گوشتانه ی حه رامکردوه که بو بته کان سه ربردراون؛ له گه ل هه ندیک گوشتی تر که له م ئایه ته پیروزه دا باسکراوه، خوای گه وه ده فه رمویت: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالِدَمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمُؤَوَّدَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى
التُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ { واته: [له سهرتان یاساغ کراوه - قده غه
کراوه - (گوشتی) مرداره وه بوو و خوین و گوشتی بهراز و ئه و ئازله‌ی له کاتی سهر
بریندا ناوی جگه له خوای له سهر هینرا بیت و ئازله‌ی خنکاو (و خنکینراو) و
ئه وهی که لیبی درابیت تا گیانی ده رچووبیت و ئه وهی له بهرزی که وتبیتته خواره وه
و مرد بیت و قوچ لیدراو (که به و قوچ لیدانه مردبیت) و ئه وهی درنده لیبی خوار دبیت
بیجگه له ئه وهی (پیش مردن) سهرتان بری بیت ههروه ها (یاساغ کراوه له سهرتان)
ئه و ئازله‌ی له سهر نیب* یان له و شوینانه دا سهر برابیت که هانا و هاوار ده بن بو
جگه له خودا* (نیب: چند بهر دیک بوون له ده وری که عبه به پیروز سهر ده کران و
له لایاندا ئازله‌لیان سهر ده بری) و داوا کردنی بهش بهخت (و نیاز گرتنه وه) به
تیرویشک (که هه موو جو ره یانیب و فریدانی زار و فال گرتنه وه و قاوه گرتنه وه
و بورجه کان و هاوشیوهی ئه مانه ده گرتنه وه) (ئه نجامدانی) ئه مانه هه مووی له فه رمان
ده رچوون و تاوانه { [المائدة: ۳].

وئاینی ئیسلام خواردنه وهی مهی (سهرخوشکه ره کان) و هه موو شته پیس
و بوگه نه کانی هه رامکردوه، خوای گه و ره ده فه رموبت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا
الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ (۹۰) ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه بیگومان مهی (سهرخوشکه ره کان) و
قومار و ئه و بهردانه ی که کراون به بت و ئه و پارچه دارانه ی (که به کارده هینرین بو
دیاری کردنی بهش و چاره نووس) ئه وانه پیسن و له کرده وهی شهیتانن که واته
دوو رکه ونه وه لیبی بو ئه وهی رزگارتان بیت (۹۰) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُنْتَهُونَ (۹۱) بیگومان شهیتان هه ره ئه وهی ده ویت که دوژمنایه تی و کینه و رق بخاته

نیوانتانه‌وه به‌هۆی مه‌ی (سه‌رخۆشکه‌ره‌كان) و قوماره‌وه وه‌ ریگریتان بکات له‌ یادی خودا و له‌ نوێژ کردن ده‌ی ئایا ئیوه‌ وازده‌هینن (له‌وه‌ خراپانه‌)؟ (٩١) [المائدة: ٩٠-٩١].

وپیشتەر پروونکرایه‌وه‌ له‌ برگه‌ی ژماره‌ (٣١) که‌ خوای گه‌وره‌ باسی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ سیفاته‌کانی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- له‌ ته‌وراتدا ئه‌وه‌یه‌ که‌ شته‌ پیسه‌کانیان له‌سه‌ر حه‌رام وقه‌ده‌غه‌ ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} واته‌: {ئهم ره‌حمه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار} بو‌ئه‌وانه‌یه‌ که‌ شوین (پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-) ده‌که‌ون که‌ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌واره‌ و (له‌ لایهن په‌روه‌ردگار وه‌ هاتووه‌) ئه‌وه‌ که‌سه‌ (پیغه‌مبه‌ریکه‌ ئه‌هلی کتیب سیفه‌ته‌کانی ده‌زانن وده‌یناسن) چونکه‌ به‌ نووسراوی لایانه‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیلدا که‌ فه‌رمانیان پی‌ ده‌کات به‌ چاکه‌ و ریگرییان لی‌ ده‌کات له‌ خراپه‌ وشته‌ پاکه‌کانیان بو‌حه‌لال ده‌کات وشته‌ پیسه‌کانیان لی‌ حه‌رام (قه‌ده‌غه‌) ده‌کات و باره‌ قورس وگرانه‌کان وئه‌وه‌ کۆت و زنجیرانه‌ش که‌ به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوون له‌سه‌ریان لای ده‌بات} [الأعراف: ١٥٧].

وئاینی ئیسلام خواردنی مالی هه‌تیو (یه‌تیمی) حه‌رامکردوه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا} واته‌: {بیده‌نه‌وه‌ به‌ هه‌تیوان (دوای بالغ بونیان) مال و سامانیان وه‌ پیس (له‌ مالی خو‌تان) مه‌گۆرنه‌وه‌ به‌ پاک (له‌ مالی ئه‌وان) وه‌ ماله‌کانیان مه‌خۆن له‌ گه‌ل ماله‌کانی خو‌تان بیگومان ئه‌وه‌ خواردنه‌ گوناه‌یکی گه‌وره‌یه‌} [النساء: ٢]. و خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا} واته‌: {به‌راستی ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌

مالی هه تیوه کان ده خۆن به سته م و ناره واه به راستی ئه وانه بهس له سکی خۆیان ئاگر ده خۆن. وه له مه وپاش ده چنه ئاگر یکی به تین و هه لگی رساوه وه [النساء: ۱۰].

وئاینی ئیسلام فیلکردنی له کیشان وته رازوودا حه رامکردووه، خوای گه وره ده فه رمویت: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ (۱) هَاوَارِ وَتِيَاچوون بۆ ته رازوو بازان (۱) الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲) ئه وانه ی که کاتیک پێوانه بکه ن (بۆ خۆیان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته وای وه ریده گرن (۲) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (۳) به لام کاتیک بۆیان پێوانه یان کیشانه بکه ن که میان پیده ده ن (۳) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (۴) ئایا ئه وانه نازانن که بێگومان زیندوو ده کړینه وه؟! (۴) [المطففين: ۱-۴]. وئاینی ئیسلام پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی حه رامکردووه وپیشتر باسی ئه مه کرا له برگه ی ژماره (۳۱) وئهو ئایه ت وه رموودانه ش باسکرا له سه ر ئه م بابه ته، وپه یغه مبه ران -عليهم السلام- هه موویان کۆکن له سه ر حه رامکردنی ئه م قه ده غه کرا وانه.

۳۵. ئاینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی نه هی له هه موو ره وشتیکی خراپ وناشیرین ده کات وه کو درۆ و فیل و سته م وخیانه ت و(پیلانگی ری شه ر و خراپه) و دزی و سته م و ده ستریزی وه هه موو ره وشتیکی چه وت وپیس و بۆگه نی تر.

ئاینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی نه هی له ره وشته خراپ وناشیرینه کان ده کات، خوای گه وره ده فه رمویت: {وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ} واته: {روو له خه لک وه رمه گی ره وه به فیزه وه مه رۆ به سه ر زه ویدا چونکه به راستی خوا هپچ خۆبه زلزان و شانازی که ریکی خۆشناویت}

[لقمان: ۱۸]. پیغمبره ری -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویّت: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، وَالْمُتَفِيهِقُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَ الْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفِيهِقُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ» واته: «ثُمَّ وَكَسَى لَهُ لَآئٍ مِنْ خَوْشِهِ وَيَسْتَرُهُ وَلَهُ دَانِشْتَنِي مِنْ نَزِيكَتِهِ لَهُ رَوْزِي قِيَامِهِ تَدَا -لَهُ بِهِ هَشْتَدَا-؛ ثُمَّ وَكَسَى تَانَهُ كَه جَوَانْتَرِينَ رَهْوَشْتِي هَهِيَه، وَثُهُوَي زِيَا تَرِ رَقْم لِيِيَه تِي وَلَهُ دَانِشْتَنِي مِنْ دُوورْتَرِ دَه بِيْتِ لَهُ رَوْزِي قِيَامِهِ تَدَا (ثُمَّ جَوْرَه كَه سَانَه ن): [سَهْرَسَارَه كَان] ثُهُوَانَه ي زَوْر قَسَه دَه كَه ن -بِه بِي سُوود-، وَ [مُوْتَه شَه دِيْقَه كَان] ثُهُوَانَه ي قَسَه فِرَاوَان وَ قُووَلِ دَه كَه ن بِه نَاهَق (بُوْ گَالْتَه كَرْدَن بِه خَه لَكِي)، وَ [مُوْتَه فَه يْقِيَهه كَان] وَوَتِيَان: ثُهُ ي پِيْغَه مَبَهْرِي خُوْدَا [سَهْرَسَارَه كَان] وَ [مُوْتَه شَه دِيْقَه كَان مَان] زَانِي، ثُهُ ي [مُوْتَه فَه يْقِيَهه كَان] كِيْن؟، -صَلِي اللّٰه عَلِيَه وَسَلْم- فَهْرَمُوِي: «ثُهُوَانَه ي خُوْبَه گَه وَرَه زَانِن». [السلسله الصحيحة: ۷۹۱].

يُسَلِّمُ نَهْهِي دَه كَات لَهُ دَرُوْ كَرْدَن، خُوَا ي گَه وَرَه دَه فَهْرَمُوِيّت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ} واته: {بِيْگُوْمَان خُوَا رِيْنَمُوْنِي كَه سِيْكَ نَاكَات كَه زِيْدَه رُوْ وَ دَرُوْزَن بِيْت} [غافر: ۲۸]. وَ پِيْغَه مَبَهْرِي خُوْدَا -صَلِي اللّٰه عَلِيَه وَسَلْم- دَه فَهْرَمُوِيّت: «وَأَيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكُذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا» واته: «وَثَاگَادَارِي دَرُوْ كَرْدَن بِن، چُوْنَكَه دَرُوْ كَرْدَن رِيْنِيْشَانْدَهْرَه بَهْرَه وَ خِرَاپَه كَارِي، وَ خِرَاپَه كَارِي رِيْنِيْشَانْدَهْرَه بَهْرَه وَ دُوْزَخ، وَ كَه سِيْكَ دَرُوْزَنَه وَ بَهْرَه دَهْوَام بَه دُوَا ي دَرُوْدَا دَه گَه رِيْت؛ هَه تَا لَآئِي خُوَا ي گَه وَرَه بِه دَرُوْزَن لَهُ قَه لَهْم دَه دَرِيْت». [صحيح مسلم: ۲۶۰۷]. وَ پِيْغَه مَبَهْرِي خُوْدَا -صَلِي اللّٰه عَلِيَه وَسَلْم- دَه فَهْرَمُوِيّت: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبًا وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ» واته: «نِيْشَانَه كَانِي كَه سِي مَوْنَفِيْق

(دوو روو) سیانن: ئەگەر قسه بکات؛ درۆ ده‌کات، و ئەگەر په‌یمان بدات؛ په‌یمانە که ده‌شکینیت، و ئەگەر سپارده‌یه‌کی (ئه‌مانه‌تیکه‌ی) پێ بسپێردریت؛ خیانته‌ له پاراستنی سپارده‌که‌ ده‌کات». [صحیح البخاری: ۶۹۵].

ئاینی ئیسلام نه‌هی له‌ غه‌ش و فیلکردن ده‌کات، وه‌ فه‌رمووده‌یه‌ کدا هاتوو: «أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيَّ يَرَاهُ النَّاسُ مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي» واته: «په‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- به‌ له‌ لای هه‌ندیک خوراکی دانراودا تپه‌ر بوو وده‌ستی خسته‌ نیو خوراکه‌ که‌وه‌ وده‌ستی ته‌ری به‌رکه‌وت، وه‌ فه‌رمووی: «ئهمه‌ چیه‌ ئه‌ی خواوه‌نی خوراکه‌ که‌ -فرۆشیا‌ری خوراکه‌ که‌-؟» ووتی: ئهمه‌ باران لایی داوه‌ ئه‌ی په‌غه‌مبه‌ری خودا، فه‌رمووی: «ئه‌ی بۆچی نایکه‌یته‌ سه‌ره‌وه‌ی خوراکه‌ که‌ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بیبینیت، ئه‌وه‌ی فیل -غه‌ش- بکات له‌ من نییه‌» [صحیح مسلم: ۱۰۲].

ئاینی ئیسلام نه‌هی له‌ ناپاکی و خیانته‌کاری و فیلکردن ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ} واته: {ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه‌ ناپاکی مه‌که‌ن له‌ گه‌ل خودا و په‌غه‌مبه‌ردا -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- و ناپاکی مه‌که‌ن له‌ سپارده‌کانی ناو خۆتان له‌ کاتیکدا که‌ ئیوه‌ ده‌زانن (ناپاکیه‌)} [الأَنْفَال: ۲۷]. وه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ} واته: {ئه‌وانه‌ی که‌ په‌یمانێ خودا ده‌به‌نه‌ سه‌ر و به‌لێن ناشکینن وه‌له‌ی ناوه‌شینه‌وه‌} [الرعد: ۲۰]. و ئەگەر سوپا‌کان ده‌ر بچوونایه‌ بۆ جیهاد کردن؛ په‌غه‌مبه‌ر -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- پێیانی ده‌فه‌رموو: «اغزوا وَلَا تَعْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمَثَلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا» واته: «غه‌زا (هه‌له‌مه‌تی رزگاری کردن) ئەنجام‌ده‌ن، و دزی مه‌که‌ن له‌ ده‌سته‌که‌وته‌کانی جه‌نگ،

وخیانته مه‌که‌ن، و لاشه‌ی مردوو‌ه‌کان مه‌شیوینن، و منداله‌کان مه‌کوژن» [صحیح مسلم: ۱۷۳۱]. و پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «أَرْبَعُ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُوْتِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ» واته: «هه‌رکه‌سیک ئه‌م چوار سیفه‌ته‌ی تیدا بیت ئه‌وا مونافیقیکی (دوو‌روویه‌کی) ته‌واوه، و هه‌رکه‌سیک یه‌کینک له‌م سیفه‌تانه‌ی تیدا بیت ئه‌وا سیفاتیکی مونافیقیتی تیدایه‌ه‌ته‌او‌ه‌کو وازی لیده‌هینیت -واز له‌م سیفه‌ته‌ناشیرینه‌ده‌هینیت- (سیفه‌ته‌کان): ئه‌گه‌ر سپارده‌ی (ئه‌مانه‌تی) یح بسیپردریت خیانه‌تی لیده‌کات، وئه‌گه‌ر قسه‌ بکات درو‌ده‌کات، وئه‌گه‌ر په‌یمان بدات ده‌یشکینیت وخیانه‌ته‌ده‌کات، وئه‌گه‌ر تووشی گفتوگو وناکوکی بییت ئه‌وا له‌راستی لاده‌دات -سته‌م له‌به‌رامبه‌ر ده‌کات-» [صحیح البخاری: ۳۴]،

ئاینی ئیسلام نه‌هی ده‌کات له‌حه‌سوودی (ئیره‌یی)، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: «أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا» واته: «ایان ئیره‌یی (حه‌سوودی) ده‌به‌ن به‌خه‌لکی؟ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوا پئی به‌خشیوون (که پیغه‌مبه‌ریتیه) له‌فه‌زل و به‌هره‌ی خو‌ی ئه‌وه بیگومان داومانه به‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم کتیب و پیغه‌مبه‌ریتی هه‌روه‌ها پیمان به‌خشین ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره» [النساء: ۵۴]. و خوای گه‌وره ده‌فرمویت: «وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَصُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» واته: «زور له‌خاوه‌ن کتیبه‌کان (گا‌ور و جوله‌که‌کان) ئاواته‌خاوازن که ئیوه بیواهر بن، دوا‌ی باوهر هینانتان له‌به‌ر حه‌سوودیه‌ک که له‌ده‌رونیانه‌وه‌یه (ئه‌مه‌ش) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که راستیه‌که‌یان بو‌روون بووه‌ته‌وه‌به‌لام ئیوه لییان خو‌ش بن و چاو پو‌شیان

لی بکن تا خوا فه رمانی خوئی ده نی ریّت بیگومان خوا به ده سه لاته به سه ره هم موو شتی کدا؛ [البقرة: ۱۰۹]. وی یغه مبه ری خودا - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویّت: «دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَحْلِقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَحْلِقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أَنْبَأُكُمْ بِمَا يَثْبُتُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» واته: «ده رد ونه خو شی ئومه ته کانی پی شو تر به ره به ره خوئی ده خشینیت به ره و لاتان: حه سوودی ورق لی بوون - کینه یی - ئه مه تاشینه ره نالی م موو ده تاشیت به لکو دینداری ده تاشیت - نایه یلیت - سویند به ئه و زاته ی نه فسی من به ده سه ته ناچه به هه شته وه هه تا وه کو ئیمان (باوهر) نه هینن و ئیمان ناهینن هه تا وه کو یه کترتان خو ش نه ویّت، ئایا شتی کتان پی بلیم که ئه مه ده هی نیته دی و جیگی ری ده کات؟ سه لا مکردن له نیوانتاندا بلا و بکه نه وه» [سنن الترمذی: ۲۵۱۰].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له پیلانی شه ر و خراب، خوای گه و ره ده فه رمویّت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ} واته: {به و شیوه یه له هه موو شاریکدا گه و ره ترینی تاوانباریمان کرد (به ده سه لاتدار) بو ئه وه ی پیلان و فیل بکن له و شارانه دا وه فیل و پیلان ناکن (له که س) بیجگه له خو یان به لام ئه وان هه سستی پی ناکن} [الأنعام: ۱۲۳]. وخوا ی گه و ره باسی ئه وه ده کات که جوله که کان هه ولیاندا بو ئه وه ی مه سیح (عیسا) - علیه السلام - بکوژن و پیلانیان بو ی گیرا؛ به لام خوای گه و ره پیلانی بو ئه وان دانا، خوای گه و ره روونی کرده وه که پیلانی شه ر و خرابه ته نها بو پیلان ریژه ره که ده گه ریته وه، خوای گه و ره ده فه رمویّت: {فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۵۲) ئه مجا کاتیک که عیسا هه سستی کرد به بیباوهری گه له که ی ووتی: کی

له گه‌ل مندا دینی خوا سه‌رده خات هاوه لانی (حه‌واریه کانی) ووتیان ئیمه سه‌رخه‌ری
 ئاینی خوداین برومان به خوا هیناوه و تو ئه‌ی عیسا شاهید به که ئیمه گوئیره‌ل
 وملکه چی نه‌وین (۵۲) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
 (۵۳) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه باوه‌رمان هینا به‌وه‌ی که ناردووته‌ته خواره‌وه‌ه
 شوئینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ری توین؛ خواجه ناومان بنووسه (بمانئیمیره) له‌گه‌ل بروادارانی
 (یه‌کتابه‌رست) دا (۵۳) وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴) (جوله‌که‌کان)
 پیلانیان گئیرا (بو کوشتنی عیسا) خوداش له به‌رانبه‌ردا پیلانی لی گئیران وه خواش
 چاکترین پیلان گئیره (له به‌رانبه‌ر پیلان گئیراندا بو پووجه‌ل‌کردنه‌وه‌ی فروفیله‌کانیان)
 (۵۴) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتْوَفِيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ
 الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا
 كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۵۵) (بیهینه‌ره‌وه‌ی یادت) کاتیک خوا فه‌رمووی ئه‌ی عیسا من تو
 ده‌به‌مه‌وه‌ه و به‌رزت ده‌که‌مه‌وه‌ه بو لای خووم وه پاک که‌ره‌وه‌ی توّم له (هاوده‌می)
 ئه‌وانه‌ی که بیباوه‌ر بوون وه په‌یره‌وانی (راسته‌قینه‌ی) تو به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌ه به‌سه‌ر
 بیبروایاندا هتا پرۆژی دوابی پاشان گه‌رانه‌وه‌تان بو لای منه ئه‌مجا بریار ده‌دهم له
 نیوانتاندا له‌و شتانه‌ی که تیااندا جیاواز وناکوکن (۵۵) [آل عمران: ۵۲-۵۵]. وخوای
 گه‌وره باسی ئه‌وه ده‌کات که قه‌ومی پیغه‌مبه‌ر سألح-علیه‌السلام- پیلانیان بو‌ی دانا
 و ویستیان بیکوژن به‌لام خوای گه‌وره پیلانی بو ئه‌وان دانا و له‌ناویانی برد وه‌مه‌موو
 قه‌ومه‌که تیاچوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: {قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ
 لَنَقُولَنَّ لَوْ يَلِيهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۴۹) ووتیان (به یه‌کتری) سوئند
 بخون به خوا که به شه‌ودا هیرش ده‌که‌ینه سه‌ر مال و خیزانی (سألح و هم‌موویان
 له‌ناو ده‌به‌ین) له پاشان ده‌لین به که‌سوکاری (سألح) ئیمه ئاگامان له کوشتن و
 تیاچوونی خیزانی ئه‌و نیبه و بیگومان راستیش ده‌که‌ین (۴۹) وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَمَكْرَنَا

مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۵۰) ئەوان پیلانی نەخشەیان دارشت بە پیلاندا ئیکی خراب (بۆ کوشتنی سألح) ئیمەش (لە بەرامبەر پیلانی ئەواندا) پیلانمان گیرا (بۆ لەناو بردن) بە پیلانگیرا ئیکی بەهیز لە کاتیکدا ئەوان هەستیان نەدە کرد (۵۰) فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۱) ئەمجا سەرنج بەدە سەرنجامی پیلانی ئەوان چی لیھات چۆن ئیمە ئەوان وقەومە کە یانمان هەموو پیکەو لەناو برد (۵۱) {النمل: ۴۹-۵۱}.

ئاینی ئیسلام نەھی دەکات لە دزی کردن، پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر مویت: «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُسْرِقُ حِينَ يُسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ» واتە: «زیناکەر کاتیک زینا دەکات ئیماندار نییە، و دز کاتیک دزی دەکات ئیماندار نییە، و مەی خۆر -ئارەق خۆر- ئیماندار نییە لە کاتی مەی -سەرخۆشکەر- خواردنەو، بەلام لە پاشاندا -لە پاش ئەم تاوانانە- دەرفەت هەیه بە تۆبە کردن» [صحیح البخاری: ۶۸۱۰].

ئاینی ئیسلام نەھی دەکات لە ستمکردن، خوای گەورە دەفەر مویت: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ»- واتە: {بەراستی خوا فەرمان دەدات بە دادگەری و بە چاکە و بە بەخشین بە خزم و خویش وە (خوا) رێگری دەکات لە داوین پیسی و خراپە و دەستدریژی ئامۆژگاریتان دەکات بۆ ئەوێ پەند وەرگرن و بیربکەنەو» [النحل: ۹۰].

و پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر مویت: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ» واتە: «خوای گەورە وەحی بۆ ناردوو بەوێ کە سادە بن (-متواضع- بن) بۆ ئەوێ هیچ کەسیک ستم

له که سیکی تر نه کات وهیچ که سیکی شانازی به سهر که سیکی تره وه نه کات». [صحیح ابي داود: ۴۸۹۵].

ثانی ئیسلام نه هی ده کات له سته مکردن، خوی گه ووره ده فهرمویت: «وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ» واته: «بینگومان خوا سته مکارانی خوش ناویت» [آل عمران: ۵۷]. وه وروه ها خوی گه ووره ده فهرمویت: «إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ» واته: «به راستی سته مکاران رزگاریان ناویت» [الأنعام: ۲۱]. وه وروه ها خوی گه ووره ده فهرمویت: «وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا» واته: «وه ئامادهی کردوه بو سته مکاران سزای سهخت» [الإنسان: ۳۱]. وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «ثَلَاثَةٌ لَا تَرُدُّ دَعْوَتَهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْعَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعَزَّيْ لَا نُنْصِرَكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ» واته: «سی چین نزاکیان رهت نا کریته وه: پیشه وایه کی (ده سه لاتداریکی) دادپه وهر، وکه سی رۆژووگر هه تا وه کو رۆژوووه که هی ده شکینیت، نزای سته ملیکراو که نزا که هی له سهر هه وره کان هه لده گیریته وده رگاگانی ئاسمانی بو ده کریته وه وپه وره دگاری به رز و شکودار ده فهرمویت: سویند به عیزت و شکوداریم سهرت ده خه م ئه گه ر پاش ماویه کیش بیت». [أخرجه مسلم: (۲۷۴۹)، والترمذی: (۲۵۲۶)، وأحمد: (۸۰۴۳)]. وکاتیک پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- موعازی نارد بو یه مهن، پی فهرموو: «وَأَتَقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ» واته: «وئاگاداری نزای سته ملیکراو به چونکه له نیوان ئه و وخوادا هیچ په رده یه ک نییه». [صحیح البخاری: ۱۴۹۶]، وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ اتَّقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: «هه رکه سیکی سته م له په یمانی پدراویک -موعاهیدیک- بکات یان مافی بخوات یان ئه رکیک بخاته سهری که له توانایدا نه بیت یان شتیکی

لی بیات به بی ئه وهی خۆی پازی بیات؛ ئه وا من پرو به پروی ئه و که سه ده وه ستمه وه له رۆژی قیامه تدا» [سنن أبي داود: ۳۰۵۲]. ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له هه موو ره وه شتیکی ناشیرین وییس و خراپ وه ره وه ها نه هی ده کات له هه موو مامه له یه کی ستمه کارانه.

۳۶. ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له و مامه له داراییانه ی که ریا (سو) یان زیان یان ستم یان فیل یان هۆکاره بۆ تووشبوون به زیان و کاره ساتی گشتی بۆ سه ر کۆمه لگا و گهل و تاکه کان.

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له و مامه له داراییانه ی که ریا (سو) یان زیان یان ستم یان فیل یان هۆکاره بۆ تووشبوون به زیان و کاره ساتی گشتی بۆ سه ر کۆمه لگا و گهل و تاکه کان. وییشتەر ئه و ئایه ت و فه رموودانه باسکرا که ریا و ستم و فیلکردن -غه ش- و خراپه کانی نانه وه له سه ر زه ویدا حه رام ده که ن، خوای گه وه ده فه رمویت: {وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا لَهُنَّ لَمَّا وَكُنَّ مُبْتَلَاً وَآثَمًا مَّبِينًا} واته: {وکه ساتیک که ئازاری پیاوان و ئافه رته ئانی ئیماندار ده ده ن به بی ئه وهی هیه چ تاوانیکیان کردییت ئه وه به راستی ئه وانه بوه تان و تاوانیکی ئاشکرایان گرتۆته ئه ستۆ} [الأحزاب: ۵۸]. و خوای گه وه ده فه رمویت: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ} واته: {هه رکه سیك کاری چاکه بکات (قازانجه که ی) بۆ خۆیه تی هه ر که سیش خراپه بکات (زیانه که ی) بۆ خۆیه تی و په ره رده گارت ستم له به نده کانی ناکات} [فصلت: ۴۶]. وله سونه تدا هاتووه: «پینغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- بریار و حوکمی داوه له سه ر ئه وه ی: « لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ» واته: «زیان به خۆتان و به یه کتر مه گه یه نن، جا به ئه نقه ست یان

به بیج ئەنقەست بێت» [سنن أبي داود]، وپیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر مویت: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقُلْ خَيْرًا أَوْ لَيْسَ كِتًا. وفي رواية: فَلْيُحْسِنُ إِلَى جَارِهِ) واتە: (ئەوێ باوەری بە خودا و پرۆژی دواپی هەیه؛ ئەوا با ریز لە دراوسێکە ی بگرت، ئەوێ باوەری بە خودا و پرۆژی دواپی هەیه؛ ئەوا با ریز لە میوانە کە ی بگرت، ئەوێ باوەری بە خودا و پرۆژی دواپی هەیه؛ ئەوا با قسە ی خیر بکات یان بێدەنگ بێت، ولە گێرانیەو هەیه کدا: -ئەوێ باوەری بە خودا و پرۆژی دواپی هەیه-؛ ئەوا با چاکە کار بێت بە رامبەر دراوسێکە ی) [صحیح مسلم: ۴۷]. وپیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەر مویت: «عَذَّبَتْ امْرَأَةً فِي هَرَّةٍ سَجَنَتَهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَا هِيَ أَطْعَمَتَهَا وَسَقَتَهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتَهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتَهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ» واتە: «ئافرە تێک سزا درا و چوووە دۆزەخەو بە هۆی پشیلە یە کەووە چونکە بەندی دە کرد هەتاو کەو پشیلە کە مرد، نە خواردن و خواردنەو هۆ ی پێدا ونە هێشتی بو خۆی لە شتی سەر زەوی بخوات». [صحیح البخاری: ۳۴۸۲].

ئەمە سزای کە سێکە کە ئازاری پشیلە یە ک بەدات؛ ئە ی چی سەبارەت بە کە سێک کە بێتە هۆی ئازاردنی خە لکی بی تاوان، ئیبن عومەر -رەزای خویان لیبیت- دە لیت: پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- چوووە سەر مینبەر و بە دەنگێکی بەرز قسە ی کرد، و فەر موی: «يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عَمْرٍ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ» واتە: «ئە ی ئەوانە ی کە بە زمان مسولمان بوون و ئیمان نە چووونە نیو

دلّتان؛ آزاری مسولمانان مه‌دهن و جنیویان پیمه‌دهن و شوینی که موکورتی و عه‌بیه‌کانیان مه‌که‌ون چونکه ئه‌وه‌ی شوینه‌ی عه‌بیه وکه موکورتی برای مسولمانی ئه‌وا خودا شوینی عه‌بیه‌ی ئه‌و ده‌که‌ویت و ئه‌وه‌بشی خودا شوینی عه‌بیه‌ی بکه‌ویت ئه‌وا ئابرووی ده‌بات ئه‌گه‌ر له نیو ماله‌که‌ی خویشیدا بیت»، گیره‌روه‌ی فهرمووده‌که ده‌لّیت: پرۆژیکیان ئین عومهر سه‌یری که عه‌به‌ی کرد و ووتی: «چه‌ندیگ مه‌زنی وچه‌ندیگ و پرۆژلیگه‌راویت به‌لام ئیماندار ریزی له تو‌گه‌وره‌تره له لای خودا» [أخرجه الترمذي: (۲۰۳۲)، وابن حبان: (۵۷۶۳)]. وینغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ) واته: (ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و پرۆژی دوایی هه‌یه؛ ئه‌وا با آزاری دراوسیکه‌ی نه‌دات، ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و پرۆژی دوایی هه‌یه؛ ئه‌وا با ریز له میوانه‌که‌ی بگریت، ئه‌وه‌ی باوه‌ری به خودا و پرۆژی دوایی هه‌یه؛ ئه‌وا با قسه‌ی خیر بکات یان بیده‌نگ بیت). [صحیح البخاری: ۶۰۱۸]، «وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرْضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيَقْعُدُ فَيَقْصُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ» واته: «له ئه‌بی هوره‌یره‌وه -ره‌زای خوای لیبت- که پینغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «ئایا ده‌زانن که‌سی مایه‌پووج (موفلیس) کتیه؟»، ووتیان: که‌سی مایه‌پووج له نیوانماندا ئه‌وه‌یه که هه‌یج پاره و مولکیکی نییه. -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «که‌سی مایه‌پووج (موفلیس) ئه‌و که‌سه‌یه له نیو ئومه‌ته‌که‌م که ره‌ژی قیامت دیت و نوپژ و پرۆزو

وزه کاتی ئەنجامداوه، بەلام بە ناهەق: جوینی داوه، وتۆمەتی هەلواسیوه، وپارەیی
 خەلکی خەلکی خواردوو، و خوینی خەلکی پرشتوو، ولە خەلکی داوه، ئەوانەیی
 ستمی لێیان کردوو لە چاکەکانی دەدریته پێیان. کاتیک چاکەیی نامینیت پیش
 ئەوهی دادەپەرەری بە تەواوی جیبەجیبکریته خراپەکانی ئەو ستملیکراوانە فری
 دەدریته سەری، پاشان فری دەدریته نیو دۆزەخ». [أخرجه مسلم: (۲۵۸۱)،
 والترمذی: (۲۴۱۸)، وأحمد: (۸۰۲۹)]. پیغمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم-
 دەفرمویت: (كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ غُصْنٌ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَّاطَهَا رَجُلٌ فَأُدْخِلَ
 الْجَنَّةَ) واتە: (لەسەر ریگاوبانییک لقعە داریک هەبوو ئازاری خەلکی دەدات،
 پیاویک ئەم لقعە دارەیی لابرە؛ بەهۆی ئەم کردەویەوه چووہ نیو بەهەشتەوه)، لابرەنی
 لقعە داریک هۆکاری چووہ بەهەشتە؛ ئەیی چی سەبارەت بەو ئەو کەسەیی هۆکاری
 هیدایەتدانی خەلکیە وناخۆش وئازارەکانیان لەسەر لادەبات. و بە پیچەوانەوه شەوه
 دانانی لقعە داریک بو ئازاردانی خەلکی لەوهیە هۆکاری چووہ دۆزەخ بیت؛ چ جای
 ئەو کەسەیی خەریکی بلاوکردنەوهی کوفر وتاوانە بو ئەوهی خەلکی بەرەو دۆزەخ
 بیات. [أخرجه البخاري: (۶۵۲)، ومسلم: (۱۹۱۴)، وابن ماجه: (۳۶۸۲)، وأحمد:
 (۱۰۴۳۲)]

۳۷. یه کیک له ئامانجه کانی شه ریعته ئیسلام بریتیه له پاراستنی ئەقل و حه رامکردن و قه ده غه کردنی هه رشتیک بیته هۆی تیکچوون و نه مانی ئەقل و هۆش وه کو مه ی خوار دنه وه (خوار دنه وهی سه رخۆشکه ره کان)، ئیسلام ئاینی وه کو رۆشنکه ره وهی ریبازی ئەقل ناساندوه؛ بۆ ئەوهی مرۆف خودا بپه رستیت به چا ورۆشنی وزانسته وه، و شه ریعته ئیسلام باسی ئەقل و هۆشی به مه زن دانا وه وهه بوونی ئەقل و هۆشی به مه رج دانا وه بۆ واجب بوونی ئەرکه شه رعیه کان (ته کلیفه شه رعیه کان)، و ئەقلی ئازاد کرد له کو ت و زنجیری خورافیات و بت په رستی، له ئاینی ئیسلامدا هیچ نهینی و حوکمیک نییه که تایهت بیت به چینیکی دیاریکرا و جیا له چینه کانی تر، وهه مو و حوکم و شه ریعته و با سا کانی ئاینی ئیسلام ئەقلی سه لامهت و ته ندروست قبولی ده کات و دانی پیدا ده نبیت، چونکه ئەم حوکمانه ئەوپه ری دادپه روه ری و حیکمه تی تیدایه.

ئاینی ئیسلام هاتوه بۆ پاراستنی ئەقل و پرسی ئەقل و بیرکردنه وه و تینگه یشتنی به رز و بلند کرده وه، خوای گه وه ده فه رمویت: {إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ- وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا} واته: {به راستی گوئ و چا و دل هه مو و ئەوانه (خا وه نه کانیان) به رپر سیارن لییان} [الإسراء: ۳۶]. بۆیه واجبه له سه ر مرۆف که ئەقلی بپارێزیت بۆیه ئاینی ئیسلام سه رخۆشکه ره کانی حه رامکردوه که (مه ی و مادده هۆشبه ره کان و هه رشتیک ده گرێته وه که بیته هۆی له ده ستدانی بیر و هۆش)، و حه رامکردنی سه رخۆشکه ره کان له برگه ی ژماره (۳۴) دا باسکرا و زۆر له ئایه ته کانی

قورئانی پیرۆز به م رستانه کۆتایی هاتوو: {لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: {به لکو ژیریتان بخه نه کار و بیربکه نه وه} [البقرة: ۲۴۲]. وخوای گه وره ده فره رمویت: {وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ} واته: {وه ژینانی دونیا هیچ نییه بیجگه گالته و سه رقایی نه بیته وه بینگومان مالی دوا رۆژ چاکتره بو ئه وانهی خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن دهی ئایا بو ژیر نابن} [الانعام: ۳۲]. وخوای گه وره ده فره رمویت: {إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} واته: {به پراستی ئیمه ناردومانته خواره وه قورئانیک به -زمانی- عه ره بی بو ئه وهی ژیرین ولیی تیبگه ن} [یوسف: ۲]. وخوای گه وره پروونی کردوو ته وه که هیدایهت و حیکمهت ته نها ئه وانهی ئاقل و ژیرن سوودی لیده بینن و ته نها ئه وانهن زیره ک وهۆشمه نده کان، خوای گه وره ده فره رمویت: {يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} واته: {ده بیبه خشیت ژیری ودانایی به هه رکه سیک که بیه ویته و هه رکه سیک ژیری ودانایی پیدرایتته ئه وا به پراستی خیر و چاکه یه کی زۆری پیدراوه، زۆرینه په ند وه رناگرن ته نها خاوه ن ژیری وهۆشمه نده کان نه بیته} [البقرة: ۲۶۹].

بۆیه ئایینی ئیسلام بوونی ئه قلی به مه رج داناوه بو واجب بوونی ئه رکه شه رعیه ه کان -ته کلیفه شه رعیه ه کان-، پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فره رمویت: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ» واته: «پینووسی تاوان نو سین له سه ر سی کۆمه ل هه لگیراوه: که سی خه وتوو هه تا به خه به ر ده بیته وه، و مندا ل هه تا با لڅ ده بیته، و که سی شیته هه تا چاک ده بیته وه (ئاقل ده بیته وه)». [أخرجه البخاري: (۵۲۶۹)، وأبو داود: (۴۴۰۲)، والترمذي: (۱۴۲۳)، والنسائي في السنن الكبرى: (۷۳۴۶)، وأحمد: (۹۵۶)، وابن ماجه: (۲۰۴۲)]. وئازادی کرد له کۆت و زنجیری خورافیات وبت

په‌رستی، و سه‌باره‌ت به‌حالی ئومه‌تانی پيشوو که ده‌ستیانگرت به‌خورافیات و په‌تدانه‌وه‌ی ئه‌و هه‌قه‌ی لایه‌ن خوداوه‌هاتبوو، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {وَكذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ} واته: {هه‌روه‌ها پيش تو هيج پيغه‌مبه‌ريکمان نه‌ناردوو له‌هيج شاريکدا مه‌گه‌ر خو‌شگوزه‌رانه‌کان (ده‌وله‌مه‌نده‌کان) ی ووتويانه‌به‌راستی ئيمه‌باوو باپيرانی خو‌مان له‌سه‌ر ئاينيك بينيووه‌وه‌به‌راستی ئيمه‌له‌سه‌ر ئاينی ئه‌وان ده‌روين} [الزخرف: ۲۳]. خوای گه‌وره‌سه‌باره‌ت به‌گفتوگوي ئيبراهيم -عليه‌السلام- له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی له‌قورئانی پيروژدا ده‌فه‌رمویت: که ئيبراهيم -عليه‌السلام- فه‌رمويه‌تی: {مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲) ئا ئه‌م په‌يکه‌ر وبتانه‌چين؟ که ئيوه‌ده‌يان په‌رستن (به‌لایانه‌وه‌ماونه‌ته‌وه)؟ (۵۲) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (۵۳) - قه‌ومه‌که‌ی- ووتيان: باو‌باپيرانمان بينيووه‌ئه‌مانه‌يان په‌رستوو (۵۳) [الانبیاء: ۵۲-۵۳]. وئاينی ئيسلام هات وفه‌رمانی به‌خه‌لکی کرد که‌واز به‌بت په‌رستی به‌ينن وده‌ست هه‌لبگرن له‌وشته‌خورافیاتانه‌ی که‌له‌باو‌باپيرانه‌وه‌ماونه‌ته‌وه، وفه‌رمانی به‌وه‌کرد که‌ده‌بيت مرو‌ف شوینی ري‌بازی پيغه‌مبه‌ران بکه‌ويت -عليهم‌الصلاة‌والسلام-.

وله‌ئاينی ئيسلامدا هيج نه‌ينی وحوکميک نيه‌که‌تايبه‌ت بيت به‌چينیک له‌خه‌لکی جيا له‌چينه‌کانی تر، عه‌لی کوری ئه‌بی تالیب -زه‌زای خوای لي‌بيت- که‌کوری مامی پيغه‌مبه‌ره -صلى‌الله‌عليه‌وسلم- و مي‌ردی فاتي مه‌ی کچيتی پرسياری لي‌کرا: ئايا پيغه‌مبه‌ر -صلى‌الله‌عليه‌وسلم- شتيکی تايبه‌تی به‌ئيوه‌وتوو (پيشانداوه) که‌به‌خه‌لکی نه‌وتبيت (پيشان نه‌دا بيت)؟ ئه‌ويش (عه‌لی) ووتی: «هيج شتيکی به‌تايبه‌ت بو ئيمه‌نه‌وتوو (پيشان نه‌داوه) که‌به‌خه‌لکی تری نه‌ووتبيت مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نه‌بيت که‌له‌کيلانی شمشيره‌که‌مدايه»، گيره‌روه‌که‌ده‌ليت: «په‌ره‌يه‌کی ده‌ره‌ينا که‌تييدا نووسرابوو: «نه‌فه‌تی خودا له‌و که‌سه‌ی ئاژه‌ل

سەر دەرپریت (قوربانی دہکات) لہ پینا و کس وشتیک جگہ لہ خودا، ونہ فرہتی خودا لہ و کہ سہی نیشانہ کافی زوی دہ گوریت (بوئوہی خاکی کہ سیکی تر بو خوی ببات)، ونہ فرہتی خودا لہ و کہ سہی نہ فرہت لہ دایک و باوکی دہکات، ونہ فرہتی خودا لہ و کہ سہی کہ پشتیوانی بیدعہ چیبہ ک دہکات» [صحیح مسلم: ۱۹۷۸]. و ہموو حوکم و یاسا و شہریعہ تہ کافی ئاینی ئیسلام ئہ قلی دروست و سہ لامہت پی رازیہ و بہ لایہ و ہ پەسەندە، وئەم حوکمانہ لہ ئہ و پەری دانایی و حیکمەت و دادپەرورە دیدان.

۳۸. ئە گەر شوینکە و تووانی ئاینہ پوچەلە کان درک نہ کەن بہ و درژیہ کی وشتانہی کہ لہ ئاینہ پوچەلە کە دا ہە یہ کہ ئہ قلی سہ لامەت رەتی دہ کاتە و ہ ئە وا پیاوانی ئاینہ کہ شوینکە و تووان بہ و ہ ہلدە خەلە تینن کہ ئاین لہ سەر و ہی ئہ قلہ وئە قل بوئ نیبہ لہ ئاین تیبگات و درکی پیبکات، بہ لام ئیسلام ئاینی و ہ کو رینگایہ کی رۆشنا بوئ ئە قل داناوہ کہ بہ ہۆیہ و ہ ئہ قل رینگا و مہ بہ سستی خوی دہ زانیت لہم ژیانە دا، وئاینہ پوچەلە کان دہیانە ویت مروّف واز لہ ئہ قل بہینیت و شوینیان بکە ویت، وئاینی ئیسلام دہیہ ویت مروّف ہۆشی بیتە و ہ وئە قلی بہ کار بہینیت بوئ ئە و ہی ہە قیقہت و راستیہ کافی بو دەر بکە ویت بہ و شیوہ یہی کہ ہە یہ.

ئە گەر شوینکە و تووانی ئاینہ پوچەلە کان درک نہ کەن بہ و درژیہ کی وشتانہی کہ لہ ئاینہ پوچەلە کە دا ہە یہ کہ ئہ قلی سہ لامەت رەتی دہ کاتە و ہ ئە وا پیاوانی ئاینہ کہ شوینکە و تووان بہ و ہ ہلدە خەلە تینن کہ ئاین لہ سەر و ہی ئہ قلہ وئە قل بوئ نیبہ لہ ئاین تیبگات و درکی پیبکات، بہ لام ئیسلام ئاینی و ہ کو رینگایہ کی رۆشنا بوئ ئە قل داناوہ کہ بہ ہۆیہ و ہ ئہ قل رینگا و مہ بہ سستی خوی دہ زانیت لہم ژیانە دا، وئاینہ

پوچه له کان ده یانه ویت مروّف واز له ئەقل بهیّیت وشوینیان بکه ویت، وئاینی ئیسلام ده یه ویت مروّف هوّشی بیته وه وئه قلی به کار بهیّیت بوّ ئه وهی هه قیقه ت وراستیه کانی بوّ ده ر بکه ویت به و شیوه یه ی که هه یه، خوای گه وره ده فهرمویت: **وَكذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نُّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ** واته: {ههر به و شیوه یه ی که ووتمان قورئانمان بوّ تو نارد (ئه ی موحه ممه د - صلی الله علیه وسلم-) به فهرمانی خوّمان که تو نه تده زانی کتیب وئیمان چیه به لام ئیمه ئه وه مان کرده پروناکیه ک رینمونی ههر که سیکی پی ده که ین که بمانه ویت له بنده کانمان وه به راستی تو (خه لک) رینمونی ده که یت بوّ رینگای راست} [الشوری: ۵۲]. وه حی خودا به لگه ونیشانه ی زوری تیدایه که رینمونی ئه قلّه سه لامه ته کان ده کات بوّ هه ندیک هه قیقه ت وراستی که ئه قلّ حه ز ده کات بیزانیت و باوه ری پی بهیّیت، خوای گه وره ده فهرمویت: **اَيَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِيْنًا** واته: {ئه ی خه لکینه به راستی بوّ تان هات به لگه ی ئاشکرا له په ره ردگار تانه وه، و ناردمانه خواره وه بوّ تان نور و پروناکیه کی ئاشکرا (که قورئانه)} [النساء: ۱۷۴]. خوای گه وره - سبحانه و تعالی - ده یه ویت مروّف له نور و روّشنای هیدایه ت وزانست وهه قیقه تدا بژیت، به لام شه ی تانه کان و تاغوته کان ده یانه ویت مروّف له تاریکایی کوفر ونه فامی وگومرایی بژیت، خوای گه وره ده فهرمویت: **اللّٰهُ وِلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اُولٰٓئِهِمُ الطَّاغُوْتُ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ** واته: {خوای دوّست و پشتیوانی ئه وانه یه که بروادارن ده ریان ده هیّیت له تاریکستانی بیباوه ری و کوفر وه به ره و باوه ر (ئیمان) و رینمونی وئه وانه ی که بیباوه رن (کافرن) شه ی تان دوّستیانه ده ریان ده هیّیت له پروناکی بیروباوه ر (ئیمان) به ره و تاریکستانی کوفر وگومرایی} [البقره: ۲۵۷].

۳۹. ثاینی ئیسلام زانستی راست و دروست به مهزن داده نیت وهانی گه پرانی زانستی دهدات که دوور بیت له ههوا و ئاره زوو، و بانگه شه ده کات بو تیروانین و بیرکردنه وه له دهروون و لاشهی مرؤف و گه ردوون و بوونه وه ره کان و ئه و شتانه ی له ده وروپشتمان، و ده ره نجامه راست و دروسته کانی زانست تووشی هیچ پیکدادانیک نابن له گه ل ئاینی ئیسلامدا.

ثاینی ئیسلام زانست و عیلمی راست و دروست به مهزن داده نیت، خوی گه و ره ده فره رمویت: {يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} واته: {خودا پله و پایهی ئه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که بر وایان هیناوه وه ئه وانه ی که زانستیان پی به خشر او به چند پله یه ک (پله یان به رز ده کاته وه) وه خوا شاره زایه به وه ی ده یکه ن} [المجادلة: ۱۱]. و خوی گه و ره شاهیدی دانی زانایانی له گه ل شاهیدی دانی خوی و فریشته کان باسکردوه سه باره ت به شاهیدی دان له سهر مه زنتین بابه ت، خوی گه و ره ده فره رمویت: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} واته: {خودا شاهیدی دهدات (واته رایده گه یه نیت و به به لگه ده یچه سپینیت) که به راستی هیچ په رستراویکی به هه ق و راست نییه که شایه نی په رستن بیت جگه له ئه و زاته مه زنه نه بیت و فریشته کانیش شاهیدی دده ن (واته: دانیییدا ده نیین) و خاوه ن زانسته کان (زانایان) یش شاهیدی دده ن (واته: باوهری چه سپاویان هه یه)، خودا هه میسه دادپه ره وری راگرتوه؛ هیچ په رستراویکی هه ق و راست نییه که شایه نی په رستن بیت جگه له ئه و خودا شکودار و دانایه} [آل عمران: ۱۸]. و ئه میس پیگه ی زانایان روونده کاته وه له ثاینی ئیسلامدا و خودا فره مانی به پیغه مبه ر -صلی الله علیه

وسلم- که داوای زیادکردنی زانستی بکات له خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا} واته: {وه بلی ئه‌ی په‌روه‌دگارم زانست و زانیاریم زیاد بکه} [طه: ۱۱۴]. وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّىٰ الْحَيَاتَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ» واته: «هه‌رکه‌سیک ریگایه‌ک بگریته بهر بو فی‌ریوون وگه‌ران به‌ دوا‌ی زانستی شه‌رعیدا ئه‌وا خوای گه‌وره ریگای چوونه به‌هه‌شتی بو ئاسان ده‌کات، و‌فریشته‌کان بالیان راده‌خه‌ن بو فی‌رخوازی زانستی شه‌رعی، و‌فی‌رخوازی زانستی شه‌رعی هه‌موو ئه‌وانه‌ی له ئاسمانه‌کان وزه‌ویدا داوای لی‌خو‌شبوونی بو ده‌که‌ن ته‌نانه‌ت ماسیبه‌کانی نیو ده‌ریاش، و‌فه‌زلی زانا به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی زور په‌رستن ئه‌نجامده‌دات (به باشی شاره‌زای زانستی شه‌رعی نیبه : عابیده) وه‌کو فه‌زلی مانگه به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌ستیره‌کانه‌وه، وزانایان میراتگری پی‌غه‌مبه‌رانن، و‌پی‌غه‌مبه‌ران دینار و‌دره‌ه‌میان له دوا‌ی خو‌یان به‌ جینه‌هیشتووه به‌لکو زانستیان به‌جیه‌هیشتووه، بو‌یه هه‌رکه‌سیک هه‌ولی به‌ده‌سته‌هینانی بدات ئه‌وا به‌شیکی باشی به‌ده‌سته‌هیناوه (بو له‌به‌رکردن و‌کرده‌وه پی‌کردن و‌فی‌کردن)» [أخرجه أبو داود: (۳۶۴۱)، و‌الترمذی: (۲۶۸۲)، و‌ابن ماجه: (۲۲۳) و‌اللفظ له، و‌أحمد: (۲۱۷۱۵)].

ئاینی ئیسلام هانی گه‌رانی زانستی ده‌دات که دوور بیت له هه‌وا و‌ئاره‌زوو، و‌بانگه‌شه ده‌کات بو تیروانین و‌بیرکردنه‌وه له ده‌روون و‌لاشه‌ی مروّف و‌گه‌ردوون و‌بوونه‌وه‌ره‌کان و‌ئو شتانه‌ی له ده‌ورویشتمان، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {سَأْتِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ} واته: {لهمه ودوا به لگه کانی خویمانان نیشان ددهین له ئاسوی دنیا
 (له بوونه وهردا) وله خودی خویناندا هتا بویان پروون بیتته وه بیگومان ئهم (قورئانه)
 راسته ئایا پهروه ردگارت بهس نییه که به راستی ئاگاداره به سهر هه موو شتی کدا {
 [فصلت: ۵۳]. وخواهی گه وره دهره رمویت: {أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} واته: {ئایا ئه وانه ناروانن؟ لهو مولکه گه وره وفروانه ی له ئاسمانه کان
 و زه ویدا هه یه وله و شتانه ی خواهی گه وره دروستی کردوون وله وانه یه نزیک بوو
 بیتته وه کۆتایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه یه ک له پاش قورئان بره ده هینن {
 [الأعراف: ۱۸۵]. وخواهی گه وره دهره رمویت: {أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
 عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ} واته: {ئایا ئه وان به سهر زه ویدا نه گه راون بو ئه وه ی بیینن سه ره نجامی ئه و
 (گه لانه ی بیباور بوون) له پیش ئه مان چۆن بووه که زور به هیتتر بوون له ئه مان
 (له خه لکی مه که که) و زه ویان کیلا (بو کشتو کال) و ئاوه دانیان کرده وه زیاتر له مان
 و پیغه مبه رانیان بو هات به موعجیزه پروونه کانه وه بو یه خوا سته می لی نه کردوون
 (که له ناوی بردوون) به لام خویمان سته میان له خویمان کرد {الروم: ۹}. وئه نجامه
 زانستیه راسته کان تووشی پیکدادان نابیت له گه ل ئاینی ئیسلامدا ولیره دا باسی
 یه ک نمونه ده که یین که له قورئانی پیروژدا ورده کاریه بچوو که کانیشی باسکراوه پیش
 زیاتر له هه زار و چوار سه د سال که چی زانست له سه ده ی رابردوودا ورده کاریه کانی
 ئهم بابه ته ی دوزیه وه؛ بو یه ئه نجامه کانی زانست وه کو ئه وه یه که له قورئانی پیروژدا
 باسکراوه و ئهم بابه ته ش بریتیه له چۆنیه تی دروستبوونی کۆریه له له سکی دایکیدا،
 خواهی گه وره دهره رمویت: { وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ (۱۲) سَوْنِد

به خوا به راستی مرّوڤمان دروستکرد له خؤلاسه و پالفتهیه له قور (۱۲) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ (۱۳) له پاشان ئه ومان کرد به نوتفهیه ک - دلّویه منهیه ک - له ئارامگایه کی پتهو (مندالدانی دایک) دا (۱۳) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴) دواتر نوتفه که مان - دلّویه منهیه کانمان - کرد به خوینی مهیو ئه مجا خوینه مهیوه که شمان کرد به پارچه گوشتیک و ئه مجا پارچه گوشته که مان کرد به ئیسقان ئه مجا به گوشت (پهیکه ره) ئیسکه که مان داپوشی پاشان ئه ومان کرد به دروستکراوئیکی تر جا گهوره و پیروزه ئه و خوییهی که چاکترینی به دیهینه رانه (۱۴) [المؤمنون: ۱۲-۱۴].

۴۰. و خوی گهوره ته نهها کرده وه کان (په رسته نه کان) له ئه وه که سانه قبول ده کات که باوه ریان به خودا هیناوه و ملکه چی فه رمانه کانی بوون و باوه ریان به پیغه مبه ران هیناوه - علیهم السلام - و خوی گهوره ته نهها ئه وه کرده وانه (په رستنه) قبول ده کات که له شهر بعه تدا فه رمانی له سه ر داوه، بویه چؤن مرؤف کوفر و بیباوه ر ده بیت به خوی گهوره وهیوای ئه وه یه که پاداشتی بداته وه؟ و خوی گهوره ئیمان و باوه ری هیچ که سیک قبول ناکات ئه گه ر باوه ری به هه موو پیغه مبه ران نه بیت - علیهم السلام - و ده بیت باوه ری به کؤتا پیغه مبه ریش بیت که موحه مه ده - صلی الله علیه وسلم -.

و خوی گهوره ته نهها کرده وه کان (په رسته نه کان) له ئه وه که سانه قبول ده کات که باوه ریان به خودا هیناوه و ملکه چی فه رمانه کانی بوون و باوه ریان به پیغه مبه ران هیناوه - علیهم السلام -، خوی گهوره ده فه رموئیت: {مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ

فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا (۱۸) هه‌رکه‌سیک
ته‌نه‌ ژیا‌نی د‌و‌نیا‌ی بو‌یت (له‌م د‌و‌نیا‌یه‌دا) زو‌و پی‌ی ده‌ده‌ین ئه‌وه‌ی بمانه‌و‌یت بو‌
هه‌رکه‌سیک له‌ پاشان د‌ۆزه‌خمان بو‌ سازداوه‌ ده‌چیته‌ ناوی به‌ لومه‌کراوی و‌ده‌رکراوی
له‌ میهره‌بانی خودا (۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹) هه‌رکه‌سیکی‌ش مه‌به‌ستی ر‌ۆژی د‌وایی بو‌و‌یت وه‌ هه‌ولی بو‌
بدات به‌و جو‌ره‌ی شایسته‌یه‌ و‌ باوه‌رداریش بی‌ت ئا‌ئه‌وانه‌ کرده‌وه‌ و‌ تیک‌وشانه‌کیان
وه‌رگی‌راوه‌ (لای په‌روه‌ر‌دگاریان) (۱۹) { [الإسراء: ۱۸-۱۹] . و‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:
{فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ} واته‌: {ئینجا
هه‌ر که‌س (هه‌رچه‌ند) له‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کان بکات (به‌و مه‌رجه‌ی) باوه‌رداریش بی‌ت
ئه‌وا (پادا‌شتی) ک‌وششه‌که‌ی و‌ون نا‌بی‌ت و‌ به‌فیر‌ۆ ناروات به‌را‌ستی ئی‌مه‌ بو‌
(کرده‌وه‌کانی) ئه‌و نو‌وسه‌رین} [الأنبياء: ۹۴] . و‌خودا ته‌نه‌ئا ئه‌و په‌رستنا‌نه قبول
ده‌کات که‌ له‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا بریاری له‌سه‌ر داوه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: {فَمَنْ
كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} واته‌: {ئینجا
هه‌رکه‌سیک به‌ته‌مایه‌ بگه‌ر‌یتته‌وه‌ بو‌ لای په‌روه‌ر‌دگاری (له‌ قیامه‌تدا) ئه‌وا با کرده‌وه‌ی
چاک بکات و‌که‌س نه‌کاته‌ هاو‌به‌ش و‌شه‌ریکی په‌روه‌ر‌دگار له‌ په‌رستنی‌دا
[الک‌هف: ۱۱۰] . خوای گه‌وره‌ رو‌ونی کرد‌وه‌ته‌وه‌ که‌ کرده‌وه‌ به‌ چاک دانان‌ریت ئه‌گه‌ر
له‌و کرده‌وانه‌ نه‌بی‌ت که‌ به‌ ئیمان و‌باوه‌ر به‌ خودا و‌به‌ دل‌سو‌زی بو‌ خودا ئه‌نجام‌دراوه‌
وله‌ شه‌ریعه‌تی خودا بریاری له‌سه‌ر دراوه‌ و‌که‌سه‌که‌ باوه‌ری به‌ هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران
هه‌بو‌وه‌؛ به‌لام ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ یه‌کیک له‌م مه‌رجانه‌ی تیدا نه‌بی‌ت ئه‌وا ره‌ت
ده‌کر‌یتته‌وه‌ و‌قبول نا‌کر‌یت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: {وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا} واته‌: {هاتین هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کیان کرد‌بوو هه‌موویمان وه‌کو
تو‌زی پرش و‌بلاو لی‌کرد} [الفرقان: ۲۳] . و‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: {وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

خَاشِعَةً (۲) زور دهموچاو - پروو - له و روزه‌دا ترسناک و ریسوا و شهرمه‌زارن (۲) عَامِلَةً نَاصِبَةً (۳) هه‌ولدهریکه په‌نجه‌رؤن (۳) تَصَلُّ نَارًا حَامِيَةً (۴) ده‌چنه نیو ئاگرئیکه زور گهرمه‌وه (۳) { [الغاشية: ۲-۴].

ئهم پرووانه له و روزه‌دا خه‌جاله‌ت و شهرمه‌زارن و ماندوون به‌هوی زور کرده‌وه کرده‌وه به‌لام کرده‌وه کانیان به پیی په‌یامی خودا نه‌بووه؛ چونکه کرده‌وه کانیان به پیی ئه‌و شهریه‌ته نه‌بوو که خودا دایه‌زاند، به‌لکو خودایان په‌رست به هه‌ندیک کرده‌وهی هه‌له و شوینکه‌وتووی سه‌رانی گومرایی بوون ئه‌وانه‌ی که ئاینی پوچه‌لیان بو‌یان داده‌نا، ئه‌و کرده‌وه چاکه‌ی که له لای خوای گه‌وره قبول ده‌کریت ئه‌وه‌یه که ده‌بییت به دلسوزی بو خودا بییت و به گویره‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - بییت، ئیتر چۆن مروّف کافر و بیباوهر ده‌بییت به خودا و هیوای ئه‌وه‌یه که خودا پاداشتی بداته‌وه؟؟ و خوای گه‌وره ئیمان و باوهره‌یانی هیچ که‌سیک قبول ناکات مه‌گه‌ر پاش ئه‌وه نه‌بییت که باوهر ده‌هیئیت به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران - علیهم الصلاة والسلام - و ئیمان ده‌هیئیت به په‌یامی موحه‌مه‌د - صلی الله علیه وسلم -، و بیشتتر باسی هه‌ندیک به‌لگه‌مان کرد سه‌باره‌ت به ئهم بابه‌ته له برکه‌ی ژماره (۲۰)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} واته: {پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - بروای هیئا به‌و په‌یامه‌ی که بوی نیردراوه له په‌روه‌ردگار به‌وه له‌گه‌ل برواداراندا هه‌موو بروایان هیئاوه به‌خوا و به فریشته‌کانی و به کتیبه‌کانی (په‌یامه‌کانی) و به پیغه‌مبه‌رانی جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ یه‌کیک له په‌یامبه‌ران (برواداران) ووتیان: {پیغه‌مبه‌ر ئاینی خوای پیگه‌یاندین ئیمه‌ش} بیستمان فه‌رمانبه‌رداریمان کرد داوای لیخوشبوونت لیده‌که‌ین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان وهر بو لای تو‌یه گه‌رانه‌وه‌مان} [البقرة: ۲۸۵]. و خوای گه‌وره

ده فہرمویت: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا} واتہ: {ئہی کہ سانیک کہ باوہرتان ہیٹاوه بہردہوام بن لہسہر
باوہر بہ خوا و پیغہمبہرہ کہی و بہو قورٹانہی ناردوویہ تیبہ خواوہوہ بو پیغہمبہرہ کہی
و بہو کتیبانہش کہ پیشتر ناردوویہ تیبہ خواوہوہ، و ہہر کہ سییک بی باوہر بیت بہ
خوا و بہ فریشتہ کانی و بہ کتیبہ کانی و بہ پیغہمبہرہ کانی و بہ روژی دواپی ئہوا
بہ راستی گومرا بووہ بہ گومراپیہ کی زور دور (لہ راستی) [النساء: ۱۳۶]. و خوای
گہورہ دہ فہرمویت: {وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ
إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ} واتہ: {بیہینہوہ یادیان
کاتیک کہ خوا پھیمانی و ہرگرت لہ پیغہمبہران کہ ہرچیم پیدان لہ پیام و
حیکمت و (شہریعت) لہ پاشان پیغہمبہرکتان بوہات بہ برواہینہر بہو
پیامہی کہ لہ لاتانہ دہ بیت بروای پی بہینن و ہ یارمہ تی بدن، خوا فہرمووی: ئایا
دانتان نا بہم پیمانہ دا؟ و لہسہر ئہوہ پیمانی منتان و ہرگرت پیغہمبہران و وتیان:
بہ لی دانمان پیدانا و پیمانمان بہست خوا فہرمووی: کہواتہ ئیوہ بہ شاہید بن و ہ
منیش لہ گہل ئیوہ یہ کیکم لہ شاہیدان} [آل عمران: ۸۱].

۴۱. ئامانجى ھەموو پەيامەكانى خودا بىرىتىپ لەوھى: كە ئاينى ھەقى خودا مەرۆف بەرز وبلند وبالا بكات كە مەرۆف تەنھا بەندەيەكى دلسۆزى پەرورەدگارى ھەموو بوونەوەرەكان بىت وئەم ئاينە مەرۆف رزگار دەكات لە كۆيلايەتى وبەندايەتى كردن بۆ مەرۆفەكان وبۆ ماددە وبۆ خورافەت، ئاينى ئىسلام-ھەرورەكو دەيبينين- بانگەشەى ئەو ناكات كە مەرۆفەكان بىگەردن ودوورن لە كەموكورتى ولە ئەوپەرى كامليدان ومەرۆفەكان بەرز ناكاتەوہ بۆ سەرەوہى پلەوپايەى خۆيان بەشپۆيەك كە پەرستراو وپەرورەدگار وخودا.

ئامانجى ھەموو پەيامەكانى خودا بىرىتىپ لەوھى: كە ئاينى ھەقى خودا مەرۆف بەرز وبلند وبالا بكات كە مەرۆف تەنھا بەندەيەكى دلسۆزى پەرورەدگارى ھەموو بوونەوەرەكان بىت وئەم ئاينە مەرۆف رزگار دەكات لە كۆيلايەتى وبەندايەتى كردن بۆ مەرۆفەكان وبۆ ماددە وبۆ خورافەت، پىغەمبەرى خودا-صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئەت: «تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالدَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةَ وَالْخَمِيصَةَ إِنْ أُعْطِيَ رِضَى وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ» واتە: «سەرشۆر بىت بەندەى دینار، سەرشۆر بىت بەندەى درھەم، سەرشۆر بىت بەندەى جلوپەرگ، ئەگەر پىی بىەخشرىت رازى دەبىت؛ ئەگەر پىی نەبەخشرىت تورە دەبىت». [صحيح البخاري: ۶۴۳۵]. مەرۆفى ژىر تەنھا ملکہچى فەرمانەكانى خودا دەبىت، بۆيە سامان ومال و پلەوپايە وعەشیرەت نايكەنە كۆيلە وئەوھى لەم باسەدا ھاتووە بۆ خوینەر روونى دەكاتەوہ كە حالى خەلكى چۆن بوو پىش ھاتنى پەيام ئىسلام ولە پاش ھاتنى ئەم پەيامە پىروژە چۆن حالىان گۆرا؟؟؟! كاتىك ھەندىك لە مسولمانان كوچيان كرد بەرەو حەبەشە وپادشاى حەبەشە لەو كاتەدا-نەجاشى- پرسىارى لىكردن، وپىيانى ووت: ئەم ئاينە

چیسه که به هۆیه نا کوکیستان دروستکرد به رامبهر قهومه که تان، ونه هاتنه نیو ئاینه که ی من ونه هاتنه نیو ئاینی هیچ یه کییک له ئومه ته کان؟ جه عفه ری کوری ئه بی تالب - په زای خوی لیبیت - پی ووت: ئه ی پادشا، ئیمه قهومیک بووین له جاهیلیه تدا - له پیش ئیسلامدا - بتمان ده په رست و گوشتی مردوومان ده خوارد و تاوانی قیزه وه نمان ده کرد و په یوه ندی خزمایه تیمان ده پچراند و خراپه کار بووین به رامبهر دراوسی و که سی به هیز زال بوو به سهر که سی لاوازا، به و شیوه یه بووین هه تاوه کو خوی گه وره پیغه مبه ریکی له خۆمان بو ناردین که زانیاریمان هیه سه بارت به ره چه له ک و راستگویی و ئه مانه ت و داوین پاکی، و بانگی کردین بو ته نها به تاکدانانی (ته وحیدی) خودا و په رستنی، و بو وازه یینان له په رستنی ئه و شتانه ی که خۆمان و باوایپیرانمان ده مانپه رست له به رد و بته کان، و فه رمانی پیکردین به راستگویی و پاراستنی ئه مانه ت و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی و چاکبوون به رامبهر دراوسی، و ئه نجام نه دانی حه رامکراوه کان، و ئه نجام نه دان و دوور که و تنه وه له م تاوانانه ش: کوشتن و خوین رشتن (به ناهه ق)، و شاهیدی دانی درۆ، و خواردنی مالی هه تیو، و بوهتان هه لواسین بو ئیماندا ری داوین پاک، و فه رمانی پیکردین به ته نها په رستنی خودا به بی ئه وه ی هیچ هاوبه ش و شه ریکیکی بو بریار بده یین له په رستنی دا، و فه رمانی پیکردین به ئه نجامدانی نوپژ وزه کاتدان و پرۆژوو گرتن، و ده لیت: زۆر شتی تری ئیسلامی باسکرد، بو یه ئیمه به راستمان دانا و باوه رمان پیی هینا و شوونی که وتین به و شیوه یه ی ئه و په یامه که ی هیناوه بو یه ئیمه ته نها خودا ده په رستین و هیچ هاوبه شیکی بو بریار ناده یین، و هه موو ئه وانیه ی حه رامکرا له سه رمان ئیمه به حه رمان دانا (ئه نجامی ناده یین)، و هه موو ئه وانیه ی حه لاکرا بو مان ئیمه ش به حه لآلمان دانا (دروسته ئه نجامی بده یین)... [رواه احمد: ۱۷۴۰، ورواه ابو نعیم فی حلیة الأولیاء: ۱/۱۱۵].

ثانی ٹیسلام مروّفہ کان بہرز ناکاتہ وہ بۆ سہرہ وہی پلہ وپایہی خویمان
 وبہرزیان ناکاتہ وہ بۆ پلہی پەروردگاریتی و خودایہ تی، خوای گہورہ دہ فہرمویّت:
 {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
 شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ}
 واتہ: {ئہی موحمہ مد - صلی اللہ علیہ وسلم-} پییان بلّی: ئہی خاوہن پھیامہ کان
 و ہرن بۆ لای وتہیہ کی راست و (یہ کسان) لہ نیوان ئیمہ وئیوہدا کہ جگہ لہ خوا ہیچ
 نہ پەرستین و ہیچ شتیک نہ کہین بہ ہاوبہ شی (لہ پەرستنیدا) و ہندیکمان
 ہندیکمان بہ پەروردگار دانہ نیین ئہ مجا ئہ گہر پشیمان ہلکرد ئیوہش بلّین: ئیوہ
 شاہید بن کہ ئیمہ فہرمانبہردار و گوپرایہ ل و ملکہ چی خوداین { آل عمران: ۶۴ } .
 و خوای گہورہ دہ فہرمویّت: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ
 بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} واتہ: { و خودا فہرمانتان پینادات کہ فریشتہ کان
 و پیغہ مہران بکہن بہ پەرستراوی خوٹان چۆن (خودا) فہرمانتان پیندہدات بیباوہر بن
 (کافر بن) دوا ئہ وہی کہ ئیوہ بروادار بوون؟! } { آل عمران: ۸۰ } . و پیغہ مہری خودا
 - صلی اللہ علیہ وسلم - دہ فہرمویّت: «لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا
 أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» واتہ: «زیادہ رہوی مہ کەن لہ و ہ سفکردنی من
 ہرہوہ کو چۆن نہ سرائیہ کان زیادہ رہویان کرد لہ و ہ سفکردنی کوری مہریہ م
 (عیسا)، من تہنہا بہ نہدم، بۆیہ بلّین: بہ نہدی خودا (عبد اللہ) و پیغہ مہری خودا»
 [صحیح البخاری: ۳۴۴۵].

۴۲. خوی گه‌وره له شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا ری‌گه‌ی داوه به ته‌وبه‌کردن: که‌ئه‌میش بریتیه‌له‌ گه‌رانه‌وه‌ی مرؤف بو‌لای په‌روه‌ردگار و‌وازه‌ینان له‌ تاوان و‌گوناهه‌کان، و‌مسولمان بوون و‌په‌یره‌و‌کردنی ئاینی ئیسلام هو‌کاره بو‌لیخو‌شبوون له‌ هه‌موو تاوان و‌گوناهه‌کانی پیشوو، و‌هه‌روه‌ها ته‌وبه‌کردن هو‌کاره بو‌لیخو‌شبوون له‌ هه‌موو تاوان و‌گوناهه‌کانی پیشوو، بو‌یه‌ پیوست ناکات تاوان و‌گوناهه‌کانی لای هیچ‌یه‌کیک له‌ مرؤفه‌کان باس بکات ودانی پیدا بنیت له‌ لای ئه‌وان.

و‌خوی گه‌وره‌ته‌وبه‌کردنی له‌ ئاینی ئیسلامدا داناوه‌ و‌ری‌گه‌ی پیداوه، و‌ته‌وبه‌کردن بریتیه‌له‌: گه‌رانه‌وه‌ی مرؤف بو‌لای په‌روه‌ردگاری ئه‌میش به‌ته‌وبه‌کردن و‌وازه‌ینان له‌ تاوان و‌گوناهه‌کان، خوی گه‌وره‌ده‌فرمویت: {وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} و‌اته: {هه‌مووتان ته‌وبه‌بکه‌ن و‌بگه‌رینه‌وه‌بو‌لای خوا ئه‌ی ئیمانداره‌کان تا‌رزگار و‌سه‌رکه‌وتوو بن} [النور: ۳۱]. و‌خوی گه‌وره‌ده‌فرمویت: {أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ} و‌اته: {ئایا نه‌یان زانیوه‌که‌ بینگومان هه‌ر خوا ته‌وبه‌ و‌په‌شیمانی له‌ به‌نده‌کانی و‌هرده‌گریت و‌هه‌ر ئه‌و خیر و‌به‌خشینه‌کان و‌هرده‌گریت و‌به‌راستی هه‌ر خوايه‌ و‌هرگری ته‌وبه‌یه‌ و‌میه‌ره‌بانه‌ (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا)} [التوبة: ۱۰۴]. و‌خوی گه‌وره‌ده‌فرمویت: {وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ} و‌اته: {و‌ئه‌و خودایه‌ زاتیکه‌ ته‌وبه‌ له‌ به‌نده‌کانی و‌هرده‌گریت و‌له‌ کرده‌وه‌ خراپه‌کان خو‌ش ده‌بی‌ت و‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌ ئیوه‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن پی‌ی ده‌زانیت} [الشوری: ۲۵]. و‌په‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ

وَشَرَابُهُ فَنَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فَطَلَبَهَا حَتَّىٰ أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَىٰ مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَا مَحْتَمِلٌ حَتَّىٰ أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَىٰ سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَاللَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ» واته: «خوای گه‌وره ئاسووده‌تره به ته‌وبه‌ی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار زیاتر له پیاویک که ئازه‌له‌که‌ی و خواردن و خواردنه‌وه‌ی سه‌رپشتی (ئازه‌له‌که‌ی) له‌گه‌لدایه له بیابانیکی چۆلدا، پیاوه‌که‌ خه‌وت و کاتیک هه‌ستا ئازه‌له‌که‌ی رو‌یشت (دیار نه‌ما) بۆیه به‌ دوایدا گه‌را هه‌تاوه‌کو تووشی تینویتی بوو، وپاشان ووتی: بۆ شوینه‌که‌ی خۆم ده‌گه‌رینه‌وه‌ وده‌خه‌وم هه‌تاوه‌کو ده‌مرم، وکاتیک سه‌ری له‌سه‌ر باسکی ده‌ستی دانا بۆ ئه‌وه‌ی بمریت، و خه‌به‌ری بوویه‌وه‌ و بیینی ئازه‌له‌که‌ی و خواردن و خواردنه‌وه‌کانی سه‌رپشتی له‌لای وه‌ستاوه، خوای گه‌وره ئاسووده‌تره به‌ ته‌وبه‌ی به‌نده‌ی ئیماندار زیاتر له ئاسووده‌یی ئه‌م پیاوه به‌ ئازه‌له‌که‌ی و رو‌زیه‌کانی سه‌رپشتی» [صحيح مسلم: ۲۷۴۴].

ومسولمان بوون وپه‌یره‌و کردنی ئایینی ئیسلام هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه‌موو تاوان و گونا‌هه‌کانی پێشوو، و هه‌روه‌ها ته‌وبه‌ کردن هۆکاره بۆ لیخۆشبوون له هه‌موو تاوان و گونا‌هه‌کانی پێشوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: { قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ } واته: {ئه‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-} پێیان بڵی: به‌ ئه‌وانه‌ی که بیباوه‌ر بوون ئه‌گه‌ر کۆتایی به‌ینن (به‌ بیباوه‌ر بوونیان -به‌ کافر بوونیان-) به‌راستی خودا له هه‌موو گونا‌هه‌کانیان خۆش ده‌بی‌ت له هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی له پێشووتردا کردوویه‌انه به‌لام ئه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه‌ (سه‌ر کرده‌وه‌ی پێشوویان) ئه‌وه به‌راستی باو و یاسا بۆ پێشینه خراپه‌کان چی بوو (بۆ ئه‌مانیش دووباره ده‌بی‌سته‌وه‌) { الأنفال: ۳۸ }. خوای گه‌وره بانگی گاو‌ره‌کان (نه‌سه‌رانیه‌کان) ده‌کات بۆ ته‌وبه‌ کردن، هه‌روه‌کو -سبحانه و تعالی-

ده فہرمویت: { أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ } واتہ: (دهی ثایا بؤ توبہ ناکہن و ناگہرینہوہ بؤ لای خوا؟ وداوای لیبورڈنی لہ ناکہن؟ لہ کاتیکدا خوا لیبورڈہی میہربانہ) [المائدہ: ۷۴]. خوی گہورہ بانگہیشتی ہہموو گوناہکار وتاوانکارہ کان دہکات بؤ تہوبہ کردن، خوی گہورہ دہ فہرمویت: { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } واتہ: (ئہی موحمہد -صلی اللہ علیہ وسلم-) پیمان بلی: ئہی بہندہ کانم ئہی ئہوانہی کہ خوتان زور گوناہبار کردوہ نائومید مہبن لہ میہربانی و بہزہبی خوا چونکہ بیگومان خوا لہ ہہموو گوناہکان خوشدہ بیت بہراستی ہہر ئہوہ لیبورڈہی میہربانہ) [الزمر: ۵۳]. کاتیک عہمروی کوری عاص -رہزای خوی لیبت - سوور ویدآگیر بوو لہ سہر ئہوہی کہ مسولمان بیت؛ لہوہ ترسا کہ خودا لہوہ تاوانانہی خوش نہ بیت کہ لہ پیش مسولمان بوون کردوویہ تی، عہمرو ئہم باسہ دہ گپرتہوہ ودہ لیت: «لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قَلْبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايَعُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ» واتہ: «کاتیک خوی گہورہ ئیسلامی خستہ دلہوہ، (عہمرو) دہ لیت: ہاتم بؤ لای پیغہ مہر -صلی اللہ علیہ وسلم بؤ ئہوہی بہیعہ تی پییدہم بؤیہ دہستی دریز کرد، منیش ووتم: بہیعہت پینادہم ہہتاوہ کو (خوی گہورہ) لہ ہہموو گوناہکانی پیشووم بیت، ئہویش -صلی اللہ علیہ وسلم- فہرمووی: (ئہی عہمرو، ثایا نازانی کوچک کردن -ہیجرہت- ہہرچی لہ پیش خویدا ہہبووہ (لہ گوناہکان) ہہلیدہوہ شینیتہوہ وئیسلام ہہرچی لہ پیش خویدا ہہبووہ (لہ گوناہکان)

هه‌لیده‌وه‌شینیته‌وه -واتا: هیجرت و مسولمان بوون هۆکارن بۆ لیخۆشبوون له گونا‌هه‌کان-» [رواه مسلم: ۱۲۱، رواه أحمد: ۱۷۸۲۷].

۴۳. له ئاینی ئیسلامدا په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و خودا په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆیه، بۆیه مرۆف پیویستی به‌هیچ ناوه‌ندیک -واسته‌یه‌ک- نییه بۆ پارانه‌وه و داواکردن و په‌رستنی خودا، ئاینی ئیسلام قه‌ده‌غهی ده‌کات که مرۆف بکریته خودا یان هاوبه‌ش و شه‌ریکی خودا له‌په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستنیدا (ئولو‌هیته‌دا : خودایه‌تیدا).

له ئاینی ئیسلامدا هیچ پیویست ناکات تاوانه‌کان له‌پیش خه‌لکیدا باس بکه‌یت ودانی پیدا بنییت، چونکه له‌ئیسلامدا په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و خودا په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆیه و پیویستی به‌ناوه‌ندی (واسته‌ی) هیچ بوونه‌وه‌ریک نییه، هه‌روه‌کو له‌برگه‌ی (۳۶)دا باسکرا که خودا بانگی هه‌موو خه‌لکی کردووه بۆ ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وه بۆ لای ئه‌و زاته‌مه‌زنه‌وه‌هه‌روه‌ها خودا نه‌هی کردووه له‌خه‌لکی که پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان بکه‌ن به‌نیوه‌ند (واسته) له‌نیوان خۆیان و خودا بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆیانه‌وه له‌خودا بپارینه‌وه و بپه‌رستن، به‌لکو ده‌بیته مرۆف راسته‌وخۆ داوا له‌خودا بکات و لیلی بپاریته‌وه، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} واته: { و خودا فه‌رمانتان پینادات که فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران بکه‌ن به‌په‌رستراوی خۆتان چۆن (خودا) فه‌رمانتان پیده‌دات بیباوه‌ر بن (کافر بن) دوای ئه‌وه‌ی که ئیوه‌بروادار بوون؟! } [آل عمران: ۸۰]. ئاینی ئیسلام هه‌روه‌کو ده‌یپینین قه‌ده‌غهی ده‌کات که مرۆف بکریته خودا یان هاوبه‌ش و شه‌ریکی خودا له‌په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستنیدا

{تولوهیه تدا : خودایه تیدا}، خوی گه وره سه بارهت به نه سرانیه کان - گا و ره کان - ده فره مویت: {اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ} واته: {زانا و راهیبه کانیان (دینداره کانیان) کردوه به په و ره دگار له جیاتی خوا هه و ره ها مه سیحی کوری مه ریبه میس (یان کردوه به خوا) له کاتی کدا فره مانیان پی نه دراوه بیجگه له وهی که یه ک خوا بیه رستن که هیچ په رستراویک راست نیه بیجگه له نه و زاته، پاک و بیگه ردی بو نه و (خودا) یه ی له وهی ده یکه نه ها و به شی} [التوبة: ۳۱].

و خوی گه و ره ئینکار ونه هی کرد له سه ر کافره کان نه ویش به هو ی نه وهی له نیوان خو یان و خودا ناوه ندیکیان - واسته یه کیان - داده نا بو پارانه وه، خوی گه و ره ده فره مویت: {إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ} واته: {بیدار به ئاینی (گه ر دنکه چی) پاک و خا وین هه ر بو خوا یه وه که سائیک جگه له (خوا) چهنده په رستراویکیان بو خو یان دانا وه (ده لین) ته نها له بهر نه وه ده یان په رستین نزیکمان بکه نه وه له خوا بیگومان خوا برپار ده دات له نیوانیاند له و شتانه دا که نه وان تیایدا جیاواز بوون به راستی خوا ریتمونی که سیک ناکات که درو زنی زور بیبا و ره} [الزمر: ۳]. خوی گه و ره روونی ده کاته وه که بت په رسته کان - نه هلی جاهلیه ت - له نیوان خو یان و خودا ناوه ندیکیان - واسته که یان - داده نا وده یانوت: نه مانه له خودا نزیکمان ده که نه وه. و نه گه ر خوی گه و ره نه هی کردیبت له خه لکی به وهی که پیغهمبه ران و فریشته کان بکه نه به نیوه ند له نیوان خودا و بهنده کاند؛ نه و جگه له نه وان نه هی لیکنر د نه زیاتر ده یانگر یته وه، و پیغهمبه ران - علیهم السلام - به په له بوون له نه نجامدانی کرده وه چاکه کان و نزیکبوونه وه له خودا، خوی گه و ره سه بارهت به حالی پیغهمبه ران - علیهم السلام -

ده‌فهرمویت: {إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ} واته: {ئەوانەى (باسكران له پینغه‌مبه‌ران) پینش‌برکییان ده‌کرد له ئەنجامدانى هه‌موو خیر وچاکه‌یه‌کدا وهاواریان له ئیمه‌ده‌کرد به ئومیدی (به‌هه‌شت) وله ترسی (دۆزه‌خ) وئەوان بو ئیمه‌ملکه‌چ بوون (وده‌ترسن لیمان)} [الأنبياء: ۹۰]. وخواى گه‌وره‌ده‌فهرمویت: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا} واته: {ئەوانەى که‌ئەو (نه‌فامانه) هاواریان له‌ده‌که‌ن ئەوانه‌به‌دواى هۆکارێکدا ده‌گه‌رین که‌نزیکیان بکاته‌وه‌له‌په‌روه‌دگاریان کامیان نزیکتره‌(له‌خواوه‌و‌پله‌و‌پایه‌ی به‌رزتره‌) وه‌به‌هیوا و ئومید و ره‌حمی ئەون و له‌سزایشی ده‌ترسن به‌راستی سزای په‌روه‌ردگارت هه‌میشه‌مه‌ترسی لیکراوه‌و‌خۆ له‌پاریزراوه‌} [الإسراء: ۵۷]. واتا ئەوانه‌ی که‌داوایان لیده‌که‌ن ولیبیان ده‌پارینه‌وه‌جگه‌له‌خواى گه‌وره‌-له‌پیاوچاکان وپینغه‌مبه‌ران- ئەوان هیوا و ره‌جایان ئەوه‌یه‌که‌خودا ره‌حمیان پینکات وله‌سزای خودا ده‌ترسن؛ ئیتر چۆن داوا له‌ئەوان ده‌که‌ن ولیبیان ده‌پارینه‌وه‌!! به‌لکو‌پیویسته‌مروّف‌ته‌نها داوا له‌خودا بکات وته‌نها له‌ئەو زاته‌مه‌زنه‌پیارێته‌وه‌.

۴۴. له کوتایی ئەم په یامه دا ئەوه به بیرى خەلکی دەهینینه وه که خەلکی سەرەرای جیاوازی سەر دەم و گەل وشوینی نیشته جیبوونیان بەلکو هەموو کۆمەلگەى مرۆفایەتی جیاوازه له بۆچوون و مەبەستەکانی و جیاوازه له ژینگە و کردەوه کانی بۆیه پێویستە که هیدایەتێک هەبێت ئاراستەى بکات و رێکخستەیه ک هەبێت کۆیان بکاتەوه و دەسەڵاتدارێک هەبێت بیانپاریزیت، بۆیه پێغەمبەرەن -علیهم الصلاة والسلام- ئەمەیان جیبە جی دەکرد بە وه حى خودا -سبحانه و تعالی- و خەلکیان هیدایەت دەدات بۆ رێگای خێر و رێنموینی و خەلکیان کۆ دەکرده وه له سەر جیبە جی کردنى شەریعەتی خودا وله نیوانیاندا به هەق حوکم و فەرمانرەواییان دەکرد ئەمەش هۆکاری ئەوه بوو حال و گوزەرانیان باش بێت به پێى وه لامدانەوه یان بۆ بانگەوازی پێغەمبەرەن و نزیکیان له سەر دەمی ناردنی په یامه کانی خودا، و خوای گەوره په یامه کانی کوتایی پێهینا به کوتا په یامی پێغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- و مانەوهی بۆ نووسی و کردیه به هۆکاری هیدایەتدان و پرەحمەت و نور و روشنایی و رێنموینی کردن بۆ سەر ئەو رێبازەى که مرۆف نزیک دەکاتەوه له خودا.

کاتیک گومرایی زۆر بوو و نەزانین -جەهالەت- بۆ بوو وه و بته کان په ستران؛ خوای گەوره پێغەمبەر موحەمەدی نارد -صلی اللہ علیہ وسلم- به هیدایەت و ئاینی هەق و راستی بۆ ئەوهی خەلکی دەر بکات له تاریکایی کوفر و نەزانین -جاهیلیەت- و بت په رستی بۆ نور و روشنایی ئیمان و هیدایەت.

۴۵. بۆیە ئەى مروّف بانگت دەكەم بۆ ئەوهى خوۆى يە كلایى
بكهیتەوه له پیناو خوای گهوره به راستگویییه وه خوۆت به دوور بگریت له
لاساى كردنهوه و خوو ونه ریت، ویزانیت له پاش مردنت بۆ لای
پهروه دگارت ده گه رییته وه، و سه یری نه فس و لاشه ی خوۆت بکهیت
و سه یری گه ردوون بکهیت، ئە گه ر مسوّلمان بیت ژیانت خوۆش ده بیت
پیش خوۆشى نه براوه ی روۆژى دوایى، و ئە گه ر و یستت بیت به مسوّلمان
ئەوا ته نها له دلّه وه و به زمانیش ئەم شاهیدیه بدهیت: (أشهد أن لا إله إلا
الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واته: (شاهیدی ده ده م و دانپیدا ده نیم
که هیچ په رستراویک هه ق و راست نییه که شایه نی په رستن بیت جگه له
الله، و شاهیدی ده ده م و دانپیدا ده نیم که موحه مه د نیردراو و پیغه مبه ری
خودایه)، و ده بیت بیباوهر بیت به په رستنى هه رشتیك یان که سیك جگه
له خوای گه و ره، و باوهرت به وه هه بیت که خوای گه و ره له پاش مردنمان
هه مووی زیندوو ده کاته وه له نیو گۆره کانه وه و لیپرسینه وه و پاداشت و سزا
هه ق و راستیه، ئە گه ر ئەم شاهیدیه بدهیت ئەوا تو مسوّلمانیت، و له پاش
ئەمه ده بیت خودا بپه رستیت به و شیوه یه ی له شه ر یعه تی ئیسلامدا هاتوو ه
له گرنگترین په رستنه کانیش که پایه ی ئیسلامن: نوپژ کردن، روژوو
گرتن، زه کاتدان، وحه جکردن بۆ مالى خودا ئە گه ر له توانا تدا هه بوو.

بۆیە ئەى مروّف بانگت دەكەم بۆ ئەوهى هه ستیت به راستگویییه و خوۆت به
دوور بگریت له لاساى كردنهوه و خوو ونه ریتى هه له، هه و ره كو خوای گه و ره
ده فه رمویت: (قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا

بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ} واته: {بَلَىٰ مِنْ تَهْنِئَةٍ
 به یه ک شت ناموژگاریتان ده کهم که دوو دوو، یه ک یه ک، له بهر خوا هه ستن
 (وگوپرایه لی فرمانه کانی بن) پاشان بیر بکه نه وه هاورپیکه تان (پیغه مبه ر-صلی الله
 علیه وسلم-) شیت نییه ئه و (پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم-) ته نها ترسینه ره بو
 ئیوه له پیش هاتنی سزای سه ختی (قیامه ت) { [سبأ: ۶۰]. ویزانیت که له پاش مردنت
 ده گه ریته وه بو لای پهروه ردگارت، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا
 مَا سَعَىٰ (۳۹) وه بیگومان ئاده می جگه له کوششی خوئی خواونه ی هیچی تر نییه -له
 دواروژدا- (۳۹) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يَرَىٰ (۴۰) و بیگومان هه ول کوششه که ی له داهاتوو
 (له قیامه ت) دا ده بینریته وه (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ (۴۱) پاشان پاداشت
 ده درپته وه به تیر وته واوی (۴۱) وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ (۴۲) وه به راستی هه موو کاریک
 سه ره نجامه که ی هه ر بو لای پهروه ردگارت ده گه ریته وه (۴۲) {النجم: ۳۹-۴۲}.
 وسهیری لاشه ی خو ت وسهیری گه ردوون وئاسمان بکه، خوای گه وره ده فهرمویت: {
 أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ
 قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ} واته: {ئایا ئه وانه ناروانن؟ له و مولکه
 گه وره وفروانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه وله وشتانه ی خوای گه وره دروستی
 کردوون وله وانه یه نزیک بوو بیته وه کوتایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه یه ک له
 پاش قورئان بروا ده هینن} [الأعراف: ۱۸۵].

بیه به مسولمان بو ئه وه ی له دونیا ودواروژت ئاسووده ودلخوش بیت،
 وئه گه ر ده ته ویت بیته مسولمان وپهیره وی ئاینی ئیسلام بکه یت؛ ئه و ته نها پئویسته
 که شاهیدی بده یت به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) واته: (هیچ په رستراویک
 هه ق وراست نییه جگه له الله، وموحه مه د-صلی الله علیه وسلم- پیغه مبه ر
 ونیردراوی خودایه) وکاتیک پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- موعازی نارد بو

یہ من بؤ ئەوہی بانگہ وازی بکات بؤ ئاینی ئیسلام پیی فہرموو: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةَ فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَأَنْتَ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ» واتہ: «تو دە چیت بؤ لای کەسانیک لە ئەهلی کتیب (جولە کە ونە سەرانیه کان) با یە کەم شت کە بانگە وازی بؤ دە کەیت بریتی بیت لە شاهییدی دان بە (لا إله إلا الله)* و شاهییدی دان بەوہی من پیغە مەبەری خودام، ئە گەر لەوہدا گوێڕایەڵ بوون پێیان رابگە یەنە کە خودا پینج نوێژی لە سەریان فەرز کردووہ لە هەموو رۆژ و شەو یکدا، ئە گەر لەوہدا گوێڕایەڵ بوون پێیان رابگە یەنە کە خوای گەورە خیرکردن (زە کات) ی لە سەریان فەرز کردووہ لە دەوڵە مەندەکانیان وەردە گیریت و دەدریت بە هەژارەکان، ئە گەر لەوہدا گوێڕایەڵ بوون ئاگادار بە لە باشتەری و چاکترینی پارە و ماله کانیان نەبەیت، و ئاگاداری نزای ستەم لیکراو بە چونکە لە نیوان ئەو و خوادا هیچ پەردە یە ک نییە». * (واتە: هیچ پەرس تراویک هەق و راست نییە کە شایەنی پەرستن بیت جگە لە الله) [صحیح مسلم: ۱۹].

و دوور بیت و بەرائەتی خۆت رابگە یە نیت و بیباوەر بیت: بە بت پەرستن و بە پەرستنی ئەوانە ی لە گەڵ خودا دە پەرستین، و ئە مێش حەنیفیەتە* کە ئاینی ئیبراھیمە -علیه السلام-، (حەنیفیەت: واتا پەرستنی خودا (الله) بە تەنھا بە دڵسۆزییەوہ بە بی بریار دانی هیچ شەریک وھاو بە شیک لە پەرستنی دا، و خۆ دوور کردنەوہ و بەر یثبوون و بیباوەر بوون: بە پەرستنی بتەکان و بە پەرستنی پەرستراوہ ناهەقە کانی تر لە گەڵ خوای گەورە دا)، خوای گەورە دە فەر مویت: { قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ { واته: } به پرستی بُو ئیوه ههیه سه رمه شقیکی جوان وچاک له ئیبراهیم وئه وانهی له گه لیدا بوون که به گه له کهی خوئیانیان ووت به پرستی ئیمه بیزار و به رین له ئیوه و له و شتانهش که دهیان پرستن له جیاتی خوا، ئیمه باوه رمان نییه به (ثانی) ئیوه و پهیدا بوو له نیوان ئیمه و ئیوه دا دوژمنایه تی و کینه بُو هه میسه بی تا کاتیک که باوهر به خوی تاك و ته نیا دهینن، و ههروه ها خوی گه و ره ده فهرمویت: } قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ { [الممتحنة: ۴].

و باوهر و ئیمانته به وه هه بیته که خودا هه موو ئه وانهی له نیو گوره کاندان (مردووه کان) زیندوو ده کاته وه، خوی گه و ره ده فهرمویت: } ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۶) ئه وهی (باسکرا) له بهر ئه وه یه دلنیان که خوا هه ق و پرسته وه بیگومان مردووه کان زیندوو ده کاته وه و بیگومان ئه و (خوایه) توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه (۶) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (۷) وه به پرستی قیامته دیت (وبه ریا ده بیته) گومانی تیدا نییه و دلنیاش بن خوا زیندوو ده کاته وه هه موو ئه و که سانهی له ناو گوره کاندان - مردوون- (۷) } [الحج: ۶-۷].

ولپرسینه وه و پاداشته دانه وه هه قه و پرووده دات، خوی گه و ره ده فهرمویت: } وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ { واته: } او خوا ئاسمانه کان و زه وی به هه ق و پرستی دروستکردوو بُو ئه وهی هه موو که سیک پاداشت بدریته وه به گویره ی ئه و کار و کرده وانهی که کردوو یه تی و ئه وان هه یچ سته میان لیتا کریت } [الجاثیه: ۲۲]. ئه گه ر ئه م شاهیدیته دا ئه و تو

مسولمانیت وله پاش ئەمه پێویسته خودا بپهرستیت بهو شیوهیهی له شه‌ریعه‌تدا هاتوو له نوێژکردن و رۆژوو گرتن وزه‌کاتدان وحه‌جکردن ئەگەر له تواناتدا هه‌بوو، وجگه له ئەم په‌رستانه‌.

میژووی چاپ: ۱۹-۱۱-۱۴۴۱

نوسینی: مامۆستا دکتۆر/ محمد عبدالله السحیم

مامۆستای عه‌قیده (بیروباوه‌ر) له به‌شی خوێندنه‌وه ئیسلامیه‌کان (له پیشوودا)

کۆلیژی په‌روه‌رده، زانکۆی (شا سعود)